

શ્રી ખરતર ગચ્છીય
પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર.

પ્રકાશક,
શ્રી જિનદત્તસૂરિ જ્ઞાનભંડાર.
મહાવીર સ્વામી જૈન મંદિર,
પાયધુની-મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૪૦૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ધંધા પ્રતિબંધ સૂત્ર

વિષય ૫૨૩: ૪૬૯૫

શ્રી ખરતર મચ્છીય

પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્રાદિ.

શાન્તમૂર્તિ શ્રીમન્મોહનમુનિજી તત્ત્વિષ્ય રાજમુનિજી
તત્ત્વિષ્ય ગણિ રત્નમુનિજી મહારાજના
સદુપદેશથી જ્ઞાનવૃદ્ધિને અર્થે

પ્રકાશક

શ્રી જિનહત્તસૂરિ જ્ઞાનભંડાર તરફથી
મૂલચંદ ભગત ઝવેરી
સૌભાગ્યમલ્લજી ચોરડીયા

ટે. શ્રી મહાવીર સ્વામી જૈન મંદિર, પાયધુની-મુંબઈ.

વીર નિર્વાણી ૨૪૫૬

૧૯૩૦

વિક્રમ ૧૯૮૬

પ્રથમાવૃત્તિ ૧૦૦૦

મૂલ્ય રૂ. ૦-૧૦-૦

પુસ્તક મળવાનું સ્થળ.

શ્રી મહાવીર સ્વામી જૈન મંદિર

શ્રી જિનદત્તસૂરિ જ્ઞાનલેહર.

પાયધુની મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૫૪૦૫

સંશોધક

માસ્તર લક્ષ્મીચંદ સુખલાલ શાહ

દે. શેઠ મોહનલાલભાઈ મગનભાઈ ઝવેરી,

દોશીવાડાની પોળ અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી ડાયમંડ જ્યુબિલિ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ હગનલાલે છાપ્યું.

આભાર.

આ પુસ્તક છપાવવામાં
કચ્છ માંડવી નિવાસી સુશ્રાવક
શેઠ થાવરભાઈ ગાંગજીના પુન્યાર્થે તેમના

સુપુત્ર

શેઠ માણેકચંદ થાવરભાઈએ

રૂ. ૧૦૦)

અને

કચ્છ માંડવી નિવાસી

શેઠ જગજીવન હેમચંદભાઈએ

રૂ. ૫૦)

ની ઉદાર મદદ કરી છે તેથી તેમનો

આભાર

માનવામાં આવે છે.

લી.

શ્રી મહાવીર સ્વામી જૈન મંદિરના કાર્યવાહકો.

ધર્મશાસ્ત્રોનું પઠન પાઠન કરવાની રીત.

ધર્મશાસ્ત્રોનું પઠન પાઠન કરવું તે કાળ વેળાએ. (સંધ્યા-અપોર-અને મધ્યરાત્રીને છોડીને) કરવું.

વિદ્યાગુરૂનો વિનય સાચવીને તેમની પાસે વિનયપૂર્વક લણવું.

જ્ઞાન-અને જ્ઞાની પુરૂષનો યોગ્ય સત્કાર બહુમાન-કરી પ્રેમપૂર્વક લણવું.

ધર્મશાસ્ત્ર લણવા માટે ઉપધાન આદિની ક્રિયા કરીને લણવું.

જેની પાસેથી થોડું કે વધારે જ્ઞાન મળ્યું હોય તેનું નામ લય લજ્જથી છુપાવવું નહિ, પણ જાહેર કરવું.

ધર્મશાસ્ત્ર લણવામાં કાનો, માત્રા, અનુસ્વાર આદિ ઓછું વધારે લણવું નહિ, પણ શુદ્ધ શબ્દોચ્ચાર કરવાં.

ધર્મશાસ્ત્રના અર્થ વિદ્યાગુરૂ પાસે ધારીને લણવા. અને મૂળ અર્થને સમજ પૂર્વક ધારી પછા કરી રાખવા.

ઉપર પ્રમાણેના નિયમો જ્ઞાન લણવામાં પાળશે તેને શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થશે અને તે જ્ઞાનની આરાધના કરશે જે તેથી વિપરીત ચાલશે તેને જ્ઞાનની વિરાધના થશે.

જ્ઞાનની આરાધના અને વિરાધનાના કૃણ માટે ધર્મશાસ્ત્રમાં વરદત્ત ગુણમંજરીની કથા દેખવાથી વિશેષ સમજાશે.

શ્રી પંચ પ્રતિકમણના સૂત્રાદિની

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
નવકાર મંત્ર સૂત્ર	૧	વેઆવચ્ચમરાણું	૧૨
સ્થાપનાચાર્યના તેર બોલ	૨	આચાર્યોદિ વંદન	૧૨
ખમાસમણ સૂત્ર	૨	સન્વરસવિ	૧૨
સુગુરને મુખશાતા પૃચ્છા	૨	ધન્ધામિઠામિ	૧૨
કરેમિભંતે સૂત્ર	૨	સુગુર વાંદણા	૧૩
ધરિયાવહિયં સૂત્ર	૩	દેવસિયં આલોહં	૧૪
તરસ ઉત્તરી સૂત્ર	૪	સાતલાખ	૧૪
અત્રત્ય ઊસાસએણું	૪	અઠાર પાપ સ્થાનક	૧૪
લોગરસ-સૂત્ર	૫	આલોચણુ	૧૫
ભયવંદસણુ ભદો	૫	વંદિતા સૂત્ર	૧૫
સકલ તીર્થકર નમસ્કાર	૬	અપમુક્ટિએ	૨૦
જયતિહુઅણુ	૭	આચરિય ઉવજઝાએ	૨૦
જય મહાયસ	૮	શ્રુત દેવતાની સ્તુતિ	૨૧
જંકિયિ	૮	ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ	૨૧
નમુત્યુણુ સૂત્ર	૮	નમોસ્તુ વર્ધમાનાય	૨૧
જવંતિ એધઆઈ	૯	સકલતીર્થ નમસ્કાર	૨૧
જવંત કેવિસાહ	૯	પરસમય તિમિર તરણિ	૨૩
પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર	૯	સંસારદાવાની સ્તુતિ	૨૪
ઉવસગહર સ્તવન	૯	વરકનક સ્તુતિ	૨૪
જયવિયરાય સૂત્ર	૧૦	સ્તંભન પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન	૨૫
અરિહંત એધઆણું	૧૦	થંભનયદ્વિય પાસ	૨૫
પુખખરવરદી સૂત્ર	૧૧	ગુરૂદેવ સ્મરણુ	૨૫
સિદ્ધાણું છુદ્ધાણું	૧૧	ચઉક્કસાય	૨૬

વિષય	પૃષ્ઠ
લઘુ શાન્તિ સ્તવઃ	૨૬
જયતિહુઅણુ સ્તોત્ર	૨૯
જય મહાયસ	૩૪
પાર્શ્વજિન સ્તુતિ દેંદેકિ ધપમપ	૩૪
બૃદ્ધ અતિચાર	૩૫
કમલદલ સ્તુતિ	૫૧
લુવન દેવતાની સ્તુતિ	૫૧
ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ	૫૧
પચ્ચખખાણુ	૫૨
નમુકકાર સહિયનું પચ્ચખખાણુ	૫૨
પોરિસિ-સાઠ પોરિસિનું પ- ચ્ચખખાણુ	૫૨
પુરિમટ્ટ-અવટ્ટનું પચ્ચખખાણુ	૫૩
એકાસણા-બિઆસણાનું પ- ચ્ચખખાણુ	૫૩
આયંબિલ-નિવ્વિગઘનું પ- ચ્ચખખાણુ	૫૫
તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચ- ખખાણુ	૫૬
ચઉવિહાર ઉપવાસનું પ- ચ્ચખખાણુ	૫૬
પાણહારનું પચ્ચખખાણુ	૫૭
ચઉવિહારનું પચ્ચખખાણુ	૫૭
તિવિહારનું પચ્ચખખાણુ	૫૭
કુવિહારનું પચ્ચખખાણુ	૫૮

વિષય	પૃષ્ઠ
દેશાવગાસિકનું પચ્ચખખાણુ	૫૮
„ મોટું પચ્ચખખાણુ	૫૮
ભવચરિમ પચ્ચખખાણુ	૫૯
ગઠિસહિયં-મુઠિસહિયં-વે- ઠસહિયં અભિગ્ગહ આ- દિના પચ્ચખખાણુ	૫૯
પચ્ચખખાણુના આગારની સંખ્યા	૫૯
સાત સ્મરણુ	૬૦
પહેલું અજિત શાન્તિ મોટી	૬૦
બીજું અજિત શાન્તિ નાની	૬૬
ત્રીજું નમિગિણુ સ્મરણુ	૬૮
ચોથું ગણધરદેવ સ્તુતિ	૭૧
પાંચમું ગુરપારતંત્ર	૭૩
છટું વિઘ્નહર સ્મરણુ	૭૫
સાતમું ઉત્તસગ્ગહરં	૭૭
ભકતામર સ્તોત્ર	૭૮
બૃહત્ શાન્તિ	૮૪
સામાયિક દેવાનો વિધિ	૮૯
સામાયિક પારવાનો વિધિ	૯૧
ત્રૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ	૯૨
ગુરવંદન કરવાનો વિધિ	૯૩
રાધ પ્રતિક્રમણુ વિધિ	૯૪
દેવસિ પ્રતિક્રમણુ વિધિ	૧૦૦
પચ્ચ પ્રતિક્રમણુ વિધિ	૧૦૫
ચઉમાસી પ્રતિક્રમણુ વિધિ	૧૦૯

વિષય	પૃષ્ઠ
સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૯
પોસહ વિધિ	૧૧૦
પોસહ લેવાની વિધિ	૧૧૧
પોસહનું પચ્ચખખાણુ	૧૧૧
પ્રાતઃકાળની પડિલેહણુ વિધિ	૧૧૩
ઉપદેશમાળા પોસહ સન્નય	૧૧૪
ગુરુવંદન વિધિ	૧૧૫
રાષ્ટ્રમુહપત્તિ પડિલેહણુ વિધિ	૧૧૫
હિખાડા પોરિસિ વિધિ	૧૧૬
દેવવંદન વિધિ	૧૧૬
પચ્ચખખાણુ પારવાની વિધિ	૧૧૮
સંધ્યા પડિલેહણુ વિધિ	૧૧૮
ચોવીશ-સ્થાંડિત્ર પડિલેહ-	
ણુનો પાઠ	૧૨૧
ઠાણેકકમણે ચંકમણે	૧૨૩
સંધારા ઉવટણુકી	૧૨૩
રાષ્ટ્ર સંધારા પોરિસિની વિધિ	૧૨૪
રાષ્ટ્ર સંધારા પોરિસિ	૧૨૪
પોસહ પારવાની વિધિ	૧૨૭
દેશાવગાસિકની લેવાની વિધિ	૧૨૮
દેશાવગાસિકનું પચ્ચખખાણુ	૧૨૯
દેશાવગાસિક પારવાની વિધિ	૧૩૦
થોથો	૧૩૦
સીમંધર જિન થોય	૧૩૦
સિદ્ધાચલની થોય	૧૩૦
„ થોય	૧૩૧
બીજની થોય	૧૩૧

વિષય	પૃષ્ઠ
પંચમીની થોય	૧૩૨
અષ્ટમીની થોય	૧૩૨
એકાદશીની થોય	૧૩૨
ચૌદશની થોય	૧૩૪
પર્યુષણની થોય	૧૩૫
આયંબિલની થોય	૧૩૫
વીશ્વસ્થાનકની થોય	૧૩૬
ચૈત્રી પુનમની થોય	૧૩૭
પાર્શ્વનાથની થોય	૧૩૮
નેમનાથની થોય	૧૩૯
મહાવીર જિન થોય	૧૪૦
જિન સ્તુતીઓ	૧૪૦
ચૈત્યવંદનો	૧૪૧
પાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન	૧૪૧
સીમંધર જિન	„ ૧૪૧
„ „	„ ૧૪૨
સિદ્ધાચલનું	„ ૧૪૨
„	„ ૧૪૨
પાર્શ્વનાથનું	„ ૧૪૩
મહાવીર સ્વામીનું	„ ૧૪૩
સ્તવનો	૧૪૪
સીમંધર જિન સ્તવન	૧૪૪
„	„ ૧૪૫
સિદ્ધાચલનું	„ ૧૪૫
તીર્થમાલાનું	„ ૧૪૬
સીમંધર સ્વામીનું બીજનું	„ ૧૪૬
પંચમીનું	„ ૧૪૮

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
આઈમનું ત્રણ ઢાળનું મોટું	૧૪૯	નલખેડા મંડન ચંદ્રપ્રભુ	૧૫૯
એકાદશીનું રતવન	૧૫૧	પાર્શ્વજિન	૧૬૦
ચિતામણિ પાર્શ્વજિન	૧૫૨	ઋષભદેવજિન	૧૬૦
નિર્વાણ કલ્યાણક	૧૫૩	દાદાજીનું	૧૬૧
ઋષભદેવજીનું	૧૫૪	દાદાજીનું	૧૬૨
નવપદ સિદ્ધચક્રજીનું	૧૫૫	દાદાજીનું	૧૬૨
ચિતામણી પાર્શ્વનાથનું	૧૫૫	દાદાજીનું	૫૬ ૧૬૨
અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું	૧૫૬	મુહપત્તિ પડિલેહણના બોલ	૧૬૩
મગસી પાર્શ્વનાથનું	૧૫૭	સૂતક વિચાર	૧૬૫
મુદ્રા અંદર જિન	૧૫૭	સમકિતની સળગાય	૧૬૬
કચ્છ-ભદ્રેસર-મહાવીર જિન	૧૫૮	શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન	૧૬૭

પંચપરમેષ્ઠિભ્યો નમઃ ॥

શ્રી જિનદત્તસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ ॥

પંચ પ્રતિક્રમણના સૂત્રો ॥

વિધિ સહિત

૧ નવકારમંત્ર સૂત્ર-પંચમંગલરૂપ ॥

ણમો અરિહંતાણું ॥ ૧ ॥

ણમો સિદ્ધાણું ॥ ૨ ॥

ણમો આયરિયાણું ॥ ૩ ॥

ણમો ઉવજઝાયાણું ॥ ૪ ॥

ણમો લોએસંવમાહુણું ॥ ૫ ॥

એસો પંચ ણુમુક્કારો ॥ ૬ ॥

સંવપાવપ્પણાસણો ॥ ૭ ॥

મંગલાણું ચ સંવેસિં,

પદમં હવઈ મંગલં ॥ ૮ ॥

ઇતિ નવકારસૂત્ર ॥ ૧ ॥

૨ અથ સ્થાપનાચાર્યજીના તેર બોલની પડિલેહણા ॥

શુદ્ધ સ્વરૂપ ધારે ૧, જ્ઞાન ૨, દર્શન ૩, ચારિત્ર સહિત ૪, સદ્દેહણા શુદ્ધિ ૫, પ્રરૂપણા શુદ્ધિ ૬, સ્પર્શના શુદ્ધિ સહિત ૭, પાંચ આચાર પાલે ૮, પક્ષાવે ૯, અનુભોદે ૧૦, મનોગુપ્તિ ૧૧, વચન ગુપ્તિ ૧૨, કાય ગુપ્તિ આદરે ૧૩ ॥ ઇતિ ॥ ૨ ॥

૩ અથ ખમાસમણ-પ્રણિપાત સૂત્ર ॥

ઈચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જવણિજ્જએ નિ-
સીહિઆએ મત્થએણ વંદામિ ॥ ઇતિ ॥ ૩ ॥

૪ અથ સુગુરુને સુખશાતા પૃચ્છા ॥

ઈચ્છકારી ભગવન્ સુહરાઈ,^૧ સુહદેવસી,^૨ સુખ
તપ, શરીર નિરાબાધ, સુખસંયમ યાત્રા નિર્વહાછોજ,
સ્વામીશાતા છે જ ? ॥ ૪ ॥

૫ અથ કરેમિ ભંતે સૂત્ર-

સામાયિકનું પચ્ચખખાણુ ॥

કરેમિ^૩ ભંતે ! સામાઈયિં, સાવજ્જં જોગં પચ્ચ-

૧ ખપોર પહેલાના વખતે કહેવું. ૨ ખપોર પછીના વખતે કહેવું.

૩ વ્યવહાર ભાષ્યના ચોથા ઉદ્દેશામાં ૧. વ્યવહાર ભા-
ષ્યની ટીકામાં, કરેમિભંતે ત્રણ વખત ઉચારવાનું સાધુના

કૂખામી, જવનિયમં પજ્જુવાસામિ, દુવિહં, તિવિ-
હેણું, મણેણું, વાયાએ, કાએણું, ન કરેમિ, ન કાર
વેમિ, તસ્સ ભંતે ! પડિક્કમામિ, નિંદામિ, ગરિહામિ,
અપ્પાણું વોસિરામિ ॥ ઇતિ ॥ ૫ ॥

૬ અથ^૧ ઇરિયાવહિયં સૂત્ર ॥

ઈચ્છાકારેણ સંદિસ્સહ ભગવન્ ! ઇરિયાવહિયં
પડિક્કમામિ ?^૨ ઇચ્છ^૩ ॥ ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં ॥૧॥
ઇરિયાવહિયાએ વિરાહણાએ ॥૨॥ ગમણાગમણે
॥ ૩ ॥ પાણુક્કમણે, બીયક્કમણે, હરિયક્કમણે, ઓસા
ઉત્તિંગ-પણુગદગ-મટ્ટી-મક્કડાસંતાણા સંકમણે ॥૪॥

પાઠમાં કહ્યું છે, સાધુના અનુયાયી આવક હોય તે પણ ત્રણ
વખત ઉચરે ૨. વિધિપ્રપામાં ૩. તથા જિનપતિસૂરિકૃત
સમાચારીમાં ૪. ઇત્યાદિ ઘણા વિધિવાદના શાસ્ત્રોમાં ત્રણ
કરેમિભંતે ઉચારવાનું કહ્યું છે.

૧-આવશ્યક ચૂર્ણિ ૧, આવશ્યક બૃહત્વૃત્તિ: ૨, આવ-
શ્યક લઘુવૃત્તિ: ૩, નવપદ પ્રકરણ ૪, યોગશાસ્ત્ર ૫, વિધિપ્રપા
૬, આદ્વદિનકૃત્ય ૭, આવકધર્મ પ્રકરણ ૮, પંચાશકવૃત્તિ:
૯, ઇત્યાદિ અનેક ગ્રંથોમાં પહેલા કરેમિ ભંતે પછી ઇરિ-
યાવહિ કહેવાનું કહ્યું છે.

૨ ગુરૂ “ પડિક્કમહ ” કહે. ૩ ગુરૂ મહારાજનો આદેશ
સ્વીકારવાને આ વચન છે.

જે મે જીવા વિરાહિયા ॥ ૫ ॥ એગિંદિયા, બેઘદિયા,
તેઘદિયા, ચઉરિંદિયા, પંચિંદિયા ॥ ૬ ॥ અભિહયા,
વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાધયા, સંઘદિયા, પરિયાવિયા,
કિલામિયા, ઉદ્ધવિયા, ઠાણાઓઠાણું, સંકામિયા, જીવિ-
યાઓ વવરોવિયા, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ૭ ॥ ઇતિ
ધરિયાવહિયં સૂત્ર ॥ ૬ ॥

૭ અથ તસ્સ ઉત્તરી સૂત્ર ॥

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણું, પાયચ્છિત્તકરણેણું, વિ-
સોહીકરણેણું, વિસહ્વીકરણેણું, પાવાણું કમ્માણું
ણિગ્ધાયણકાએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં ॥ ૭ ॥

૮ અથ અનત્ય ઊસસિએણું ॥

અનત્ય ઊસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિએણું,
છીએણું, જંભાધએણું, ઉકુએણું, વાયનિસગ્ગેણું,
ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ ॥ ૧ ॥ સુહુમેહિં અંગસંચા-
લેહિં, સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિહ્સિ-
ચાલેહિં ॥ ૨ ॥ એવમાધએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો
અવિરાહિઓ, હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ॥ ૩ ॥ જવ અરિ-
હંતાણું ભગવંતાણું નમુક્કારેણું ન પારેમિ ॥ ૪ ॥
તાવકાયં, ઠાણેણું મોણેણું ઝાણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ
॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ૮ ॥

૯ અથ લોગસ્સ-નામસ્તવ સૂત્ર ॥

લોગસ્સ ઉજ્જ્ઞેયગરે, ધમ્મ તિત્થયરે જિણે ॥
 અરિહંતે કિત્તધસ્સં, ચઉવીસંપિકેવત્તી ॥ ૧ ॥ ઉસલ-
 મજ્જાં ચ વંદે, સંભવમભિણુંદણું ચ સુમઠં ચ ॥
 પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણું ચ ચંદપ્પહં વંદે ॥ ૨ ॥
 સુવિહિં ચ પુપ્ફદંતં, સીઅલ-સિજ્જંસ વાસુપુજ્જં
 ચ ॥ વિમલમણુંતં ચ જિણું, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ ॥ ૩ ॥
 કુંથું અરં ચ મત્તિં, વંદે મુણિસુવયં નમિજિણું ચ ॥
 વંદામિ રિક્કનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણું ચ ॥ ૪ ॥ એવં
 મએ અભિયુઆ, વિહુયરયમત્તા પહીણુજરમરણા ॥
 ચઉવીસંપિ જિણુવરા, તિત્થયરા મે પસીયંતુ ॥ ૫ ॥
 કિત્તિય-વંદિય-મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા ॥
 આરુગ્ગ-ખોહિલાલં, સમાહિવરમુત્તમં દિંતુ ॥ ૬ ॥
 ચંદેસુ નિમ્મલયરા, આધચ્ચેસુ અહિયં પયાસયરા ॥
 સાગરવરગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥ ૭ ॥
 ધતિ ॥ ૯ ॥

૧૦ અથ ભયવં દસણુભદો—

સામાયિક પારવાનું પચ્ચખખાણુ ॥

ભયવં દસણુભદો, સુદંસણો યૂતિભદ વયરોચ
 ॥ સફ્ફલીકય ગિહયાયા, સાહ્ એવં વિહા હુંતી ॥ ૧ ॥
 સાહ્ણુ વંદણેણું, નાસઠ પાવં અસંકિયા ભાવા ॥
 કાસુઅ દાણે નિજ્જર, અભિગ્ગહો નાણુ ભાધણું

॥ ૨ ॥ છઉમત્થો મૂઢમણો, કિત્તિય મિત્તંપિ સંભરઠ
જવો ॥ જં ચ ન સંભરામિ અહં, મિચ્છામિ દુક્કડં
તસ્સ ॥ ૩ ॥ જં જં મણેણ ચિંતિય, મસુહં વાયાઠ
ભાસિયં કિંચિ ॥ અસુહં કાએણ કયં, મિચ્છામિ
દુક્કડં તસ્સ ॥ ૪ ॥ સામાઘયિ પોસહસં, ઠિયસ્સ જવ-
સ્સ જઘ જે કાલો ॥ સો સફ્લો બોધવો, સેસો સંસાર
ફલહેઉ ॥ ૫ ॥ સામાયિક વિઘે લીધું, વિઘે ઝીધું, વિધિ
કરતાં અવિધિ આશાતના લાગી હોય, દશ મનના, દશ
વચનના, બાર કાયાના બત્રીસ દૂષણમાંહિ જે કોઈ
દૂષણ લાગે હોય, તો સહુ મન વચન કાયાયે કરી
મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ઇતિ સામાયિક પોસહ પારવાની
ગાથા ॥ ૧૦ ॥

૧૧ અથ સકલતીર્થકર નમસ્કારો લિખ્યતે ॥

જયઉ સામિય જયઉ, સામિય રિસહ સત્તુજિ ॥
ઉન્નિજંતિ પહુ નેમિજિણુ, જયઉ વીર સચ્ચઉરિ-
મંડણુ ॥ ૧ ॥ ભરૂઅચ્છહિં મુણિસુવય, મુહરિપાસ
દુહ-દુરિય-ખંડણુ ॥ અવરવિદેહિં તિત્થયરા, ચિહું
દિસિ વિદિસિ જિં કેવિ ॥ તીઆણાગય સંપધઅ, વંદૂ
જિણુ સંવેવિ ॥ ૨ ॥ કમ્મભૂમિહિં, કમ્મભૂમિહિં, પઢ-
મસંધયણિ, ઉક્કેસય સત્તરિસય, જિણુવરાણુ વિહ-
રંત લપ્ભધ ॥ નવકોડિહિં કેવલિણુ, કોડિ સહસ્સ નવ
સાહુ ગમ્મધ ॥ સંપધ જિણુવર વીસ, મુણિ બિહુ

કોડિહિં વરનાણુ ॥ સમણુહ કોડિસહસ્સદુઅ, થુણિ-
જજઈ નિચ્ચવિહાણિ ॥૩॥ સત્તાણુવઈસહસ્સા, લખખા
છપ્પન્ન અહકોડિઓ ॥ ચઉસય છાયાસીયા, તિયલ્લુકે
ચેઈએ વંદે ॥૪॥ વંદે નવ કોડિ સયં, પણુવીસં કોડિ
લખખ તેવન્ના ॥ અહાવીસ સહસ્સા, ચઉસય અહા-
સિયા પહિમા ॥૫॥ ॥૧૧॥

૧૨ જય તિહુઅણુ પ્રારંભ ॥

જય તિહુઅણુ વર કપ્પ રૂખખ ! જય જિણુ ધન્ન-
તરિ ! જય તિહુણુ કલ્લાણુકોસ ! દુરિઅક્કરિ કેશરી ! ॥
તિહુઅણુજણુ અવિલંઘિયાણુ ભુવણુત્તય સામિઅ :
કુણુસુ સુહાઈ જિણેસપાસથંભણુય પુરહિઅ ॥ ૧ ॥
તઈ સમરંત લહંતિ ઝત્તિવર પુત્તકલતઈ, ધન્ન-સુવન્ન
હિરન્ન-પુણુ જણુભુજઈરજજઈ ॥ પિખખઈ મુખખ
અસંખસુખખ તુહ પાસ પસાઈણુ, ઈય તિહુઅણુ વર-
કપ્પરૂખખસુખખઈ કુણુ મહજિણુ ! ॥૨॥ જરજજજર
પરિભુણુ કન્નણુહંકુસુકુહિણુ, ચખખુખખીણુ ખએણુ-
ખુણુ નર સહિઅ સૂલિણુ ॥ તુહ જિણુ સરણુરસાયણેણુ
લહુ હુંતિ પુણુન્નવ, જય ધણુતંતરિ પાસ મહવિ તુહું
રોગહરો ભવ ॥૩॥ વિજ્જજ્જેઈસ મંતતંતસિદ્ધિઉ
અપયત્તિણુ, ભુવણુખભુઅ અહુવિહ સિદ્ધિ સિજ્જઈ તુહ
નામિણુ ॥ તુહ નામિણુ અપવિત્તઓ વિ જણુ હોઈ
પવિત્તઉ, તં તિહુઅણુ કલ્લાણુકોસ તુહ પાસ નિર-

તઉ ॥૪॥ ખુદ પવત્તધ મંત-તંત-જંતાધ વિસુત્તધ,
ચર-થિર-ગરલ-ગહુગ-ખગરિ-ઉવગ-વિગંજધ॥દુત્થિ
યસત્થ અણુત્થ ધત્થ નિચ્છારધ દય કરિ, દુરિઅધ
હરઉ સ પાસદેઉ દુરિઅક્કરિકેસરિ ॥ ૫ ॥ ૧૨ ॥

૧૩ અથ જય મહાયસ પ્રારંભ ॥

જય મહાયસ જય મહાયસ, જય મહા ભાગ જય
ચિંતિય સુહ ફલયા ॥ જય સમત્થ પરમત્થ જાણુય,
જય જય ગુરુ ગરિમ ગુરુ ॥ જય દુહત્ત-સત્તાણુ
તાણુય, થંભણુયડિય પાસજિણુ ॥ ભવિયહ ભીમ
ભવત્થુ, ભવઅવણુંતાણુંતગુણુ તુજઝતિ સંઝનમોત્થુ॥૧॥

૧૪ અથ જંકિંચિ સૂત્ર ॥

જં કિંચિ નામતિત્થં, સગ્ગે પાયાતિ માણુસે
લોએ॥ જધં જિણુભિંબાધં, તાધં સંવાધં વંદામિ ॥
॥ ૧ ॥ ૧૪ ॥

૧૫ અથ નમુત્થુણું-શકસ્તવ સૂત્ર ॥

નમુત્થુણું અરિહંતાણું, ભગવંતાણું ॥૧॥ આધ-
ગરાણું, તિત્થયરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું ॥૨॥ પુરિસુત્ત-
માણું, પુરિસસીહાણું, પુરિસવરપુંડરીઆણું પુરિસવર-
ગંધહત્થીણું ॥૩॥ લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગ-
હિઆણું, લોગપધ્વાણું, લોગપન્નેઅગરાણું ॥૪॥
અભયદયાણું અખખુદયાણું, મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું,

ઓહિદયાણું ॥૫॥ ધમ્મદયાણું, ધમ્મદેસિયાણું, ધમ્મ-
 નાયગાણું, ધમ્મસારહીણું, ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું
 ॥૬॥ અપ્પડિહયવરનાણુંદંસણધરાણું, વિચદ્ધઉમાણું
 ॥૭॥ જિણાણું જવયાણું, તિનાણું તારયાણું, બુદ્ધાણું
 ઓહયાણું, મુત્તાણું મોચગાણું ॥ ૮ ॥ સંવન્નૂણું,
 સંવદરિસિણું, સિવ-મયલ-મરૂચ-મણુંત-મખખય-મ-
 વ્વાખાહ-મપુણરાવિત્તિ-સિદ્ધિગર્હ-નામધેયંઠાણું સં-
 પત્તાણું, નમો જિણાણું જિચ્છયાણું ॥૯॥ જેચ
 અઈચ્છા સિદ્ધા, જેચ ભવિસ્સંતિણાગચે કાલે ॥
 સંપદ અ વટ્ટમાણા, સંવે તિવિહેણુ વંદામિ ॥૧૦॥૧૫॥

૧૬ અથ જવંતિ ચેઈચ્છાઈં સૂત્ર ॥

જવંતિ ચેઈચ્છાઈં, ઉડૂઠે અ અ અહે અ તિરિચ્છ
 લોચેચ ॥ સંવાઈં તાઈં વંદે, ઈહિ સંતો તત્થ સંતાઈં
 ૧ ॥૧૬॥

૧૭ અથ જવંત કેવિ સાહૂ સૂત્ર ॥

જવંત કેવિ સાહૂ, ભરહે-રવય-મહાવિદેહે અ ॥
 સંવેસિં તેસિં પણુઓ, તિવિહેણુતિદંડવિરયાણું ॥૧૭

૧૮ અથ પરમેષ્ઠિ નમસ્કારઃ ॥

નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ૧ ॥ ૧૮ ॥

૧૯ અથ ઉવસગ્ગહરંસ્તવન ॥

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મધણુ મુક્કં ॥
 વિસહર-વિસનિન્નાસં, મંગલકક્ષાણુ આવાસં ॥૧॥વિસ-

હરપુલિંગમંતં, કંઠેધારેઈજ્ઞે સયા મણુઓ ॥ તસ્સ
ગહરોગમારી, દુહ-જરા-જંતિ ઉવસામં ॥૨॥ ચિહ્નિ દ્વરે
મંતો, તુજ્ઞ પણામોવિ બહુકલો હોઈ ॥ નરતિરિએસુવિ
જીવા, પાવંતિ ન દુખખ^૧ દોહગ્ગં ॥૩॥ તુહ સમ્મત્તે લંઘે,
ચિંતામણિ-કપ્પપાયવખલહિએ ॥ પાવંતિ અવિગ્ધેણું,
જીવા અયરામરં ઠાણું ॥૪॥ ઈય સંથુઓ મહાયસ !
ભત્તિખમર નિખલરેણુ હિઅએણુ ॥ તા દેવ દિજ્ઞ બોહિં
ભવે ભવે પાસજિણુચંદ ! ॥ ૫ ॥ ૧૯ ॥

૨૦ અથ જયવીચરાય સૂત્ર ॥

જય વીચરાય જગગુરૂ, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ
ભયવં ॥ ભવનિન્વેઓ મગ્ગા-ણુસારિઆ ધકુક્કસિંધી
॥૧॥ લોગવિરૂંધચ્ચાઓ, ગુરૂજણુપૂઆ પરત્થકરણું
ચ ॥ સુહગુરૂજોગો તન્વયણુ-સેવણા આભવમખંડા
॥ ૨ ॥ ૨૦ ॥

૨૧ અરિહંત ચેઈઆણું-ચૈત્યસ્તવ ॥

અરિહંત ચેઈઆણું, કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ॥૧॥ વંદણુ-
વત્તિઆએ, પૂઆણુવત્તિઆએ, સક્કારવત્તિઆએ,
સમ્માણુવત્તિઆએ, બોહિલાભવત્તિઆએ, નિરૂવ-
સગ્ગવત્તિઆએ ॥૨॥ સંધાએ, મેહાએ, ધિઈએ, ધાર-
ધારણાએ, અણુપ્પેહાએ, વઠ્ઠમાણીએ, ઠામિ કાઉ-
સ્સગ્ગં ॥૩॥ ॥૨૧॥

૨૨ અથ પુખ્ખરવરદી-શ્રુતસ્તવ સૂત્ર ॥

પુખ્ખરવરદીવદ્ધે, ધાયધસંડે અ જંબુદીવે અ ॥
 ભરહેરવય વિદેહે, ધમ્માધિરે નમંસામિ ॥૧॥
 તમતિમિરપડલવિદ્ધં, સણુસ્સ સુરગણુનરિંદમહિચ્ચસ્સા ॥
 સીમાધરસ્સ વંદે, પંદેડિચ્ચ-મોહજલ્લસ્સ ॥ ૨ ॥
 જાહજરામરણુસોગપણુસણુસ્સ,
 કક્ષાણુપુખ્ખત્તવિસાલસુહાવસ્સ ॥
 કે દેવદાણુવનરિંદગણુચ્ચિચ્ચસ્સ,
 ધમ્મસ્સ સાર-મુવલ્લખ્ખ કરે પમાયં ॥ ૩ ॥
 સિંધે ભો ! પયથો ણુમો જિણુમથે, નંદી સયા સંજમે,
 દેવં નાગ સુવન્ન કિન્નર-ગણુ, સ્સખ્ખભૂચ્ચલાવચ્ચિચ્ચે ॥
 લોગો જત્થ પઠ્ઠિથો જગમિણુ, તેલુક્ક મચ્ચાસુરં,
 ધમ્મો વઠ્ઠઉ સાસથો વિજયથો, ધમ્મુત્તરં વઠ્ઠઉ ॥૪॥
 સુચ્ચસ્સ ભગવથો કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ॥
 વંદણુવત્તિઆથે ૦ ॥ ૨૨ ॥

૨૩ સિંધાણું બુધ્ધાણું-સિંધસ્તવ સૂત્ર ॥

સિંધાણું બુધ્ધાણું, પારગયાણું પરંપરગયાણું ॥
 લોચગ્ગ-મુવગયાણું, નમો સયા સંવસિંધાણું ॥૧॥ જો
 દેવાણુવિ દેવો, જં દેવા પંજલી નમંસંતિ ॥ તં
 દેવદેવમહિચ્ચં, સિરસા વંદે મહાવીરં ॥૨॥ ધક્કેવિ
 નમુક્કારો, જિણુવરવસહસ્સ વંધમાણુસ્સ ॥ સંસાર-

સાગરાઓ, તારેઈ નરં વ નારિં વા ॥૩॥ ઉન્નિજંત
 સેલસિહરે, દિખ્યા નાણું નિસીહિયા જસ્સ ॥ તં
 ધમ્મચક્કવદ્દિં, અરિકુનેમિં નમંસામિ ॥૪॥ ચત્તારિ
 અહુ દસ દો, —ય વંદિયા જિણુવરા ચઉંવીસં ॥
 પરમહૂનિહિઅહૂં, સિંધા સિધિં મમ દિસંતુ ॥૫॥ ॥૨૩॥

૨૪ અથ વેઆવચ્ચગરાણું ॥

વેઆવચ્ચગરાણું, સંતિગરાણું ॥ સમ્મદિહિસમા
 હિગરાણું ॥ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ॥ અન્નત્થં ॥ ૨૪॥

૨૫ આચાર્યાદિ વંદન ॥

આચાર્યં મિશ્રં, ઉપાધ્યાય મિશ્રં, વર્તમાનગુરુ
 મિશ્રં, સર્વ સાધુ મિશ્રં ॥૨૫॥

૨૬ અથ સંવસ્સવિ ॥

સંવસ્સવિ, દેવસિઅ, દુચ્ચિંતિઅ, દુખ્ખાસિઅ,
 દુચ્ચિદ્ધિઅ, ઇચ્છાકારેણુ સંદિસસહ ભગવન્ ॥ ઇચ્છં ॥
 તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ૧ ॥ ૨૬ ॥

૨૭ ઇચ્છામિ ઠામિ ॥

ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં. જો મે દેવસિઓ,
 અઇઆરો કઓ, કાઇઓ, વાઇઓ, માણસિઓ, ઉ-
 સ્સુતો, ઉમ્મગ્ગો, અકપ્પો, અકરણિજ્જો, દુજ્જાઓ,
 દુવિવચિંતિઓ, અણાચારો, અણિચ્છિઅંવો, અ-
 સાવમપાઉગ્ગો ॥ નાણે, તહ દંસણે, ચરિત્તાચરિત્તે,

સુએ, સામાધએ, તિણહં ગુત્તીણું, ચઉણહં કસા યાણું,
 પંચણહં-મણુવયાણું, તિણહં ગુણુવયાણું, ચઉણહં
 સિખખાવયાણું, ખારસવિહસ્સ સાવગધમ્મસ્સ, જં
 ખડિયં, જં વિરાહિયં, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૨૭

૨૮ સુગુરવાંદણા ॥

ધચ્છામિ ખમાસમણો ! વંદિઉં, જવણિજ્જએ
 નિસીહિઆએ ॥૧॥ અણુજણુહ, મે મિઉગ્ગહં ॥૨॥
 નિસીહિ, અ-હો-કા-યં કા-ય સંકાસં, ખમણિજ્જને ભે
 કિલામો, અપ્પકિલંતાણું બહુસુભેણુ, ભે દિવસો
 વધક્કંતો ॥૩॥ જ-ત્તા ભે ? ॥૪॥ જ-વ-ણિજ્જં ચ ભે ? ॥૫॥
 ખામેમિ, ખમાસમણો ! દેવસિયં વધક્કમ્મં ²આવ-
 ર્હિસઆએ, પડિક્કમામિ ખમાસમણાણું ॥૬॥ દેવસિ-
 આએ, આસાયણાએ, તિત્તીસન્નયરાએ, જં કિંચિ
 મિચ્છાએ, મણુદુક્કડાએ વયદુક્કડાએ, કાયદુક્કડાએ,
 કોહાએ, માણાએ, માયાએ, લોભાએ, સંવકાલિ-
 આએ, સંવમિચ્છોવયારાએ, સંવધમ્માધક્કમણાએ,

૧ રાઈપડિહ્મણામાં “ રાઈવધક્કંતા ” પખખીમાં
 “ પખખોવધક્કંતો ”-ચોમાસીમાં “ ચઉમાસી વધક્કંતા ”
 અને સંવેચ્છરીએ “ સંવચ્છરો વધક્કંતો ” એવી રીતે
 પાઠ કહેવો.

૨ ખીજી વારના વાંદણાએ “ આવરિસઆએ ”
 ચદ ન કહેવું.

આસાયણાએ, જે મે અધિઆરો કર્યો, તસ્સ ખમાસ-
મણો ! પડિઝમામિ, નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણું
વોસિરામિ ॥૨૮॥

૨૯ દેવસિયં આલોડિં સૂત્ર ॥

ધચ્છાકારેણુ સંદિસ્સહ ભગવન્ ! દેવસિયં આ-
લોડિં ? ધચ્છં, આલોએમિ. જે મેં ॥૨૯॥

૩૦ આલોયણુ-સાત લાખ ॥

આજુણા ચાર પ્રહર દિવસમાં જે મેં જીવ વિ-
રાધ્યા હોય, સાત લાખ પૃથિવીકાય, સાત લાખ
અપ્પકાય, સાત લાખ તેડિકાય, સાત લાખ વાડિકાય,
દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચઉદ લાખ સાધારણ
વનસ્પતિ કાય, બે લાખ બેઈંદ્રિય, બે લાખ તેઈંદ્રિય,
બે લાખ ચૈરિંદ્રિય, ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ
નારકી, ચાર લાખ તિર્થંચ પંચેંદ્રિય, ચઉદ લાખ
મનુષ્ય, એવં ચાર ગતિના ચૌરાશી લાખ જીવાયોનિમાં
માહારે જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય, હણ્યાંયો હોય,
હણતાં પ્રત્યે ભલો જાણ્યો હોય, તે સંવે હું મને
વચ્ચને કાયાએ કરી તસ્સ મિચ્છામિ હુક્કડં ॥૩૦॥

૩૧ અઢાર પાપસ્થાનક ॥

૧ પ્રાણાતિપાત, ૨ મૃષાવાદ, ૩ અદત્તાદાન, ૪
મૈથુન, ૫ પરિગ્રહ, ૬ ક્રોધ, ૭ માન, ૮ માયા, ૯ લોભ,
૧૦ રાગ, ૧૧ દ્વેષ, ૧૨ કલ્પ, ૧૩ અભ્યાખ્યાન, ૧૪

પૈશુન્ય, ૧૫ રતિ અરતિ, ૧૬ પરપરિવાદ, ૧૭ માયા-
મૃષાવાદ, ૧૮ મિથ્યાત્વશાલ્ય, એ અઢારે પાપસ્થાનક
સેવ્યાં હોય, સેવરાવ્યાં હોય, સેવતા પ્રત્યે ભક્તિ બળ્યાં
હોય, તે સંવે હું મન, વચન, કાયાયે કરી તસ્મ
મિચ્છામિ દુઃકંડં ॥૩૧॥

૩૨ આલોચણ ॥

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, પાટી, પોથી, ઠવણી,
કવલી, નવકારવાલી, દેવ ગુરુ ધર્મની આશાતના
કરી હોય, પન્નરે કર્માદાનની આસેવના કરી હોય,
રાજકથા, દેશકથા, સ્ત્રીકથા, ભક્તકથા કરી હોય.
બીજી જે કોઈ પાપ-પર નિંદા કીધું હોય, કરાવ્યું
હોય, કરતાં અનુમોદ્યું હોય તે સર્વ મને વચને,
કાયાયે કરી, દિવસ અતિચાર આલોચણ કરી પડિ-
કકમણામાં આલોડિં, તસ્મ મિચ્છામિ દુઃકંડં ॥ ઇતિ
આલોચણ ॥૩૨॥

૩૩ અથ શ્રાવક વંદિતાસૂત્ર ॥

વંદિતુ સંવસિક્ષે, ધર્માચરિત્યે ચ સંવસાહ્ય અ ॥
ઇચ્છામિ પડિક્કમિડિં,^૧ સાવગધર્માઈઆરસ્સ ॥૧॥ જે
મે વ્યાધિઆરો, નાણે તહ દંસણે ચરિત્તે ચ ॥ સુહુમે
અ આચરો વા, તં નિદે તં ચ ગરિહામિ ॥૨॥ દુવિહે

૧ સ્વસ્થાનાત્ યત્પરસ્થાનં, પ્રમાદસ્ય વશાદ્ ગતં. તત્રૈવ
કમણું ભૂયઃ, પ્રતિકમણુમુચ્યતે ॥

પરિગ્ગહંમિ, સાવજ્ઞે બહુવિદે ચ આરંભે ॥ કારા-
 વણે ચ કરણે, પડિક્કમે દેવસિયં સંવં ॥૩૥ ॥ જ
 બદ્ધમિદ્ધિએહિં, ચઉહિં કસાએહિં અપ્પસત્થેહિં ॥
 રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિદે તં ચ ગરિહામિ ॥૪૥ ॥
 આગમણે નિગ્ગમણે, ઠાણે ચંકમણે અણાભોગે ॥
 અભિઓગે ચ નિઓગે, પડિક્કમે ॥૫૥ ॥ સંકા કંખ
 વિગિચ્છા, પસંસ તહ સંથવો કુલિંગીસુ ॥ સમ્મત્ત-
 સ્સઘચારે, પડિક્કમે ॥૬૥ ॥ છક્કાયસમારંભે, પયણે ચ
 પયાવણે ચ જે દોસા ॥ અત્તઠં ય પરઠં, ઉભયઠં ચેવ
 તં નિદે ॥૭૥ ॥ પંચણ્હ-મણુવયાણું, ગુણુવયાણું ચ
 તિણ્હમધ્યારે ॥ સિખ્ખાણું ચ ચઉણ્હં, પડિક્કમે ॥
 ૮૥ ॥ પઠમે અણુવયંમિ, થૂલગ-પાણાધવાયવિરઘંએ ॥
 આયરિઅમપ્પસત્થે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણું ॥ ૯ ॥ વહ
 બંધ છવિચ્છેએ, અધભારે ભત્તપાણુવુચ્છેએ ॥ પઠ-
 મવયસ્સ ઇચારે; પડિક્કમે ॥૧૦૥ ॥ ખીએ અણુવયંમિ,
 પરિથૂલગ-અભિઅવયણુવિરઘંએ ॥ આયરિઅમપ્પ-
 સત્થે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણું ॥ ૧૧ ॥ સહસા રહસ્સ
 દારે, મોસુવએસે ચ કૂડલેહે ચ ॥ ખીયવયસ્સ-ઇચારે,
 પડિક્કમે ॥૧૨૥ ॥ તઠએ અણુવયંમિ, થૂલગપરદંવ-
 હરણુવિરઘંએ ॥ આયરિઅ-મપ્પસત્થે, ઇત્થ પમાય-
 પ્પસંગેણું ॥૧૩૥ ॥ તેનાહડપ્પઓગે, તપ્પડિરુવે વિરુદ્ધ
 ગમણે ચ ॥ કૂડતુલ કૂડમાણે, પડિક્કમે ॥૧૪૥ ॥ ચઉત્થે

અણુન્વયમિ, નિચ્ચં પરદારગમણુ-વિરધિઓ ॥ આય-
 રિચમપ્પસત્થે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણુ ॥ ૧૫ ॥ અપ-
 રિગ્ગહિઆ ઇત્તર, અણુંગ વિવાહ તિન્વ-અણુરાગે ॥
 ચઉત્થવયસ્સ-ઇઆરે, પડિક્કમેન્ ॥૧૬॥ ઇત્તા અણુ-
 ન્વચે પંચમમિ, આયરિચમપ્પસત્થમિ ॥ પરિમાણુ
 પરિચ્છેચ્ચે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણુ ॥ ૧૭ ॥ ધણુધન્ન
 ખિત્તવત્થુ, રૂપ્પસુવન્ને ચ કુવિચ-પરિમાણે ॥ દુપચ્ચે
 ચઉપ્પયમિય, પડિક્કમેન્ ॥૧૮॥ ગમણુસ્સ ચ પરિમાણે,
 દિસાસુ ઉડું અહેચ્ચ તિરિચ્ચં ચ ॥ વુડિ સધચ્ચંતરદ્ધા,
 પઠમમિ ગુણુન્વચે નિદે ॥૧૯॥ મજ્જમિ ચ મંસમિ
 ચ, પુષ્કે ચ ફલે ચ ગંધમલ્લે ચ ॥ ઉવભોગેપરિ-
 ભોગે, ખીયમિ ગુણુન્વચે નિદે ॥૨૦॥ સચ્ચિત્તે પડિ-
 બદ્ધે, અપોલ દુપ્પોલિચ્ચં ચ આહારે ॥ તુચ્છોસહિ-
 ભખખણુયા, પડિક્કમેન્ ॥૨૧॥ ઇગાલી-વણુ-સાડી, ભાડી
 -ફેડી-સુવજ્જચે કમ્મં ॥ વાણિજ્જં ચેવ દંત, લખખ-
 રસ-કેસ-વિસ-વિસયં ॥૨૨॥ એવં ખુ જંતપિલ્લણુ.કમ્મં
 નિલ્લંછણું ચ દવદાણું ॥ સર-દહ-તલાય-સોસં, અસધપોસં
 ચ વજ્જિજ્જ ॥૨૩॥ સત્થગિગ-મુસલ-જંતગ, તણુ-
 કઠે-મંત-મૂલ-ભેસજ્જે ॥ દિન્ને દવાવિચે વા. પડિક્કમેન્
 ॥૨૪॥ ન્હાણુ-વટ્ટણુ-વન્નગ, વિલેવણે સદ્-રૂવ-રસ-ગંધે ॥
 વત્થાસણુ-આભરણે, પડિક્કમેન્ ॥૨૫॥ કંદપ્પે કુકકુધચ્ચે,
 મોહરિ અહિગરણુ ભોગચ્ચરિત્તે ॥ દંડમિ અણુઠ્ઠાચ્ચે

તધયમિ ગુણુવચ્ચે નિંદે ॥ ૨૬ ॥ તિવિહે દુષ્પણિ-
 હાણે, અણુવક્ષાણે તહા સધવિહ્ણે ॥ સામાધઅ વિતહ-
 કચ્ચે, પઠમે સિખખાવચ્ચે નિંદે ॥ ૨૭ ॥ આણુવણે
 પેસવણે, સદે રુવે અ પુગ્ગલખખેવે ॥ દેસાવગાસિયમિ,
 ખીચે સિખખાવચ્ચે નિંદે ॥ ૨૮ ॥ સંથારચ્ચારવિહી-
 યમાય તહ ચેવ ભોયણાભોચે ॥ પોસહ વિહિવિવરીચે,
 તધચ્ચે સિખખાવચ્ચે નિંદે ॥ ૨૯ ॥ સચ્ચિયત્તે નિખખ-
 વણે, પિહિણે વવચ્ચેસ મચ્છરે ચેવ ॥ કાલાધક્કિમદાણે,
 ચઉત્થે સિખખાવચ્ચે નિંદે ॥ ૩૦ ॥ સુહિચ્ચેસુ અ દુહિ-
 ચ્ચેસુ અ, જ મે અસ્સજ્જચ્ચેસુ અણુકંપા ॥ રાગેણુ વ
 દોસેણુ વ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૩૧ ॥ સાહસુ
 સંવિભાગો, ન કચ્ચો તવ-ચરણ-કરણુત્તેસુ ॥ સંતે
 કાસુઅદાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥ ૩૨ ॥ ઈહ
 લોચે પરલોચે, જીવિચ-મરણે અ આસંસપચ્ચોગે ॥
 પંચવિહો અધચ્ચારો, મા મજ્જં હુજ્જ મરણુતે ॥ ૩૩ ॥
 કાચ્ચેણુ કાધઅસ્સ, પડિક્કમે વાધઅસ્સ વાયાચે ॥
 મણુસા માણુસિઅસ્સ, સંવસ્સ વયાધચ્ચારસ્સ ॥ ૩૪ ॥
 વંદણુવય સિખખા, -ગારવેસુ સન્ના કસાયદંડેસુ ॥ ગુત્તી-
 સુ અ સમિધસુ અ, જો અધચ્ચારોઅ તં નિંદે ॥ ૩૫ ॥
 સમ્મદિહી જીવો, જઈ વિ હુ પાવં સમાયરે કિંચી ॥
 અપ્પો સિ હોઈખંધો, જેણુ ન નિદ્ધંધસં કુણુઈ ॥ ૩૬ ॥
 તપિ હુ સપડિક્કમણુ, સપ્પરિઆવં સઉત્તરગુણું ચ ॥

ખિપ્પં ઉવસામેધ, વાહિંવ સુસિખિખયો વિજ્જને ॥
 ॥ ૩૭ ॥ જહા વિસં કુઠ્ઠગયં, મંતમૂલવિસારયા ॥
 વિજ્જન હણ્ણંતિ મંતેહિં, તો તં હવધ નિવિસં ॥૩૮॥
 એવં અહ્ધવિહં કમ્મં, રાગ-દોસ-સમન્નિજયં ॥ આલો
 અંતો અ નિંદંતો, ખિપ્પં હણ્ણં સુસાવયો ॥ ૩૯ ॥
 કયપાવોવિ મણુસ્સો, આલોઠ્ઠિય નિંદિય ગુર સગાસે ॥
 હોઠ્ઠ અધરેગલહુઓ, ઓહરિયભરંવ ભારવહો ॥૪૦॥
 આવસ્સએણુ એએણુ, સાવઓ જઠ્ઠવિ ખહુરઓ
 હોઠ્ઠ ॥ દુખખાણુમંતકિરિયં, કાહી અચિરેણુ કાલેણુ
 ॥ ૪૧ ॥ આલોચણુ ખહુવિહા, ન ય સંભરિઆ પડિ-
 ક્કમણુકાલે ॥ મૂલગુણુ ઉત્તરગુણે, તં નિંદે તં ચ ગરિ-
 હામિ ॥ ૪૨ ॥ તસ્સ^૧ ધમ્મસ્સ કેવલિ પન્નતત્તસ્સ ॥
 અપ્પહુઠ્ઠિઓમિ આરાહણુએ, વિરઓમિ વિરાહણુએ ॥
 તિવિહેણુ પડિક્કંતો, વંદામિ જિણે ચઉંવીસં ॥૪૩॥
 જવંતિ ચેધઆધં ॥ ૪૪ ॥ જવંત કેવિ સાહૂં ॥૪૫॥
 ચિરસંચિય પાવપણાસણીઠ્ઠ, ભવસયસહસ્સમહણીએ
 ॥ ચઉવીસ-જિણુ વિણિગ્ગય-કહાઠ્ઠ, વોલંતુ મે દિઅહા
 ॥ ૪૬ ॥ મમ મંગલમરિહંતા, સિદ્ધા સાહૂ સુઅં ચ
 ધમ્મો અ ॥ સમ્મદિઠ્ઠી દેવા, દિંતુ સમાહિં ચ ઘોહિં
 ચ ॥ ૪૭ ॥ પડિસિદ્ધાણું કરણે, કિચ્ચાણુમકરણે પડિ-

૧ દ્વિપણી-“ તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવલી પન્નતત્તસ્સ ” આ
 પદને મનમાં વિચારવું મુખથી ઉચ્ચારણ કરવું નહિ. સંપ્રદાય.

ક્રમણું ॥ અસદ્દેશ્યે ચ તદ્વા, વિવરીયપરુવણાચે ચ
 ॥ ૪૮ ॥ ખામેમિ સંવલ્લવે, સંવે જીવા ખમંતુ મે ॥
 મિત્તી મે સંવલ્લએસુ, વેરં મજ્જં ન કેણુધ ॥ ૪૯ ॥
 એવ-મહં આલોધચ, નિદિચ ગરહિચ દુગંધિચં
 સમ્મં ॥ તિવિહેણ પડિકંતો, વંદામિ જિણે ચઉંવીસં
 ॥ ૫૦ ॥ ઇતિ વંદિતા સૂત્ર ॥ ૩૩ ॥

૩૪ અપ્પભુક્કિઓ (ગુરૂ ખામણા) સૂત્ર ॥

ધચ્છાકારેણ સંદિસસહ ભગવન્ ! અપ્પભુક્કિઓમિ
 અપ્પિભંતર દેવસિયં ખામેઉં ? ધચ્છં, ખામેમિ દેવસિયં ॥
 જં કિંચિ અપત્તિયં, પરપત્તિયં, ભત્તે, પાણે, વિ-
 ણુએ, વેચ્યાવચ્ચે, આલાવે, સંલાવે, ઉચ્ચાસણે, સમા-
 સણે, અંતરભાસાએ, ઉવરિભાસાએ, જં કિંચિ મ-
 જ્જવિણુય-પરિહીણું સુહુમં વા ખાયરં વા, તુખ્ખેજ્જ-
 ણુહ, અહં ન જણામિ, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૩૪॥

૩૫ આયરિચ ઉવજ્જાએ સૂત્ર ॥

આયરિચ ઉવજ્જાએ, સીસે સાહમ્મીએ કુલ ગણે
 ચ ॥ જે મે કેઇ કસાયા, સંવે તિવિહેણ ખામેમિ
 ॥ ૧ ॥ સંવસ્સ સમણ-સંવસ્સ, ભગવચ્ચો અંજલિં
 કરિચ સીસે ॥ સંવં ખમાવધંતા, ખમામિ સંવસ્સ
 અહયપિ ॥ ૨ ॥ સંવસ્સ જીવરાસિસ્સ, ભાવચ્ચો

ધમ્મો-નિહિઅ-નિઅચિત્તો ॥ સંવં ખમાવધત્તા,
ખમામિ સંવસ્સ અહયંપિ ॥ ૩ ॥ ૩૫ ॥

૩૬ શ્રુતદેવતાની સ્તુતિ ॥

સુવર્ણશાસિની દેયાત્, દ્વાદશાંગી જિનોદ્ભવા
શ્રુતદેવી સદા મહ્ય, મશેષશ્રુતસંપદમ્ ॥ ૧ ॥ ૩૬ ॥

૩૭ ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ ॥

યાસાં ક્ષેત્રગતાઃ સંતિ, સાધવઃ શ્રાવકાદયઃ ॥
જિનાશાં સાધયંતસ્તા, રક્ષંતુ ક્ષેત્ર દેવતા ॥૧॥ ૩૭ ॥

૩૮ નમોઽસ્તુ વર્જ્ઞમાનાય ॥

ધૃત્છામો અણુસહિં, નમો ખમાસમણાણુ ॥ નમોઽ
હિંત૦ ॥

નમોઽસ્તુ વર્જ્ઞમાનાય, સ્પર્જ્ઞમાનાય કર્મણા ॥
તજ્જ્યાવાપ્તમોક્ષાય, પરોક્ષાય કુતીર્થિનામ્ ॥ ૧ ॥
યેષાં વિકચારવિન્દરાજ્યા, જ્યાયઃ કમકમલાવલ્લિં
દધત્યા ॥ સદશૈરિતિ સંગતં પ્રશસ્યં, કથિતં સન્તુ
શિવાય તે જિનેન્દ્રાઃ ॥ ૨ ॥ કષાયતાપાર્દિત-જન્તુ
નિર્વૃતિં, કરોતિ યો જૈનમુખાંબુદોદગતઃ ॥ સ શુક
માસોદ્ભવવૃષ્ટિસન્નિભો, દધાતુ તુષ્ટિં મયિ વિસ્તરો
ગિરામ્ ॥ ૩ ॥ ઈતિ ॥ ૩૮ ॥

૩૯ શ્રી સકલતીર્થ નમસ્કાર ॥

સદ્ભક્ત્યા દેવલોકે રવિ શશિ ભવને વ્યંતરાણાં

નિકાયે, નક્ષત્રાણાં નિવાસે ગ્રહગણ પટલે તારકાણાં
 વિમાને ॥ પાતાલે પન્નગેન્દ્રે સ્ફુટ મણિ કિરણે ધ્વસ્ત
 સાન્દ્રાન્ધકારે, શ્રીમત્તીર્થકરાણાં પ્રતિદિવસમહં તત્ર
 ચૈત્યાનિ વહે ॥ ૧ ॥ વૈતાલ્યે મેરુશૃંગે રચકગિરિવરે
 કુંડલે હસ્તિદંતે, વક્ષસ્કારે કૂટનંદીશ્વરકનકગિરૌ
 નૈષધે નીલવતે ॥ ચૈત્રે શૈલે વિચિત્રે યમકગિરિવરે ચક્ર-
 વાલે હિમાદ્રૌ, શ્રીમં ॥ ૨ ॥ શ્રીશૈલે વિધ્યશૃંગે વિમ-
 લગિરિવરે હર્ણ્યુદે પાવકે વા, સમ્મેતે તારકે વા કુલ
 ગિરિશિખરેઽષ્ટાપદે સ્વર્ણશૈલે ॥ સહ્યાદ્રૌ યૌજ્યંતે વિ-
 પુલગિરિવરે ગુજરે રોહણાદ્રૌ, શ્રીમં ॥ ૩ ॥ આઘાટે
 મેઘપાટે ક્ષિતિતટમુકુટે ચિત્રકૂટે ત્રિકૂટે, લાટે નાટે ચ
 ધાટે વિટપિધનતટે દેવકૂટે વિરાટે ॥ કર્ણાટે હેમકૂટે
 વિકટતરકટે ચક્રકૂટે ચ ભોટે, શ્રીમં ॥ ૪ ॥ શ્રીમાલે
 માલવે વા મલયિનિ નિષધે મેખલે પિચ્છલે વા, નેપાલે
 નાહલે વા કુવલય તિલકે સિંહલે કેરલે વા ॥ ડાહાલે
 કાશલે વા વિગલિતસલિલે જંગલે વાઢમાલે, શ્રીમં
 ॥ ૫ ॥ અંગે વંગે કલિંગે સુગતજનપદે સત્રપયાગે
 તિલંગે, ગૌરે ચૌડે મુરંડે વરતરદ્રવિડે ઉદ્રિયાણે ચ
 પૌંડ્રે ॥ આર્દ્રે માદ્રે પુલિંદ્રે દ્રવિડ કુવલયે કાન્યકુબ્જે સુ-
 રાષ્ટ્રે, શ્રીં ॥ ૬ ॥ ચંદ્રાયાં ચંદ્રમુખ્યાં ગજપુરમથુરા પત્તને
 ચોજ્જયિન્યાં, કૌશાંખ્યાં કાશાસાયાં કનકપુરવરે દેવ-
 ગિર્યાં ચ કાશ્યામ્ ॥ નાશિકયે રાજગેહે દશપુર નગરે

ભદિલે તામ્રસિપ્ત્યાં, શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ સ્વર્ગે મર્ત્યેડતરિક્ષે
 ગિરિશિખરદ્રહે સ્વર્ણદીનીર તીરે, શૈલાગ્રે નાગલોકે
 જલનિધિપુલિને ભરૂહાણાં નિકુંજે ॥ આમેડરણ્યે વને
 વા સ્થલજલવિષમે દુર્ગમધ્યે ત્રિસંધ્યં, શ્રીમ૦ ॥ ૮ ॥
 “ ૧શ્રીમન્મેરૌ કુસાદ્રૌ રચકનગવરે શાલ્મલૌ જંબુવૃક્ષે
 યૌજ્જયિન્યે ચૈત્યનં દે રતિકરચકે કૌંડલે માનુષાંકે ॥
 ઇશ્વિકારે જિનાદ્રૌ ચ દધિમુખગિરૌ વ્યંતરે સ્વર્ગલોકે,
 જ્યૌતિર્લોકે ભવંતિ ત્રિભુવનવક્ત્રયે યાનિ ચૈત્યાલયાનિ”
 ॥ ૯ ॥ ઇત્યં શ્રીજૈનચૈત્ય સ્તવનમનુદિનં ચે પઠંતિ પ્ર-
 વીણાઃ, પ્રોષત્કલ્યાણુહેતું કલિમલહરણું : ભક્તિભાજ-
 સ્ત્રિસંધ્યમ્ ॥ તેષાં શ્રીતીર્થયાત્રાક્લમતુલમલં જયતે
 માનવાનાં, કાર્યાણાં સિદ્ધિરચ્યૈઃ પ્રમુદિત મનસાં ચિત્ત-
 માનંદકારિ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ જિન ચૈત્યવંદનં સંપૂર્ણમ્ ॥ ૩૯ ॥
 ૪૦ પરસમય તિમિરતરણિં ॥

પરસમયતિમિરતરણિં, ભવસાગરવારિતરણુ વર-
 તરણિં ॥ રાગપરાગસમીરં, વંદે દેવં મહાવીરમ્ ॥ ૧ ॥
 નિરૂદ્ધસંસાર-વિહારકારિ, દુરન્તભાવારિગણાનિકામં ॥
 નિરન્તરં કેવલિસત્તમા વો, ભવાવહં મોહભરં હરંતુ ॥ ૨ ॥
 સંદેહકારિ કુનયાગમરુઢગૂઢ, સંમોહપંકહરણામલવા-
 રિપૂરમ્ ॥ સંસારસાગરસમુત્તરણોરનાવં, વીરાગમં
 પરમસિદ્ધિકરં નમામિ ॥ ૩ ॥ પરિમલભરલોભાલીલલો-

લાલિમાલા, વરકમલનિવાસે હારનિહારહાસે ॥ અવિ-
રતલવકારાગારવિચ્છિત્તિકારં, કુરુકમલકરે મે મર્જતં
દેવિ સારમ્ ॥ ૪ ॥ ૪૦ ॥

૪૧ સંસારદાવાની સ્તુતિ ॥

સંસારદાવાનલ-દાહ નીરં, સંમોહધૂલીહરણે સમી-
રમ્ ॥ માયા-રસા-દારણુ-સારસીરં, નમામિ વીરં ગિરિ-
સાર ધીરમ્ ॥ ૧ ॥ ભાવાવનામ-સુરદાનવમાનવેન,
ચૂલાવિલોલકમલાવલિમાલિતાનિ ॥ સંપૂરિતાલિનત-
લોકસમીહિતાનિ, કામં નમામિ જિનરાજ પદાનિ
તાનિ ॥ ૨ ॥ બોધાગાધં સુપદપદવી-નીરપૂરાલિરામં,
જીવાહિંસાવિરતલહરીસંગમમાગાહદેહમ્ ॥ ચૂલાવેલં
ગુરુગમમણીસંકુલં દૂરપારં, સારં વીરા ગમજલનિધિં
સાદરં સાધુ સેવે ॥ ૩ ॥ આમૂલાલોલ ધૂલી-બહુલપરિમ-
લાલીલોલાલિમાલા, ઝંકારારાવસારા-મલદલકમલા-
ગારભૂમી-નિવાસે ॥ છાયાસંભાર સારે ! વરકમલકરે !
તારહારાલિરામે ! વાણીસંદોહદેહે ! ભવવિરહવરં દેહિ
મે દેવિ ! સારમ્ ॥ ૪ ॥ ૪૧ ॥

૪૨ વરકનક (એકસો સિત્તર જિન) સ્તુતિ ॥

ઓં વરકણુય-સંખ-વિદુમ-મરગય-ધણુ-સન્નિહં
વિગયમોહં ॥ સત્તરિસયં જિણાણું, સંવામર પૂઘયં
વદે ॥ સ્વાહા ॥ ૧ ॥ ૪૨ ॥

૪૩ સ્તંભન પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન ॥

શ્રીસેઢીતટિનીતટે પુરવરે શ્રીસ્તંભને સ્વર્ગિરૌ,
શ્રીપૂજ્યાભયદેવસૂરિ વિબુધાધીરૌઃ સમારોપિતઃ ॥
સંસિક્તઃ સ્તુતિભિર્જલૈઃ શિવકૃતં સ્ફૂર્જત્કથાપદ્મવ,
પાર્શ્વઃ કલ્પતરુઃ સમે પ્રથયતાં નિત્યં મનોવાંછિતમ્ ॥૧॥
આધિ વ્યાધિહરો દેવો, હરાવહ્નીશિરોમણિઃ ॥ પાર્શ્વ
નાથો જગન્નાથો, નિત્યનાથો નૃણાં શ્રિયે ॥ ૨ ॥ ૪૩ ॥

૪૪ શ્રીથંભણ્યહિયપાસસામિણો ॥

સિરિ થંભણ્યહિયપા, -સસામિણો શેસ તિત્થસા-
મીણું ॥ તિત્થ સમુન્નય કારણું, સુરાસુરાણું ચ સંવેસિં
॥૧॥ એસમહં સરણુત્થં, કાઉસ્સગ્ગં કરેમિ સત્તીએ ॥
ભત્તીએ ગુણુ સુહિયસ્સ, સંધસ્સ સમુન્નય નિમિત્તં ॥૨॥
શ્રીસ્થંભનપાર્શ્વનાથજી આરાધવા નિમિત્તં કરેમિ
કાઉસ્સગ્ગં ॥ વંદણુવત્તિયાએ ॥ ૩ ॥ ૪૪ ॥

૪૫ શ્રી ગુરુદેવ સ્મરણુ ॥

શ્રી ખરતર ગચ્છ શ્રૃંગાર જંગમ યુગપ્રધાન
ભદ્રારક દાદાજી શ્રીજિનદત્તસૂરિ ચારિત્રચૂડામણીજી
આરાધવા નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ॥ અન્નત્થં ॥

તેવીજ રીતે શ્રી જિનકુશલસૂરિજી મહારાજનો
કાઉસગ્ગ કરવો ॥ ૧ ૪૫ ॥

૪૬ ચતુષ્કસાય ॥

ચતુષ્કસાય પડિમલ્લુલ્લૂરણુ, દુજ્જય-મયણુ-આણુ
 મુસુમૂરણુ ॥ સરસપિયંગુવન્તુ ગયગામિઉ, જયઉ
 પાસુ ભુવણુત્તયસામિઉ ॥૧॥ જસુ તણુ કંતિ કડપ્પ-
 સિણિદ્ધઉ, સોહધ ઇણિમણિકિરણાસિદ્ધઉ ॥ નં નવ-
 જલહર-તડિલ્લય-લંછિઉ, સો જિણુ પાસુ પયચ્છઉ
 વંછિઉ ॥૨॥ અહંતો ભગવંત ધંદ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ
 સિદ્ધિ સ્થિતા, આચાર્યા જિનશાસનોન્નતિકરા પૂજ્યા
 ઉપાધ્યાયકાઃ ॥ શ્રીસિદ્ધાંતસુપાઠકા મુનિવરા રત્ન
 ત્રયારાધકાઃ, પંચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વેતુ વો
 મંગલમ્ ॥ ૩ ॥ ૪૬ ॥

૪૭ લઘુશાંતિસ્તવઃ ॥

શાંતિં શાંતિનિશાંતં, શાંતં શાંતાશિવં નમસ્કૃત્ય ॥
 સ્તોતુઃ શાંતિનિમિત્તં, મંત્રપદૈઃ શાંતયે સ્તૌભિ ॥ ૧ ॥
 ઓમિતિનિશ્ચિતવચસે, નમો નમો ભગવતેઽહંતે
 પૂજમ્ ॥ શાંતિજિનાય જયવતે, યશસ્વિને સ્વામિને
 દ્વિમિનામ્ ॥૨॥ સકલાતિશેષકમહા, -સંપત્તિસમન્વિતાય
 શસ્ત્રાય ॥ ત્રૈલોક્ય પૂજિતાય ચ, નમો નમઃ શાંતિદે-
 વાય ॥ ૩ ॥ સર્વામર સુસમૂહ, -સ્વામિકસંપૂજિતાય
 નિજિતાય ॥ ભુવન જનપાલનોદ્યત-તમાય સતતં
 નમસ્તસ્મૈ ॥૪॥ સર્વ દુરિતૌઘનાશન-કરાય સર્વાશિ-

વપ્રશમનાય ॥ દુષ્ટગ્રહભૂતપિશાચ,—શાકિનીનાં પ્રમથ-
 નાય ॥ ૫ ॥ યસ્યેતિનામમંત્ર,—પ્રધાનવાક્યોપયોગકૃત-
 તોષા ॥ વિજ્યા કુરંતે જનહિત-મિતિ ચ નુતા નમત
 તં શાંતિમ્ ॥૬॥ ભવતુ નમસ્તે ભગવતિ ! વિજ્યે
 સુજ્યે પરાપરૈરજિતે ! ॥ અપરાજિતે ! જગત્યાં, જય-
 તીતિ જ્યાવહે ભવતિ ! ॥૭॥ સર્વસ્યાપિ ચ સંઘસ્ય,
 ભદ્ર કલ્યાણમંગલપ્રદદે ! ॥ સાધૂનાં ચ સદા શિવ,—
 સુતુષ્ટિપુષ્ટિપ્રદે હયાઃ ॥૮॥ ભવ્યાનાં કૃતસિદ્ધે ! નિવૃ-
 ત્તિનિર્વાણજનનિ ! સત્વાનામ્ ॥ અભય પ્રદાનનિરતે, !
 નમોસ્તુ સ્વસ્તિપ્રદે ! તુલ્યમ્ ॥૯॥ ભક્તાનાં જન્તૂનાં,
 શુભાવહે ! નિત્યમુદ્યતે ! દેવિ ! ॥ સમ્યગ્દષ્ટીનાં વૃત્તિ,—
 રતિ-મતિબુદ્ધિપ્રદાનાય ॥૧૦॥ જિનશાસન-નિરતાનાં,
 શાંતિનતાનાં ચ જગતિ જનતાનામ્ ॥ શ્રીસંપત્કી-
 ર્તિયશો વર્દિનિ ! જય દેવિ ! વિજયસ્વ ॥૧૧॥
 સલિ લાનલવિષવિષધર-દુષ્ટગ્રહરાજરોગરણુભયતઃ ॥
 રાક્ષસરિપુગણુમારી,—યૌરેતિશ્વાપદાદિભ્યઃ ॥૧૨॥ અથ
 રક્ષ રક્ષ સુશિવં, કુરં કુરં શાંતિં ચ કુરં કુરં સદેતિ ॥
 તુષ્ટિં કુરં કુરં પુષ્ટિં, કુરં કુરં સ્વસ્તિં ચ કુરં કુરં ત્વં ॥
 ૧૩ ॥ ભગવતિ ! ગુણુવતિ ! શિવશાંતિ-તુષ્ટિ-પુષ્ટિસ્વ-
 સ્તીહ કુરં કુરં જનાનામ્ ॥ ઓમિતિ નમો નમો હ્રીં
 હ્રીં હ્રૂં ળઃ યઃ ક્ષઃ હ્રીં પુદ્ પુદ્ સ્વાહા ॥૧૪॥ એવં
 યન્નામાક્ષર-પુરસ્સરં સંસ્તુતા જ્યાદેવી ॥ કુરંતે શાંતિં

નમતાં, નમો નમઃ શાંતયે તસ્મૈ ॥૧૫॥ ઇતિ પૂર્વસૂરિ
 દર્શિત, - મંત્રપદ્ધવિદ્ધર્મિતઃ સ્તવઃ શાંતેઃ ॥ સલિલા-
 દિ-ભયવિનાશી, શાંત્યાદિકરશ્ચ ભક્તિમતામ્ ॥ ૧૬ ॥
 યશ્ચૈનં પઠતિ સદા, શૃણોતિ ભાવયતિ વાયથાયોગ્યમ્ ॥
 સ હિ શાંતિપદં યાયાત્, સૂરિઃ શ્રીમાનદેવશ્ચ ॥૧૭॥
 ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, છિદ્યંતે વિધ્નવહ્નયઃ ॥ મનઃ પ્રસ-
 ન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥ ૧૮ ॥ સર્વ-મંગલ-
 માંગલ્યં, સર્વ-કલ્યાણ કારણમ્ ॥ પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં
 જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ શ્રી લઘુશાન્તિ
 સ્તવઃ ॥ ૪૭ ॥

॥ ઇતિ રાઘ દેવસિ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ જયતિહુઆણ સ્તોત્રમ્

જય તિહુઆણ વરકપ્પરૂખખ જય જિણુધન્નંતરિ,
 જય તિહુઆણ કહ્લાણુકોસ દુરિઅક્કરિ કેસરિ ॥ તિહુ-
 આણુજણુ અવિલાંધિયાણુ ભુવણુત્તયસામિઅ, કુણુસુ-
 સુહાઈ જિણેસપાસ થંભણુય પુરહિઅ ॥ ૧ ॥ તઈ સમ-
 રંત લહંતિ ઝત્તિવર-પુત્તકલત્તઈ, ધણુ-સુવણુ-હિ-
 રણુ-પુણુ જણુભુજઈ રજ્જઈ ॥ પિખખઈ મુખખ
 અસંખસુખખ તુહ પાસ પસાઈણુ, ઈય તિહુઆણુ વર-
 કપ્પરૂખખસુખખઈ કુણુ મહજિણુ ॥ ૨ ॥ જરજજ્જર
 પરિભુણુ-કણુણુકુસુકુહિણુ, ચખખુખખીણુ ખએ-
 ણુખુણુ નર સહિઅ સૂતિણુ ॥ તુહ જિણુ સરણુરસા-
 યણેણુ લહુ હુંતિ પુણુણુવ, જય ધણુંતરિ પાસ મહવિ
 તુહ રોગહરો ભવ ॥ ૩ ॥ વિજ્જજ્જેઈસ મંતતંતસિ-
 દ્ધિઉ અપયત્તિણુ, ભુવણુખભુઅ અકવિહ સિદ્ધિ સિ-
 જ્જઈ તુહ નામિણુ ॥ તુહ નામિણુ અપવિત્તઓ વિ
 જણુ હોઈ પવિત્તઉ, તં તિહુઆણુ કહ્લાણુકોસ તુહ પાસ
 નિરૂત્તઉ ॥ ૪ ॥ ખુદ પવત્તઈ મંત-તંત-જંતાઈ વિ-
 સુત્તઈ, ચરથિરગરલગહુગ્ગખગ્ગરિઉવગ્ગ વિગંજઈ
 ॥ દુત્થિય સત્થ-અણુત્થ-ધત્થ-નિત્થારઈ દય કરિ, દુરિ-
 અઈ હરઉ સ પાસદેઉ દુરિઅક્કરિકેસરિ ॥ ૫ ॥ તુહ
 આણુ થંભેઈ ભીમદપ્પુકધુર સુરવર, રખખસ-જખખ-

ફણિંદ વિંદ ચોરાનલજલહર ॥ જલથલચારિરિદિપુદ
 પસુ જોધણિ જોધચ, ધય તિહુઅણુ અવિલંધિઆણુ
 જય પાસ સુસામિ અ ॥ ૬ ॥ પત્થિઅ અત્થઅણુત્થ-
 તિત્થ ભત્તિખલર નિખલર, રોમંચંચિઅ ચારકાય
 કિન્નરનર સુરવર ॥ જસુ સેવહિ કમકમલભુઅલ પ-
 ખખાલિઅ કલિમલુ, સો ભુવણુત્તયસામિપાસ મહ
 મદઉ રિઉખલુ ॥ ૭ ॥ જય જોધઅ મણુકમલભસલ
 ભય પંજરકુંજર, તિહુઅણુજણુઆણુંદચંદ ભુવણુત્ત-
 ચદિણુયર ॥ જય મધમેધણિ વારિવાહ જય જંતુપિઆ-
 મહ, થલં ણુયકિઅ પાસનાહ નાહત્તણુ કુણુ મહ ॥ ૮ ॥
 બહુ વિહુવણુઅવણુસુણુવણિણુઉ છપણિણહિં,
 મુખખધમ્મ કામત્થ કામ નર નિયનિયસત્થહિં ॥
 જં જઝાયઠ બહુદરિસણુત્થ બહુનામપસિદ્ધઉ, સો
 જોધઅ મણુકમલભસલ સુહ પાસ પવદ્ધઉ ॥ ૯ ॥
 ભય વિખલ રણુઝણિરદસણુ થરહરિઅસરીરય, તર-
 લિઅમયણુવિસણુસુણુગગર ગિર કરણુય । તઠ
 સહસત્તિ સરંતિ હુંતિ નરનાસિઅ ગુરુદર, મહ
 વિજ્જવિ સિજ્જિસઘ પાસ ભય પંજરકુંજર ॥ ૧૦ ॥
 પઘ પાસવિઅસંતનિત્તપત્તંતપવિત્તિય, વાહપવાહ
 પવૂઠરૂઠ દુહદાહ સુપુલિય ॥ ભણુણુઘ મણુસઉણુ
 પુણુઅખાણુસુરનર, ધય તિહુઅણુઆણુંદ ચંદ જય
 પાસ જિણેસર ॥ ૧૧ ॥ તુહ કલ્લાણુમહેસુ ઘંટટંકારવપિ-

દ્વિત્ય, વહ્નિરમદ્વમહદ્વલત્તિસુરવર ગંભુ દ્વિત્ય ॥ ૬૯૬-
 મ્હતિત્ય પવત્તયંતિ ભવણે વિ મદ્વસવ, ધ્યિ તિહુઅણુ-
 આણુંદ્યંદ જય પાસ મુહુખલવ ॥૧૨॥ નિમ્મલકેવ-
 લકિરણનિયરવિહુરિત્ય તમપહયર, દંસિત્ય સયલપય-
 ત્યસત્ય વિત્યરિત્યપહાયર ॥ કલિકલુસિત્ય જણુ વ્રૂઅ-
 લોયલોયણુહ અગોયર, તિમિરધ નિરૂહર પાસનાહ
 ભુવણુત્તય દિણુયર ॥૧૩॥ તુહ સમરણુ જલવરિસસિ-
 ત્તમાણુવમધ મેધણિ, અવરાવરમુહુમત્યબોહકંદલદલ-
 રેધણિ ॥ જયધ ક્ષલભરભરિય હરિય દુહદાહ અણોવમ,
 ધ્યિ મધમેધણિ વારિવાહ દિસ પાસ મધ મમ ॥૧૪॥
 કય અવિકલકલ્લાણુવલિ ઉદ્દૂરિયદુહવણું, દાવિ
 અસગ્ગપવગ્ગમગ્ગ દુગ્ગધગમ વારણું ॥ જય જંતુહ
 જણુએણુતુલ્લજંજણિયહિયાવહુ, રમ્મ-ધમ્મ સો
 જયઉ પાસ જય જંતુ પિઆમહુ ॥ ૧૫ ॥ ભુવણુારણુ
 નિવાસ દરિત્ય પરદરિસણુદેવય, જોધણિપ્રઅણુખિત્ત
 વાલ ખુદા સુર પસુવય ॥ તુહ ઉત્તક સુનક મુકું
 અવિસંહુલુ ચિહ્નિ, ધ્યિ તિહુઅણુ વણુસિંહ પાસ
 ખાવાધ પણાસહિ ॥ ૧૬ ॥ ક્ષણિક્ષણુકારપુરંતરયણુ
 કરરંજિઅનહયલ, ક્ષિણી કંદલદલતમાલ નિલુપ્પલ
 સામલ ॥ કમઠાસુર ઉવસગ્ગવગ્ગ સંસગ્ગ અગં
 જિત્ય, જય પચ્ચરખખજિણેસ પાસ થંભણુયપુરકિત્ય
 ॥ ૧૭ ॥ મહમણુતરલુપમાણુનેય વાયાવિ વિસંહુલુ,

નિયતશુરવિ અવિણ્યસહાવુ આલ સવિહસંથુલુ ॥
 તુહ માહપ્પુપમાણુદેવ ! કારણુ પવિત્તઉ, ધયિ મધ મા
 અવહીર પાસ પાલિહિ વિલવંતઉ ॥ ૧૮ ॥ કિં કિં
 કપ્પિઉ ભે ય કલુણુ કિં કિં વ ન જંપિઉ, કિં વન
 ચિહિઉકિઃ દેવ દીણ્યમવિલંખિઉ ॥ કાસુ ન કિય
 નિપ્ફલ્લસલ્લુઅમ્હેહિં દુહત્તિહિ, તહવિ ન પત્તણુ
 તાણુ કિંપિ પધ પહુ પરિચત્તિહિ ॥ ૧૯ ॥ તુહું સા-
 મિઉ તુહું માયઅપ્પુ તુહું મિત્તપિયં કર, તુહુંગધ તુહું
 મધતુહિ જિતાણુ તુહું ગુર ખેમંકર ॥ હઉં દુહભર
 ભારિઉ વરાઉ રાઉલ નિપ્પગ્ગઉ, લીણુઉ તુહ કમ-
 કમલસદણુ જિણુપાલહિ ચંગઉ ॥ ૨૦ ॥ પધં કિવિ
 કય નીરોય લોય કિવિ પાવિયસુહસય, કિવિ મધમંત
 મહંત કિવિ કિવિ સાહિયસિવપય ॥ કિવિ ગંજિઅરિ-
 ઉવગ્ગ કિવિ જસધવલિઅ ભૂઅલ, મધં અવહીરહિ
 કેણુ પાસ સરણાગયવચ્છલ ॥ ૨૧ ॥ પચ્ચુવયારનિરીહ
 નાહ નિપ્પણુપયોઅણુ, તુહુ જિણુ પાસ પરોવયારક-
 રણિક્કપરાયણુ ॥ સત્તુમિત્તસમ ચિત્તવિત્તિ નય નિંદિ-
 અસમમણુ, મા અવહીરિઅબ્બુગ્ગઓવિ મધં પાસ નિ-
 રંજણુ ॥ ૨૨ ॥ હઉ બહુવિહદુહતત્તગત્તુ તુહુ દુહ-
 નાસણુપર, હઉ સુયણુહ કરણિક્કણુ તુહુ નિર
 કરણાકર ॥ હઉ જિણુ પાસ અ સામિસાણુ તુહુ તિહું-
 અણુસામિઅ, જ અવહીરહિ મધંઝંખંત ધય પાસ ન

સોહિય ॥૨૩॥ જુગ્ગાડજુગ્ગવિભાગ-નાહ નહુજેઅણુ
 તુહ સમ, ભવણુવયાર સુહાવભાવ કરણારસસત્તમ ॥
 સમવિસમહ કિં ઘણુ નિયઠ ભુવિદાહસમંતઉ, ધ્ય
 દુહખંધવ પાસનાહ મઠ પાલ થુણુંતઉ ॥ ૨૪ ॥ નય
 દીણુહ દીણુય મુએવિ અણુવિકિવિ જુગ્ગય, જં
 જોધ્યઉવયાર કરહિ ઉવયારસમુજજય ॥ દીણુહદીણુ-
 નિહીણુજેણુ તુહ નાહિણુ ચત્તઉ, તો જુગ્ગઉઅહમેવ
 પાસ પાલહિ મઠં ચંગઉ ॥૨૫॥ અહઅણુવિજુગ્ગય-
 વિસેસકિવિ મણુહિ દીણુહ, જં પાસવિ ઉવયાર કરધ
 તુહ નાહ સમગ્ગહ ॥ સુચ્ચિઅ કિલ કલ્લાણુજેણુ જિણુ
 તુમ્હ પસીયહ, કિં અણુણુ તંચેવ દેવ મા મઠંઅવ-
 હીરહ ॥ ૨૬ ॥ તુહ પત્થણુ નહુ હોઈ વિહણુ જિણુ જણુ
 ઉ કિં પુણુ હઉં, દુખિખય નિરસત્તયત્ત દુક્કહુ ઉસ્સુ
 યમણુ ॥ તં મણુઉ નિમિસેણુ એઉ એઉ વિજ્જઘ
 લખ્ખમઠ,સચ્ચં જં ભુખિખયવસેણુ કિં ઉંખર પચ્ચઈ ॥
 ॥ ૨૭ ॥ તિહુઅણુસામિઅ પાસનાહ મઠં અપ્પુ
 પયાસિઉ, કિજ્જઉ જં નિયરુવસરિસુ ન મુણુઉ બહુ
 જંપિઉ ॥ અણુણુ જિણુજગતુહસમોવિદખિખણુ-
 દયાસઉ,જઘ અવગિણુસિ તુહજિણુ અહહ કિંહોઈ-
 સહયાસઉ ॥૨૮॥ જઘ તુહ રુવિણુ કિણુવિ પેઅપાઈણુ
 વેલંવિઉ, તઉજણુ જિણુપાસ તુમ્હહઉં અંગી કરિ-
 અઉ ॥ ધયમહધચ્છઉ જં નહોઈ સા તુહ ઓહાવણુ,

રખખંતહ નિયકિતણે ય જુજજઈ અવહીરણુ ॥૨૯॥
 એવ મહારિહ જત દેવ ધ્યન્હવણુમહૂસઉ, જં અણુ
 સિય ગુણુગહણુ તુમ્હ મુણિજણુ અણિસિદ્ધઉ ॥ ધ્ય
 મધં પસિય સુપાસનાહ થંભણુયપુરકિઅ, ધ્ય મુણિવર
 સિરિ અભયદેવ વિણુણુવઈ આણિંદિઅ ॥ ૩૦ ॥

ધતિ શ્રીસ્તાંભનકતીર્થરાજ શ્રીપાર્શ્વનાથસ્તવનમ્ ॥
 જય મહાયસ પ્રારંભ: ॥

જય મહાયસ જય મહાયસ, જય મહાભાગ જય
 ચિંતિય સુહ ક્ષયા ॥ જય સમત્થ પરમત્થજાણુય, જય
 જય ગુરૂ ગરિમ ગુરૂ ॥ જય દુહત્ત-સત્તાણુ તાણુય,
 થંભણુયકિય પાસજિણુ ॥ ભવિયહ ભીમ ભવત્થુ, ભવ-
 અવણુંતાણુંતગુણુ તુજઝતિ સંઝ નમોત્થુ ॥૧॥

પાર્શ્વજિનસ્તુતિ

હરિગીત છંદ:

દ્રેદ્રેકિ ધપમપ ધુધુમિ ઘોંઘોં ધ્રસકિ ધરધપ ધોરવં,
 દોંદોંકિદોંદોં દાગિડદિદાગિડદિકિ દ્રમકિ દ્રણુ રણુ દ્રેણુવં ॥
 ઝઝિ જઝેં કિ જઝેં જઝેં ઝણુણુરણુરણુ નિજકિ નિજજન
 રંજનં, સુરશૈલ શિખરે ભવતુ સુખદં પાર્શ્વજિનપતિ
 મજ્જનં ॥૧॥ કટરેગિનિ થોંગિનિ કિટતિ ગિગડદોં

ધુધુકિ ધુટનટ પાટવં, ગુણગુણુ ગુણુણુ રણુકિ
 ભેં ભેં ગુણુણુગુણુગણુ ગૌરવં ॥ ઝઝિ ઝેંકિ ઝેંઝેં,
 ઝણુણુ રણુરણુ નિજકિ નિજજન સજ્જના, કલયંતિ
 કમતા કલિતકલમલમુકલમીશ મહેજિનાઃ ॥ ૨ ॥ ઠકિ
 ઠૂકિ ઠૂઠૂ ઠઠ્ઠિઠઠ્ઠિક ઠઠ્ઠિપદા તાડયતે, તલલોંકિ લોંલોં
 ત્રેષિ ત્રેષિનિ ડેષિડેષિનિ વાઘતે ॥ ઓં ઓં કિ ઓં
 ઓં થુંગિ થુંગિનિ ઘોંગિઘોંગિનિ કલરવે, જિનમત
 મનંત મહિમ તનુતાં નમતિ સુરનરમુચ્છવે ॥ ૩ ॥
 ખુંદાંકિ ખુંદાં ખુખુડદિ ખુંદાં ખુખુડદિ દોંદોં અંબરે,
 ચા ચપટ ચચપટ રણુકિ ભેં ભેં ડણુણુ ડેંડેં ડંબરે ॥
 તિહાં સરગમપદ્મુનિ નિધમગરસ સસસસસ સુર સેવતા,
 જિનનાટચરંગે કુશલમુનિશં દિશતુ શાસન દેવતા ॥ ૪ ॥
 ઇતિશ્રી જિનકુશલસૂરિકૃત પાર્શ્વજિનસ્તુતિ સંપૂર્ણમ્ ॥

બૃહદ્અતિચાર-લિખ્યંતે

નાણુંમિ દંસણુંમિ ય, ચરણુંમિ તવંમિ તહ
 ય વિરિયંમિ ॥ આચરણું આચારો, ઇંચ એસો પંચહા
 ભણિઓ ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર,
 તપાચાર, વીર્યાચાર, એવં પાંચવિધ આચારમાંહિ જે
 કોઇ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ, બાદર, બાણતાં
 અબાણતાં હુવો હોય તે સહુ મન, વચન, કાયાએ કરી
 મિચ્છામિ દુઃકડં ॥

જ્ઞાનાચારના આઠ અતિચાર-કાલે વિણુએ
 બહુમાણે, ઉવહાણે તહ ય નિન્હવણે ॥ વંજણુ-અત્ય-
 તદુલયે, અઠવિહો નાણુમાયારો ॥૧॥ જ્ઞાન કાલવેલા-
 માંહિ પઢ્યો ગુણ્યો પરાવર્ત્યો નહી, અકાલે પઢ્યો,
 વિનય હીન, બહુમાનહીન, ઉપધાનહીન, શ્રી ઉપા-
 ધ્યાય કને નહી પઢ્યો, અથવા અનેરાકને પઢિ-અનેરો
 ગુરુ કહ્યો, વ્યંજન-અર્થ-તદુલય કૂડો પઢ્યો, દેવ
 વાંદણે પડિઞ્મણે સન્જાય કરતાં પઢતાં, ગુણુતાં, કૂડો
 અક્ષર કાને માત્રે અધિકો ઓછો આગલ પાછલ ભણ્યો,
 સૂત્ર અર્થ કુડા ભણ્યા, ભણીને વીસાર્યા. તપોધન
 તણે ધર્મ કાળે અણુ ઉધરે દાંડિ અણુપડિલેહી, વસતી
 અણુસોધી, અસન્જાઈ અણુગી, કાલવેલામાંહિ દશ-
 વૈકાલિક પ્રમુખ સિદ્ધાંત ભણ્યો ગુણ્યો, યોગ ઉપધાન
 કર્યા પાખે ભણ્યો. જ્ઞાનોપગરણુ-પાટી, પોથી, ડવણી,
 કવલી, નવકારવાલી, સાપડા, સાપડી, વહી, દસ્તરી,
 ઓલીયા, કાગલ પ્રમુખ પ્રતિ આશાતના હુઈ, પગ
 લાગો, થૂંક લાગો, ઓસીસે મૂક્યો, કને છતાં આહાર
 નીહાર કીધો, જ્ઞાનદ્રવ્ય ભક્ષણુ ઉપેક્ષણુ કીધો, પ્રજ્ઞા-
 પરાધે વિણુસ્યો, વિણુસતો ઉવેજ્યો, છતી શક્તે સાર
 સંભાલ ન કીધી, જ્ઞાનવંત પ્રતે મચ્છર વહ્યો, અવજ્ઞા
 આશાતના કીધી, કોઈ પ્રતે ભણુતાં ગુણુતાં પ્રદ્રેષ
 મત્સર અંતરાય અપધાત કીધો. મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન,

અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યાવજ્ઞાન, કેવલજ્ઞાન, એ પાંચ જ્ઞાનતણી અસદ્દેહણા કીધી, કોઈ તોતલો બોખડો હસ્યો, વિતકર્યો, આપણા જાણપણાતણો ગર્વ ચિંતબો, અષ્ટવિધ જ્ઞાનાચાર વિપદઓ જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહે સૂક્ષ્મ, બાદર, જાણતાં, અજાણતાં, હુવો હોય, તે સહુ મન વચન કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥

દર્શનાચારના આઠ અતિચાર—નિસ્સંકિય નિકંખિઅ, નિવિવિતિગિચ્છા અમૂઢદિહી અ ॥ ઉવવૂહ થિરીકરણે, વચ્છલ પભાવણે અહ ॥૧॥ દેવ ગુરુ ધર્મ તણે વિષે નિઃશંક પણો ન કીધો તથા એકાંત નિશ્ચય ધર્યો નહી, સંધતા મત ભતા છે, એહવી શ્રદ્ધા કીધી, ધર્મસંખંધિયા ફલતણે વિષે નિઃસંદેહ બુદ્ધિ ધરી નહી, ચારિત્રિયા—સાધુ સાધવી તણાં મલમલીન ગાત્ર દેખી દુગચ્છા ઉપજવી, મિથ્યાત્વીતણી પૂજા પ્રભાવના દેખી મૂઢદષ્ટિપણો કીધો, સંધમાંહે ગુણવંતતણી અનુપવંહણા, અસ્થિરી કરણ, અવાત્સલ્ય, અપ્રીતિ, અભક્તિ, ચિંતવી. સંધમાંહે થિરીકરણ વાત્સલ્ય શક્તિછતે પ્રભાવના ન કીધી, દેવદ્રવ્ય વિણાસ્યું, વિણસંતું ઉવેખીઉં, છતી શક્તે સાર સંભાલ ન કીધી, સાધર્મિકશું કલહ કર્મ કીધું, જિન ભવન તણી ચોરાશી આશાતના કીધી, અઘોલવસ્ત્રે દેવપૂજા કીધી,

તિહું ઠામ પાખેં દેવપૂજ્યા, વાસકૂપી કલશ તણે
 ડબકો લાગો, મુખતણી બાફ લાગી, ડવણારિય હાથ-
 થકી પાડ્યા, પડિલેહવા વીસાર્યા, નવકારવાલીને
 પગ લાગો, દર્શનાચાર વિષધઓ અનેરો જે કોઈ
 અતિચાર૦ ॥૩॥

ચારિત્રાચારના આઠ અતિચાર—પણિહાણ-
 જોગજીતો, પંચહિં સમિઈહિં તીહિં ગુત્તીહિં ॥ એસ
 ચરિત્તાચારો, અકુવિહો હોઈ નાયવો ॥૧॥ ધરિયાસ-
 મિતી, ભાષાસમિતી, એષણાસમિતી, આયાણુભંડ-
 મત્તનિખખેવણાસમિતી, ઉચ્ચારપાસવણુખેલજલ્લસિં-
 ઘાણુપારિકાવણીયાસમિતી, મનોગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ, કા-
 યગુપ્તિ, એ પાંચ સમિતી ત્રણ ગુપ્તિ, રુડિપરે પાલી
 નહીં. સાધુ તણે ધર્મે સદૈવ—શ્રાવક તણે ધર્મે પોસહ
 પડિક્રમણે લીધે રૂડી પરે પાળી નહિ અષ્ટવિધ ચારિત્રા-
 ચાર વિષધઓ જે કોઈ અતિચાર૦ ॥૪॥

વિશેષતઃ શ્રાવકતણે ધર્મે—શ્રીસમ્યક્ત્વમૂલ
 બાર વ્રતે શ્રીસમ્યક્ત્વતણા પાંચ અતિચારઃ—સંકા-
 કંખવિગિચ્છા, પસંસ તહ સંથવો કુલિંગીતુ ॥ સંકા
 શ્રીઅરિહંત તણાં બલ, અતિશય, જ્ઞાન, લક્ષ્મી,
 ગાંભીર્યાદિક ગુણ, શાશ્વતી પ્રતિમા, ચારિત્રિયાનાં
 ચારિત્ર, જિનવચન તણો સંદેહ કીધો. આકાંક્ષા-
 બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ્વર, ક્ષેત્રપાલ, ગોગો, ગોત્રદેવતા,

ગ્રહપૂજા, વિનાયક, હનુમંત ઇત્યેવમાદિક ગ્રામ, ગોત્ર,
 દેશ, નગર, જૂજૂઆ દેવ, દેહરાના પ્રભાવ દેખી રોગ
 આતંકે ઇહલોક પરલોકાર્થે પૂજ્યા માન્યા, ઔદ્ધ,
 સાંખ્યાદિક સંન્યાસી, ભરડા, ભગત, સિંગિયા. યોગી,
 દરવેશ, અનેરાઈદર્શનિયાનો કષ્ટ મંત્ર ચમત્કાર દેખી,
 પરમાર્થ જાણ્યા વિના ભૂલ્યા, અનુમોદ્યા, કુશાસ્ર,
 શીખ્યા, સાંભળ્યાં, શ્રાદ્ધ, સંવત્સરી, હોલી, બલેવ,
 માહી પૂનિમ, અજાપડવા, પ્રેતખીજ, ગોરીત્રીજ,
 વિનાયકચોથ, નાગપાંચમ, ઝુલણાછઠ્ઠ, શીતસાતમ,
 ધ્રુવ આઠમ નૌલીનવમ, અહવાદસમ, વ્રતઇગ્યારસ,
 વચ્છાખરસ, ધનતેરસ, અનંતચૈાદશ, આદિત્યવાર,
 ઉત્તરાયણ, નવોદક, યાગ, ભોગ ઉતારણાં કીધાં,
 પિપ્પલે પાણી ધાલ્યાં ઘસાવ્યાં, ઘર વાહિર કુઈ, તલાવ,
 નદી, સમુદ્ર, કુંડમાંપુણ્ય હેતુ સ્નાન કીધા, દાન દીધાં,
 ગ્રહણ, શનિશ્વર, માહમાસ, નવરાત્રિ, નાહયાં, અજ-
 ણનાં થાપ્યાં, અનેરાઈવ્રત વ્રતોલાં કીધાં, કરાવ્યા.
 વિતિગિચ્છા:-ધર્મસંખ્યાધિયા ફલ તણેા સંદેહ કીધો,
 જિણુ અરિહંત ધર્મના આગર, વિશ્વોપકારસાગર,
 મોક્ષમાર્ગ દાતાર, દેવાધિ દેવ બુદ્ધે શુદ્ધ ભાવે ન
 પૂજ્યા, ન માન્યા, મહાત્માના ભાત પાણી તણી દુગંછા
 કીધી, કુચારિત્રિયા દેખી ચારિત્રિયા ઉપરે અભાવ હુવો,
 મિથ્યાત્વી તણી પ્રભાવના દેખી પ્રશંસા કીધી, પ્રીતિ

માંડી, દાક્ષીણ્યગે તેહનો ધર્મ માન્યો. શ્રીસમકિત-
વિષયે અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ
સૂક્ષ્મ, બાહર જાણતાં અજાણતાં હુએ હોય, તે સહ
મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છામિદુક્કડં ॥ ૧ ॥

પહિલે સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણપ્રતે પાંચ અતિ-
ચાર. વહ બંધ છવિચ્છેએ-અઘભારે ભત્ત પાણુ
બુચ્છેએ-દ્વિપદ, ચત્રિપદ પ્રતે રીસવસેં ગાઠો ધાવ પ્રહાર
ધાલ્યો, ગાઠે બંધને બાંધ્યા, ઘણે ભારે પીડયા, નિ-
લાંછન કર્મ ક્રીધાં, ચારા પાણી તણી વેલા સાર સંભાર
ન ક્રીધી, લહિણે દેણે કિણહીપ્રતે લંઘાવ્યુ, તેણે ભૂખે
આપણે જમ્યા, અણુગળ પાણી વાવર્યું, રૂડે ગયણે
ગલ્યું નહી, ગલાવ્યું નહી, અણુગળ પાણી ઝીલ્યા,
લૂગડા ધોયા, ઇંધણ અણુસોધ્યું બાલ્યુ, સાપ, કાન-
ખજૂરા, સરવલા, માકડ, જૂઆ, ગિંગોડા, સાહતાં
મૂઆં, દુખવ્યાં, રૂડે સ્થાનકે ન મૂકયા, ક્રીડી, મકોડી,
ઉદેહી, ધીમેલ, કાતરા, ચૂડેલી, પતંગિયા, દેડકાં,
અલસિયા, ઈલી, કુતિ, ડાંસ, મસા, બગતરા, માખી,
પ્રમુખ જે કોઈ જીવ વિણુદા, ચાંપિયા, દૂહવ્યા. માલા
હલાવતાં, પંખી, કાગ, ચડકલાનાં ઇડાં ફેડયા અનેરો
એકેદ્રિયાદિક જે કોઈ જીવ વિણુઠયા ચાંપ્યા, દૂહવ્યા,
હાલતાં, ચાલતાં અનેરું કાંઈ કામકાજ કરતાં વિધ્વંસ
પણું ક્રીધું, જીવ રક્ષા રૂડિ ન ક્રીધી, સંખારો સૂકવ્યો,

સહ્યા ધાન તાવડે નાખ્યાં, દસાવ્યાં, ભરડાવ્યાં, ખાટલા તાવડે ઝાટકયા, મૂકાવ્યા, જીવાકુલ ભૂમિ લીપાવી, વાશી ગાર રાખી, રખાવી, દસણે ખાંડણે લીપણે રૂડી જ્યણા ન કીધી, આઠમ ચઉદસના નિયમ ભાંગ્યા, વૂણી કરાવી ॥ પહિલે પ્રાણાતિપાત વ્રતવિષય અ-
નેરૌં ॥૧॥

ખીજે સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણવ્રતે પાંચ અતિચાર. સહસારહસ્સ દારે, મોસુવએસે ચ કુડ લેહે ચ-સહસા-
ત્કારે-કિણહિ પ્રતે અયુકતો આલ દીધો, કિણહિ પ્રતે એકાંતે વાત કરતાં દેખી તુમ્હે તો રાજવિરુદ્ધ ચિંતવો છો-ઇત્યાદિક કહ્યું, સ્વદાર મંત્ર ભેદ કીધો, અનેરાઇ કિણહીનો મંત્ર આલોચ્યો મર્મ પ્રકાશ્યો, કિણહીને કુડી બુદ્ધિ દીધી, કુડો લેખ લિખ્યો, કુડી સાખ ભરી, થાપણ મોસો કીધો, કન્યા, ઢોર, ગાય, ભૂમિ, સંખં-
ધિયા લેહણે દેણે વ્યવસાય વાદ વઢવાડ કરતાં મોટકું ગુઠં બોલ્યું, હાથ, પગ, ભણી ગાલ દીધી, કરડકા મોડયા, અધર્મ વચન બોલ્યા ॥ ખીજે મૃષાવાદ વ્રત વિષય ॥૨॥

ત્રીજે સ્થૂલ અદત્તાદાનવિરમણ વ્રતના પાંચ અ-
તિચાર ॥ તેનાહડખ્યઓગેં ઘર બાહિર, ક્ષેત્ર, ખલે, પરાઇ વસ્તુ અણમોકલાવી લીધી, દીધી, વાવરી ચોરી-

ની વસ્તુ મોલ લીધી, ચોર ધાડીત પ્રતે સંખલ દીધું,
 સંકેત કર્યું, વિરૂદ્ધ રાજ્યાતિક્રમ કીધો, નવા, પુરાણાં,
 સરસ, વિરસ, સજીવ, નિર્જીવ, વસ્તુ તણા ભેલ સંભેલ
 કીધા, ખોટે તોલ માન માપ વહોર્યા, દાણચોરી કીધી,
 સાટે લાંચ લીધી. માતા, પિતા, પુત્ર, કલત્ર, પરિવાર,
 વંચી, જુદી ગાંઠ કીધી, કિણહીને લેખે પલેખે ભુલવ્યું,
 પડિ વસ્તુ ઓલવી લીધી, ત્રીજે અદત્તાદાન વ્રત
 વિષધઓ ॥૩॥

ચોથે સ્વદાર સંતોષ મૈથુનવ્રતે પાંચ અતિચાર ॥
 અપરિગ્રહિયા ઇત્તર, અણુંગ વિવાહ તિવ્વઅણુરાગે ॥
 અપરિગૃહીતાગમન, ઇત્વર-પરિગૃહિતાગમન, વિધવા,
 વેશ્યા, સ્ત્રી, કુલાંગના, સ્વદારશોકતણે વિષે દષ્ટિવિપર્યાસ
 કીધો, સરાગ વચન બોલ્યાં, આઠમ ચઉદસ અનેરાઈ
 પર્વ તિથિ તણા નિયમ ભાંગા, ધરધરણા કીધા,
 કરાવ્યા, અનુમોદીયાં, કુવિકિલ્પ ચિંતવ્યા, અનંગ-
 કીડા કીધી, પરાયા વિવાહ જોડયા, કામભોગતણે વિષે
 તીવ્રાલિલાપ કીધો, કુસ્વપ્ન લાધ્યા, નટ, વિટ, પુરૂષસુ
 હાંસુ કીધું, ચોથે મૈથુન વ્રત વિં ॥૪॥

પાંચમે પરિગ્રહપરિમાણુવ્રત પાંચ અતિચાર ॥ ધણુ
 ધન પિત્ત વત્થુ ॥ ધન, ધાન્ય, ક્ષેત્ર, વસ્તુ, રૂપ્ય, સુવર્ણ
 કુપ્ય, દ્વિપદ, ચતુષ્પદ, નવવિધ પરિગ્રહ તણા નિયમ
 ઉપરાંત વૃદ્ધિ દેખી મૂર્ચ્છા લગે સંક્ષેપ ન કીધો, પરિ-

ગ્રહ પરિભાણ લેઈ પઢ્યો નહી, પઢી વીસારીઓ,
નિયમ વીસાર્યા ॥ પાંચમે પરિગ્રહ પરિભાણ વ્રત
વિષયો ॥ ૫ ॥

છઠ્ઠે દિગ્વિરમણવ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ ગમ્મણુસ્સ
ય પરિભાણે ॥ ઊર્ધ્વદિસિ, અધોદિસિ, તિર્યગ્દિસિ
જવવા, આવવા તણે નિયમ જે કોઈ અજણે ભાંગે,
એક ગમા સંકોડી, બીજી ગમા વધારી, વિસ્મૃતિ લગે
અધિક ભુમિ ગયા, પાઠવણી આધી પાછી મોકલી ॥
છઠ્ઠે દિગ્વિરમણવ્રતે વિ ॥ ૬ ॥

સાતમે ભોગોપભોગ પરિભાણ વ્રતે. જેહના
ભોજન આશ્રી પાંચ અતિચાર અને કર્મહુંતી પન્નર,
એવં વીશ અતિચાર ॥ સચ્ચિત્તે પડિબદ્ધે, અપોક્ષ
દુષ્પોક્ષિયં ચ આહારે ॥ સચ્ચિત્ત નિયમ લીધે
અધિક સચ્ચિત્ત લીધું, તથા સચ્ચિત્ત વાલી વસ્તુ
અપક્રાહાર, તુચ્છૌષધિ તણું ભક્ષણ કીધું. ઓક્ષા,
ઉંખી, પહુંક, પાપડી, ભડથા કીધા, સહ્યાધાન
પ્રમુખ ભક્ષણ કીધા. ૧સચ્ચિત્ત દંવ વિગઈ. વાણુહ

૧ આ ગાથા વડે ચૌદ નિયમો વર્ણવ્યા છે તે નિચે
પ્રમાણે—૧ સમિત્ત, ૨ દ્રવ્ય તે ખાવાના પદાર્થ, ૩ વિગ-
ઈ તે—ધીઈ, દહીં, દુધ, ગોળ, તેલ, અને કડા વિગઈ, ૪
વાણુહ—પગરખાં, ૫ તંબોળ—મુખવાસ તરીખે વપરાતી

તબોલ વત્ય કુસુમેસુ ॥ વાહણ સયણ વિલેવણ,
 બંલ દિસિ હહાણ ભતેસુ ॥૧॥ એ ચૌદે નિયમ દિન
 પ્રતે સંભાર્યા—સક્ષેપ્યા નહિં, લેધ નિયમ ભાંગ્યા.
 બાવીસ અલક્ષ બત્તીસ અનંતકાયમાંહિ આહુ, સૂતા,
 ગાજર, પીંડાલૂ, સૂરણ, સેલરાં, કાચીઆંબલી, ગોલ્હાં,
 ખાંધાં, ચોમાસા પ્રમુખમાંહે વાસીકઠોલની રોટી
 ખાધી. ત્રણ દિવસનું દહી લીધું. મધુ, મહુડાં, માખણ,
 માટી, વેંગણ, પીલૂ, પીચ, પપોટા, પીંપી, વિષ, હીમ,
 કરહા, ઘોલવડાં, અણુબણ્યાં ફલ ટીંબરૂં, અથાણું,
 આમણબોર, કાચું મીઠું, તિલ, ખસખસ, કાચા કોઠિં-
 બડા ખાંધા, રાત્રિભોજન કીધું, લગભગ વેલાયે વાત્રુ
 કીધું, દિવસ ઉગ્યા વિણ શિરાબ્યા તથા પત્તર કર્મા-
 દાન-ધંગાલ કર્મ, વણકર્મ, સાડિકર્મ, ભાડિકર્મ
 ફેાડિકર્મ, રસવાણિજ્ય, કેશવાણિજ્ય, વિષવાણિજ્ય,
 દંતવાણિજ્ય, લખવાણિજ્ય, જંત પીલણકર્મ, નિશ્ચં-

ચીએ—પાન—સોપારી—ઈલાઈચી આદિ, ૬ વસ્ત્ર, ૭ કુસુમ—
 સુધવાની ચીએ, ૮ વાહન—રેલ્વે—મોટર—ગાડી—ઘોડા, હંદ,
 રીક્ષા, એરોપ્લેન, આદિ આદિ, ૯ શયન—પલંગ, હિંચોળા,
 ખાટલાં, પથારી, કોચાદિ. ૧૦ વિલેપન—શરીરે ચોપડવાની
 સુગંધિ ચીએ. ૧૧ બ્રહ્મચર્ય, ૧૨ દિશા—ચાર દિશા, ચાર
 વિદિશા અને બે ઉર્દ્ધ—અધો મળી દશ દિશા. ૧૩ સ્નાન. ૧૪
 ભાતપાણી ખાવાપીવાની ચીએ. એ ચૌદ નિયમો ધારે.

છણુકર્મ દવગ્ગિદાવણુયા, સરદહતલાયસોસણુયા,
અસઈપોસણુયા, એ પાંચ કર્મ, પાંચ વાણિજ્ય, પાંચ
સામાન્ય, એવં પન્નર કર્માદાન બહુ સાવધ મહા-
રંભ લીહાલા કરાવ્યા. ઈટવાહ નીવાહ પચાવ્યા, ધાણી
ચણા પક્કાન કરી વેચ્યા, વાસી માખણ તપાવ્યાં,
અંગીઠા કીધા, કરાવ્યા, તિલોદક સંચીયા, ફાગુણ
માસ ઉપરાંત રાખ્યા, કૂકડા, સૂડા પ્રમુખ પાળ્યા, અનેરું
જે કાંઈ બહુ સાવધ કઠોર કર્માદિક સમાચર્યું ॥ સાતમા
ભોગાપભોગ ત્રત વિષયઓ ॥૭॥

આઠમે અનર્થ દંડ વિરમણુત્રતના પાંચ અ-
તિચાર ॥ કંદપ્પે કુકકુઇએ ॥ કંદર્પ લગે વિટની
પરે હાસ્ય કુતૂહલ મુખાદિ અંગ કુચેષ્ટા કીધી, મૂરખ-
પણા લગે કુણુહીને અસંબદ્ધ વાક્ય બોલ્યા, ખાંડા,
કટારી, કુસિ, કુહાડા, રથ, ઉખલ, મૂસલ, અગન,
ઘરટી આદિક સજ કરી મેલ્યા, માગ્યાં આપ્યાં, કણુક
વસ્તુ ઢોર લેવરાવ્યાં, અનેરો કાંઈ પાપોપદેશ દીધો,
અંધોલ, નાહણુ, દાંતણુ, પગધોઅણુ, પાણી, તેલ અ-
ધિક આણ્યાં, હીંડોલે હીંચ્યા, રાજકથા, દેશકથા
ભક્તકથા, સ્ત્રીકથા, પરાઈવાત કીધી, આર્ત રૈદ્ર
ધ્યાન ધ્યાયા, કર્કશવચન બોલ્યા, કરકડા મોડ્યા,
સંભેડા લગાડ્યા, ભેંસા, સાંઢ, કુકડા, મિંઢા, શ્વાનાદિ
ગુઝતાં-કલહ કરતાં નેયાં, ખાધી લગે અદેખાઈ ચિં-

તવી, માટી, મીઠું, કણુ, કપાસિયા, કાજવિણુ ચાંપ્યા, તેહ ઉપર બેઠા, આલી વનસ્પતિ ખુંદી, છાસ, પાણી, ઘી, રસ, તેલ, ગુલ, આમ્લવેતસ બેરબદિક તણા ભાજન ઉઘાડા મૂક્યા, તે માંહિ કીડિ, કંથુઆ, માખી, ઉંદર, ગિરોલી, પ્રમુખ જીવ વિણુઠયા, સૂડા પ્રમુખ જીવ કાંડા હેતે બાંધી રાખ્યા, ઘણી નિદ્રા કીધી, રાગ દ્વેષ લગે એકને રીદ્ધિ પરિવાર વાંછી એકને મૃત્યુહાની વિમાસી ॥ આઠમે અનર્થ દંડવ્રત વિં ॥૮॥

નવમે સામાયિકવ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ તિવિહે દુષ્પણિહાણે; સામાયિક લીધે મન આહટ દોહટ ચિંતવ્યું, વચન સાવચ બોલ્યું, કાય અણુપડિલેહું હલાવ્યું, છતી વેલાઈ સામાયિક ન લિધું, સામાયિક લેઈ ઉઘાડે મુખે બોલ્યા, ઊંઘઆવી વીજ દીવાતણે ઉજેહી લાગી, કણુ, કપાસીયા, માટી, મીઠું, નીલ, ફૂલ, હરિકાયના સંઘટ્ટા હુઆ, પુરૂષ તિર્યચના સંઘટ્ટા હુઆ, તથા સ્ત્રીતિર્યચી આભડી, મુહપત્તી સંઘટ્ટી, સામાયિક અણુ પૂરઉં પારિયું, પારવું વિસારીઉં, નવમે સામાયિક વ્રતવિષયો ॥૯॥

દશમે દેશાવગાસિક વ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ આજીવણે પેસવણે ॥ આજીવણુપ્પઓગે, પેસવણુપ્પ-ઓગે, સદાજીવાઈ, સ્વાજીવાઈ, બહિયાપુગ્ગલખખેવે ॥ નિચમિત ભૂમિકામાંહિ બાહિર થકી કાંઈ અણાવ્યું.

આપણુ કન્હેથી બાહિર મોકલ્યું, સાદ કરી રૂપ દે-
ખાડી કાંકરી નાંખી આપણપણું છતું જણાવ્યું ॥
દશમે દેશાવગાસિક વ્રતવિષયો ॥૧૦॥

ધગ્યારમે પોષધોપવાસ વ્રતે પાંચ અતિચાર ॥
સંથારચાર વિહિ, પમાય તહ ચેવ ભોઅણા ભોએ
પોસહ લીધે સંથારા તણી ભૂમિ બાહિરતા થંડિલ
દિવસે શોધ્યા પડિલેલા નહી, માતર અણપડિલેલું
વાવર્યું, અણપુછ ભુમિકાએ પરઠવ્યું, પરઠવતાં
જયણા ન કીધી, “અણુજાણહ જસ્સગ્ગહો” ન કહ્યો
પરઠવ્યાં પૂઠે વાર તણ “વોસિરામિ” “વોસિરામિ”
ન કહ્યું. પોસહશાલામાંહિ પેસતાં નીસરતાં “નિસ્સહી”
“આવસ્સહી” કહેવી વીસારી, પૃથ્વીકાય, અપ્પકાય,
તેઉકાય, વાઉકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રસકાય, તણા
સંઘટ્ટ પરિતાપ ઉપદ્રવ હુઆ, સંથારા પોરિસિ તણો
વિધિ ભણવો વીસાર્યો. પોરિસિમાંહિ ઉંધ્યા, અવિધે
સંથારો પાથર્યો, કાલવેલાયં પડિક્કમણું ન કીધું, પાર-
ણાદિક તણી ચિંતા નિપજવી, કાલવેલાયે દેવવાંદવા
વીસારિયા. પોસહ અસૂરો લીધો, સવેરો પાર્યો, પંવ
તિથિમાં પોસહ લીધો નહી ॥ ધગ્યારમે પોષધોપવાસ
વ્રતવિષયો ॥૧૧॥

બારમે અતિથિ સંવિભાગવ્રતે પાંચ અતિચાર
સચ્ચિત્તે નિખિખવણે ॥ સચ્ચિત્તવસ્તુ હેઠે ઉપરિ

થકે મહાત્મા પ્રત્યે અસુઝતું દાન દીધું, અદેવાતણી બુદ્ધે સૂઝતું ફેડી અસૂઝતું કીધું, દેવા તણી બુદ્ધે અસૂઝતું ફેડી સૂઝતું કીધું, આપણું ફેડી પરાયુ કીધું, વહોરવા વેલા ટલિરહ્યા, અસુરે કરી મહાત્મા તેડયા, મચ્છરલગે દાન દીધું, ગુણવંત આવે ભક્તિ ન સાચવી, છતી શક્તિ સાધર્મિકવાત્સલ્ય ન કીધું. અનેરા ધર્મ ક્ષેત્ર સીદાતા છતી શક્તિયે ઉદ્ધૃયા નહી ॥ આરમે અતિથિ સંવિભાગ વૃતવિષયો ॥૧૨॥

સંલેહણા તણા પાંચ અતિચાર ॥ ઇહ લોએ પર લોએ ॥ ઇહલોકાસંસપ્પઓગે, પરલોગાસંસપ્પઓગે, જીવિઆસંસપ્પઓગે, મરણાસંસપ્પઓગે, કામભોગાસંસપ્પઓગે, ઇહલોકે મનુષ્યભવ માન મહત્ત્વ લોક તણી સેવા ઠકુરાઇ, બલદેવ, વાસુદેવ, ચક્રવર્તિ પદવી વાંચિછ, પરલોકે ઇંદ્ર, અહમિંદ્ર, દેવાધિદેવ, તણી પદવી વાંચિછ સુખ આઠ્યે જીવવાતણી વાંચછા કીધી, દુઃખ આઠ્યે મરવાતણી વાંચછા કીધી, કામભોગ તણી ઇચ્છા કીધી ॥ સંલેહણાવ્રતવિ ॥

તપાચાર આરભેદે—છ બાહ્ય, છ અભ્યંતર, અણુસણુમૂણોયરિયા ० અણુસણુ કહીયે ઉપવાસ, તે પર્વ તિથિ છતી શકતે કીધું નહી, ગ્રીણોદરી તે પાંચ સાત કવલ ઉણા રહ્યા નહી, દ્રવ્ય સંક્ષેપ વિગય પ્રમુખ પરમાણુ કીધું નહી. આસનાદિક કાય કિલેશ ન કીધો,

સંલીણતા અંગોપાંગ સંકોચ્યા નહી, નવકારસી,
 પોરસી, ગંઠસી, મૂઠસી, સાઠ્ઠપોરસિ, પુરિમઠ્ઠ, એકા-
 સણું, બેઆસણું, નીવી, આંબિલ, પ્રમુખ પચ્ચખખાણ
 પારવાં વીસારયાં, બેસતાં નવકાર લણ્યો નહી, ઉઠતાં
 દિવસચરિમં ન કીધું, નીવી, આંબિલ, ઉપવાસાદિક
 તપ કરી કાચું પાણી પીધું, વમન થયું ॥ બાહ્ય તપ-
 વત વિષધ્યો ॥

અભ્યંતર તપ પાયચ્છિતં વિણ્યો ॥ ગુરુ
 કને મનશુદ્ધે આલોચણા લીધી નહી, ગુરુદત્ત પ્રાય-
 ચ્છિત તપ લેખા શુદ્ધે પહોચ્યાડયું નહી, દેવ ગુરુ સંઘ
 સાહમ્મી પ્રતે વિનય સાચ્યો નહી. વાચના, પૃચ્છના
 પરાવર્તના, અનુપ્રેક્ષા, ધર્મકથા, લક્ષણ પંચવિધ
 સજ્જય કીધી નહી. ધર્મધ્યાન શુક્લધ્યાન ધ્યાયું નહી.
 કર્મ ક્ષય નિમિત્તે લોગસ્સ દસ વીસનો કાઉસગ્ગ ન
 કીધો ॥ અભ્યંતર તપ વિષધ્યો ॥

વીર્યાચારના ત્રણ અતિચાર ॥ આણુગૂહિયબલ-
 વિરીઓ, પરિક્કમધ બે જહુત્ત માઉત્તો ॥ જુજ્ઞધિ
 જહા થામં, નાયવો વીરિયાયારો ॥૧॥ પઢવે, ગુણવે,
 વિનયે, વેચાવચ્ચે, દેવપૂજ, સામાયિક, દાન, શીલ,
 તપ, ભાવના, પ્રમુખ ધર્મ કૃત્યતણે વિષે મન, વચન,
 કાયતણું છતું બલ વીર્ય ગોપવ્યું. ૩૬ાં પંચાંગ ખમા-

સમણુ ન દીધાં. બેઠાં પડિઠ્ઠમણું કીધું ॥ વિર્યાચાર-
વ્રત વિષધયોં ॥

નાણાં અઠ્ઠ પધવિય, સંમસલેહણુ પણુ પન્નર
કમ્મેસુ ॥ આરસતવ વિરિઅતિગં, ચઉવીસં સયઅ-
ધારા ॥૧॥ પડિસિદ્ધાણું કરણેં ॥ જિનપતિ નિષિદ્ધ
આવીસ અભક્ષ્ય, અત્તીસ અનંતકાય, અહુબીજ ભ-
ક્ષણુ, મહાઆરંભ, મહાપરિગ્રહાદિક કીધા, નિત્યકૃત્ય
દેવપૂજ સામાયિકાદિક તથા તીર્થયાત્રાદિક ન કીધા,
જીવાજીવાદિ વિચાર સદહ્યા નહી, આપણી કુમતિ લગે
ઉત્સૂત્ર પ્રરૂપણા કીધી તથા પ્રાણાતિપાત ૧, મૃષાવાદ
૨, અદત્તાદાન ૩, મૈથુન ૪, પરિગ્રહ ૫, ક્રોધ ૬, માન
૭, માયા ૮, લોભ ૯, રાગ ૧૦, દ્વેષ ૧૧, કલહ ૧૨,
અભ્યાખ્યાન ૧૩, પૈશુન્ય ૧૪, અરતિરતિ ૧૫, પરપ-
રિવાદ ૧૬, માયામૃષાવાદ ૧૭, મિથ્યાત્વશબ્દ ૧૮, એ
અઠારે પાપસ્થાનકમાંહિ જે કાંઈ કીધા કરાવ્યા અનુ-
મોદ્યા હોય ॥ એ ચિહ્નું પ્રકારમાંહે અનેરો જે કોઈ
અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ, સૂક્ષ્મ બાદર જણતાં અ-
જણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને વચને કાયાએ
કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥

એવં પ્રકારે શ્રાવક ધર્મે શ્રીસમ્યક્ત્વ મૂલ આરે
વ્રતે એકસો ચોવીસ અતિચારમાંહિ જે કોઈ અતિચાર
પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ, બાદર, જણતાં, અજણતાં

હુવો હોય તે સદ્દ મન વચન કાયાયે કરી મિચ્છામિ
હુઝડ' ॥

ધતિ શ્રી શ્રાવક પજ્જી, ચોમાસી, સંવચ્છરી
અતિચાર સમાપ્ત ॥

અથ કમલદલ સ્તુતિઃ ॥

કમલદલવિપુલનયના, કમલમુખી કમલગર્ભસમ-
ગૌરી ॥ કમલે સ્થિતા ભગવતી, દદાતુ શ્રુતદેવતા
સૌખ્યમ્ ॥ ૧ ॥ ધતિ શ્રુતદેવતાની સ્તુતિઃ ॥

અથ ભુવનદેવતાની સ્તુતિઃ ॥

જ્ઞાનાદિગુણયુતાનાં, સ્વાધ્યાયધ્યાનસંયમરતા-
નામ્ ॥ વિદધાતુ ભુવનદેવી, શિવં સદા સર્વસાધૂનામ્
॥૧॥ ધતિ ॥ ભુવનદેવતાની સ્તુતિઃ ॥

અથ ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિઃ ॥

યસ્યાઃ ક્ષેત્રં સમાશ્રિત્ય, સાધુભિઃ સાધ્યતે ક્રિયા ॥
સા ક્ષેત્રદેવતા નિત્યં, ભૂયાન્નઃ સુખદાયિની ॥ ૩ ॥ ધતિ
ક્ષેત્રદેવતા સ્તુતિઃ ॥

પચ્ચખખાણુ પ્રારંભ ॥

॥ સવારના પચ્ચખખાણુ ॥

*નમુક્કારસહિયનું પચ્ચખખાણુ ॥

ઉગ્ગએ સૂરે નમુક્કાર સહિયં, મુકસહિયં પચ્ચ-
ખખાઈ,^૧ ચઉવિવહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખા-
ઈમિં, સાઈમિં, અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વો^૨
સિરઈ ॥૧॥

પોરિસિ^૩ તથા સાઠ^૪ પોરિસિનું પચ્ચખખાણુ ॥

* આ પચ્ચખખાણુ સૂર્યોદય પછી ૪૮ મિનિટ (બેઘડી)
પાળી શકાય.

૧ ગુરૂ આદિ વડિલ પચ્ચખખાણુ આપે ત્યારે તેઓ
“પચ્ચખખાઈ” પદ કહે ત્યારે પચ્ચખખાણુ લેનારે “પચ્ચ-
ખખામિ” પદ કહેવું, એમ દરેક પચ્ચખખાણુમાં સમજી લેવું.

૨ ગુરૂ આદિ વડિલ પચ્ચખખાણુ આપે ત્યારે તેઓ
“વોસરઈ” પદ કહે ત્યારે પચ્ચખખાણુ લેનારે “વોસરામિ” પદ
કહેવું, એમ દરેક પચ્ચખખાણુમાં સમજી લેવું.

૩ આ પચ્ચખખાણુ એક પહોર પછી પાળી શકાય.

૪ આ પચ્ચખખાણુ દોઢ પહોર પછી પાળી શકાય.

ઉગ્ગએ સૂરે, નમુક્કારસહિઅં, પોરિસિં સાઠ^૧
 પોરિસિં, મુઠ્ઠિસહિઅં, પચ્ચખખાણ. ઉગ્ગએ સૂરે, ચ
 ઉઠ્ઠિવિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાધમં, સાધમં,
 અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું,
 દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવ
 સમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરધં ॥૨॥

પુરિમઠ્ઠ^૨ તથા અવઠ્ઠનુ^૩ પચ્ચખખાણ ॥

સૂરે ઉગ્ગએ પુરિમઠ્ઠ અવઠ્ઠ મુઠ્ઠિસહિઅં પચ્ચ-
 ખાધ, ચઉઠ્ઠિવિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાધમં,
 સાધમં, અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું પચ્છન્ન
 કાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું
 સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરધં ॥૩॥

એકાસણા^૪ તથા ખિયાઅણાનું પચ્ચખખાણ ॥

ઉગ્ગએ સૂરે, નમુક્કારસહિઅં પોરિસિં મુઠ્ઠિસહિઅં

૧ પોરિસિનું પચ્ચખખાણ કરતી વખતે આ પદ ન કહેવું.

૨ પુરિમઠ્ઠ પચ્ચખખાણ દિવસના અડધા ભાગે થાય છે.

૩ અવઠ્ઠનું પચ્ચખખાણ દિવસના ત્રણ પહેરે થાય છે.

પુરિમઠ્ઠનું પચ્ચખખાણ કરવું હોય તો “અવઠ્ઠ” પદ
 ન બોલવું.

૪ આ પચ્ચખખાણમાં એકાસણ, ખિયાસણ, વિગધ,
 આદિ પચ્ચખખાણો સાથે આવી જાય છે.

પચ્ચખખાંધ, ઉગ્ગએસૂરે, ચઉવિહંપિ આહારં, અ-
સણું, પાણું, ખાધમં, સાધમં, અન્નત્યણાભોગેણું,
સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવ-
ચણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું
વિગધઓ^૧ પચ્ચખખાંધ અન્નત્યણાભોગેણું, સહસા
ગારેણું, લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસઠેણું, ઉખિખત્તવિવે-
ગેણું, પડુચ્ચમખિખએણું, પારિક્કાવણિયાગારેણું, મહ-
ત્તરાગારેણું, સંવ સમાહિવત્તિયાગારેણું,^૨ બિયાસણું
એકાસણું,^૩ પચ્ચખખાંધ, તિવિહંપિ આહારં, અસણું,
ખાધમં, સાધમં, અન્નત્યણાભોગેણું, સહસાગારેણું,
સાગારિયાગારેણું, આઉટ્ટણપસારેણું, ગુરૂઅખ્ખુકાણેણું,

૧ જને જુદુ વિગધ પચ્ચખખાણ કરવું હોય તો “વિગ-
ધઓ પચ્ચખખાંધથી ” “પારિક્કાં મહત્તં સંવસં વોસિ-
રધ ” સુધી પાઠ કહી કરવું.

૨ બિયાસણું પચ્ચખખાણ કરવું હોય તો “ બિયા-
સણું ” નું પદ અને એકાસણું પચ્ચખખાણ કરવું હોય
તો “ એકાસણું ” નો પાઠ કહેવો.

૩ “ એકલકાણું ” નું અથવા “ દત્તિ ” નું પચ્ચખખાણ
કરવું હોય તો “ એકાસણું એકલકાણું પચ્ચખખાંધ ” તથા
“ એકાસણું દત્તિપચ્ચખખાંધ ” પદ બોલી. “ ચોઉવિહં
પિ ”—તિવિહંપિ—આહારં” નો પાઠ બોલી કરવું બાકી સર્વ
આગારો એકાસણુંના પચ્ચખખાણ પ્રમાણે છે.

પારિક્ષાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવ સમાહિ-
વત્તિયાગારેણું,^૧ વોસિરધ ॥ ૪ ॥

આયંખિલનું તથા નિવિવગધનું પચ્ચખખાણુ ॥

ઉગ્ગએ સૂરે, નમુક્કારસહિઅં, પોરિસિં, સાઢપો-
રિસિં, મુઠ્ઠિસહિઅં પચ્ચખખાઈ, ઉગ્ગએ સૂરે, ચઉ-
વિહંપિ આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં,
અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું,
દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવ
સમાહિવત્તિયાગારેણું, આયંખિલં-^૨ નિવિવગધ-^૩
પચ્ચખખાઈ અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું.
લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસઠેણું, ઉખિખત્તવિવેગેણું,
પારિક્ષાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિ-

૧ ક્ષાધને દેશાવગાસિકનું પચ્ચખખાણુ કરવું હોય તો
આ પદ પછીથી દેશાવગાસિકના આગાર બોલી પચ્ચખખાણુ
લઈ શકે છે તે આગાર આગળના પાઠમાં આવે છે દેખો.

૨ આયંખિલનું પચ્ચખખાણુ કરવું હોય ત્યારે “આ-
યંખિલં પચ્ચખખાઈ અન્નત્થં” પાઠ બોલવો પણ “ઉખિખત્ત
વિવેગેણું, પછી પારિક્ષાવણિયાગારેણું” પાઠ બોલવો, પણ
વચમાં “પડુચ્ચમખિખએણું” પાઠ ન બોલવો.

૩ નિવિવગધનું પચ્ચખખાણુ કરવું હોય ત્યારે “નિવિવ-
ગધ પચ્ચખખાઈ, અન્નત્થં આદિ સર્વ આગારો કહેવા.

વત્તિયાગારેણું. એકાસણું પચ્ચખખાઇ તિવિહંપિ
આહારં, અસણું, ખાઇમં, સાઇમં અન્નતથણાભોગેણું, સ-
હસાગારેણું, સાગારિયાગારેણું, આઉંટણપસારેણું, ગુર-
અખ્ખુક્કાણેણું, પરિક્કાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરઇ ॥ ૫ ॥

તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચખખાણ ॥

સૂરે ઉગ્ગએ અખ્ખત્તકં પચ્ચખખાઇ તિવિહંપિ
આહારં, અસણું, ખાઇમં, સાઇમં, અન્નતથણાભોગે-
ણું, સહસાગારેણું, પરિક્કાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગા-
રેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું. પાણુદાર પોરિસિં-^૧
સાઢપોરિસિં મુક્કિસહિઅં પચ્ચખખાઇ, અન્નતથણા-
ભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું, દિસામોઢે-
ણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિ-
યાગારેણું, વોસિરઇ ॥ ૬ ॥

ચઉવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચખખાણ ॥

સૂરે ઉગ્ગએ, અખ્ખત્તકં, પચ્ચખખાઇ ચઉવિહં-
પિઆહારં, અસણું, પાણું, ખાઇમં, સાઇમં, અન્ન-

૧ જ્યાં સુધી પાણી ન પીવું હોય ત્યાં સુધીનું લેવું.
એક પહોર પોરિસિ, દોઢ પહોરે-સાઢપોરિસિ, બે પહોરે પુરિ-
મુદ્દુ, અને ત્રણ પહોરે અવહુનું પચ્ચખખાણ થાય છે.

ત્યથાભોગેણું, સહસાગારેણું, પરિક્ષાવણિયાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ૭

સાંજના પચ્ચખખાણુ ॥

પાણુહારનું પચ્ચખખાણુ ॥

પાણુહાર દિવસ ચરિમં પચ્ચખખાઈ, અન્નત્યથાભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ૧૧

ચઉવિહારનું પચ્ચખખાણુ ॥

દિવસચરિમં પચ્ચખખાઈ ચઉવિહારંપિ આહારં અસણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્યથાભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ૧૨

તિવિહારનું પચ્ચખખાણુ ॥

દિવસચરિમં પચ્ચખખાઈ તિવિહારંપિ આહારં, અસણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્યથાભોગેણું સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ૧૩

૧ ખિયાસણુ, એકાસણુ, નિવિગધ, એકલક્ષણુ, દત્તિ, આયંખિલ, અને તિવિહાર ઉપવાસ કરનારને સાંજે આ પચ્ચખખાણુ લેવાનું છે.

દુવિહારનું પચ્ચખખાણુ ॥

દિવસ ચરિમં પચ્ચખખાધ દુવિહંપિ આહારં
અસણું, ખાધમં, અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધા ॥

દેશાવગાસિકનું પચ્ચખખાણુ ॥

દેશાવગાસિયં ઉવભોગં પરિભોગં પચ્ચખખાધ
અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ॥૫॥

દેશાવકાસિકનું મોટું પચ્ચખખાણુ ॥

અહણું ભંતે તુમ્હાણું સમીવે દેસાવગાસિયં
પચ્ચખખામિ, દંવઓ, ખિતઓ, કાલઓ, ભાવઓ,
દંવઓણું દેસાવગાસિયં, ખિતઓણું, ઈત્થવા અ-
ણણુત્થં વા, કાલઓણું મુહૂત્તધારણાપમાણું જવનિ-
યમં પચ્ચખખામિ, ભાવઓણું જવ ગહેણું ન ગહિ-
જ્જમિ, છલેણું ન છલિજ્જમિ અણુણુ કેણુવિ
રોગાયકેણુ વા એસો પરિણામો ન પડિવજ્જધ, તા
અભિગ્ગહે, અન્નત્થણાભોગેણું, સહસાગારેણું, મહ-
ત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરધ ॥

૧ નિયમ ધારનારને આ પચ્ચખખાણુ લેવાનું છે, તથા
સવારે અને સાંજે બન્ને વખત પણ લઈ શકાય છે.

૨ આ દેશાવકાસિકનું પચ્ચખખાણુ એકજ સ્થાનપર બેસી
રહી સંપૂર્ણ દિશાનો નિયમ કરી રાખે ત્યારે લેવાનું છે.

ભવ ચરિમ પચ્ચખખાણુ ॥

ભવ ચરિમં પચ્ચખખાઈ, તિવિહં-ચઉવિહંપિ
આહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમ, સાઈમં, અન્નતથણા-
ભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમા-
હિવત્તિયાગારેણું, વોસિરઈ ॥

ગંઠિસહિયં-મુઠ્ઠિસહિયં-વેઠસહિયં-અભિગ્ગહ-
આદિના પચ્ચખખાણુ ॥

ગંઠિસહિયં-મુઠ્ઠિસહિયં-વેઠસહિયં-અંગુઠસ-
હિયં-અભિગ્ગહ-પચ્ચખખાઈ અન્નતથણાભોગેણું,
સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયા-
ગારેણું, વોસિરઈ ॥

પચ્ચખખાણુના આગારની સંખ્યા.

દોઞ્ચેવ નમુક્કારે, આગારા છઞ્ચ હુંતિ પોરિ-
સિએ ॥ સત્તેવય પુરિમટ્ટે, એગાસણુંમિ અઠ્ઠેવ ॥૧॥
સત્તેગઠાણુસ્સઉ, અઠ્ઠેવય આયખિલ્લંમિ આગારા ॥
પંચેવ અભત્તઠે, છખાણે ચરિમિ ચત્તારિ ॥૨॥ પંચ
ચઉરે અભિગ્ગહે, નિઞ્વિએ અઠ્ઠનવય આગારા ॥
અખ્ખાઉરાણુ પંચઉ, હવંતિ સેસેસુ ચત્તારિ ॥ ૩ ॥
ઈતિ આગાર સંખ્યા ગાથા ॥

૧ જેતું પચ્ચખખાણુ કરવું હોય તે ૫૬ બોલી પછી
“ પચ્ચખખાઈ અન્નતથ ” આદિનો પાઠ બોલી પચ્ચ-
ખખાણુ કરવું.

અથ સપ્ત સ્મરણાનિ પ્રારભ્યન્તે ॥

॥ પ્રથમં ॥

શ્રી બૃહદ્અજિતશાંતિસ્મરણુમ્ ॥

અજિત્યં જિયસંવભયં, સંતિં ચ પસંતસંવગય
પાવં ॥ જયગુરુ સંતિગુણુકરે, દેવિ જિણુવરે પણિ
વયામિ ॥ ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગયમંગુલભાવે, તેહં વિ-
ઉક્તતવનિમ્મલસહાવે ॥ નિરૂવમમહાધ્મભાવે, થોસામિ
સુદ્ધિસખભાવે ॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સંવદુષ્પ્રપસંતીણું,
સંવપાવધ્પસંતીણું ॥ સયાઅજિયસંતીણું, નમો અ-
જિઅસંતીણું ॥ ૩ ॥ સિલોગો ॥ અજિય જિણુ! સુહધ્પ-
વત્તણું, તવ પુરિસુત્તમ નામકિત્તણું ॥ તહ ય ધિધં
મધધ્પવત્તણું, તવ ચ જિણુત્તમ સંતિ ! કિત્તણું ॥ ૪ ॥
ભાગહિઆ ॥ કિરિઆવિહિસંચિઅ કમ્મકિલેસવિમુખ્ખ-
ચરં, અજિઅં નિચિઅં ચ ગુણેહિં મહામુણિ સિદ્ધિ-
ગયં ॥ અજિઅસ્સ ચ સંતિ મહામુણિણોવિ અ સંતિ-
કરં, સયયં મમ નિવુદ્ધકારણુયં ચ નમંસણુયં ॥ ૫ ॥
આસિંગણુયં ॥ પુરિસા ! જઈ દુષ્પ્રવારણું, જઈ અ
વિમગ્ગહ સુખ્ખકારણું ॥ અજિઅં સંતિ ચ ભાવથો,
અભયકરે સરણું પવજ્જહા ॥ ૬ ॥ ભાગહિઆ ॥ અરધ
રધતિભિરવિરહિઅ—મુવરયજરમરણું, સુરઅસુરગર-
લ્લભુયગવધપયયપણિવધઅં ॥ અજિઅમહમવિ અ

સુનય નયનિઉથુ-મભયકરં, સરણુમુવસરિઅ ભુવિદિ-
 વિજમહિઅં સયયમુવણુમે ॥૭॥ સંગયયં ॥ તં ચ
 જિણુત્તમમુત્તમનિત્તમસત્તધરં, અજ્જવમદ્વખંતિ-
 વિમુત્તિસમાહિ નિહિં ॥ સંતિકરં પણુમામિ દમુત્તમતિ-
 ત્થયરં, સંતિમુણી મમ સંતિસમાહિવરં દિસઉ ॥૮॥
 સોવાણુયં ॥ સાવત્થિપુઠ્ઠવપત્થિવં ચ વરહત્થિમત્થય-
 પસત્થ વિચ્છિન્ન સંથિઅં, થિરસરિચ્છવચ્છં મયગ-
 લલીલાયમાણુવર ગંધહત્થિપત્થાણુપત્થિયં સંથવારિહં ॥
 હત્થિહત્થખાહું ધંતકણુગરૂઅગનિરૂવહયપિંજરં પવ-
 રક્ષખણોવચિઅસોમ આરૂવં, સુધસુહમણાભિરામ-
 પરમરમણિજ્જવરદેવદુંદુહિનિનાયમહુરયરંસુહગિરંલ
 વેદૂઓ ॥ અજિઅં જિઆરિગણું, જિઅસઠ્ઠભયં
 ભવોહરિઉં ॥ પણુમામિ અહં પયઓ, પાવં પસમેઉ
 મે ભયવં ॥૧૦॥ રાસાલુદ્ધઓ ॥ કુરૂજણુવયહત્થિણા-
 ઉરનરીસરો પઠમંતઓ મહાયક્કવટ્ટિભોએમહપ્પભાવો,
 જો ખાહત્તરિપુરવરસહસ્સવર નગરણિગમજણુવયવધ
 ખત્તીસારાયવરસહસ્સાણુઆયમગ્ગો ॥ ચઉદસવરરય-
 ણુનવમહાનિહિઅઉસકિસહસ્સપવરજ્જુવધણિ સુંદરવધ,
 ચુલસીહયગયરહસયસહસ્સસામી છણુણુવધગામકોડિ-
 સામી આસિજો ભારહંમિ ભયવં ॥૧૧॥ વેદૂઓ ॥ તં
 સંતિં સંતિકરંસંતિણું સઠ્ઠભય ॥ સંતિં થુણામિ જિણું,
 સંતિં વિહેઉમે ॥૧૨॥ રાસાણુંદિઅયં ॥ ધખખાગ વિદેહ

નરીસર નરવસહા મુણિવસહા, નવસારયસસિસક-
 લાણુ, વિગયતમા વિહુઅરયા ॥ અજિઉત્તમ તેઅ
 ગુણેહિં મહામુણિ અમિયખલાવિઉલકુલા ॥ પણુમા-
 મિ તે લવભયમૂરણ જગસરણા મમ સરણું ॥૧૩॥
 ચિત્તલેહા ॥ દેવદાણુવિંદ્યંદસૂરવંદ હહતુહજિહ્
 પરમ, -લહરૂવધંતરૂપપદ્મસેઅસુદ્ધનિદ્ધવલ ॥ દંત-
 પંતિ ! સંતિ ! સત્તિકિત્તિમુત્તિનુત્તિગુત્તિપવર, દિત્ત-
 તેઅવંદધેઅ સંવલોઅ ભાવિઅપ્પભાવણેઅ પદસમે
 સમાહિં ॥૧૪॥ નારાયણે ॥ વિમલસસિકલાધરેઅ-
 સોમં, વિતિમિરસૂરકલાધરેઅતેઅં ॥ તિયસવધગિણા-
 ધરેઅરૂવં, ધરણિધરપ્પવરાધરેઅસારં ॥૧૫॥ કુસુમ-
 લયા ॥ સત્તે અ સયા અજિઅં, સારીરે અખલે અ-
 જિઅં ॥ તવ સંજમેઅ અજિઅં, એસ થુણામિજિણું
 અજિઅં ॥૧૬॥ ભુઅગપરિરિંગિઅં ॥ સોમગુણેહિં
 પાવધં ન તં નવસરયસસી, તેઅગુણેહિં પાવધં ન તં
 નવસરયરવી ॥ રૂવગુણેહિં પાવધં ન તં તિઅસગણુ-
 વધ, સારગુણેહિં પાવધં ન તં ધરણિધરવધ ॥૧૭॥
 ખિન્નિજઅયં ॥ તિત્થવરપવત્તયં તમરયરહિઅં, ધીર-
 જણુથુઅચ્ચિઅં ચુઅકલિકલુસં ॥ સંતિસુહપ્પવત્તયં
 તિગરણુપયઓ, સંતિમહં મહામુણિં સરણુ મુવણુમે ॥
 ૧૮ ॥ લલિઅયં ॥ વિણુઓણુયસિરરધઅંજલિરિસિ-
 ગણુસંથુઅથિમિઅં, વિણુહાહિવધણુવધનરવધથુઅમ-

હિઅત્રિઅઅં બહુસો ॥ અધરુગયસરયદિવાયર સમ-
 હિઅસપ્પલં તવસા, ગયણુંગણુવિયરણુસમુધઅ ચારણુ
 વંદિઅં સિરસા ॥૧૯॥ કિસલયમાલા ॥ અસુરગર
 લપરિવંદિઅં, કિન્નરોરગણુમંસિઅં ॥ દેવકોડિસયસંથુ
 યં, સમણુસંઘ પરિવંદિઅં ॥૨૦॥ સુમુહં ॥ અભયં
 અણુહં અરયં અરૂયં ॥ અજિઅં અજિઅં પયથો
 પણુમે ॥ ૨૧ ॥ વિજ્ઞુવિલસિઅં ॥ આગયા વરવિ-
 માણુદિવકણુગ-રહતુરયપહકરસએહિં હુલિઅં ॥ સ-
 સંભમોઅરણુખુલિઅલુલિઅઅલકુડલંગયતિરીડસો-
 હંતમઉલિમાલા ॥૨૨॥ વેદુઓ ॥ જં સુરસંઘા સાસુર-
 સંઘા વેરવિઉત્તા ભત્તિસુભુત્તા, આયરભૂસિઅસંભમ-
 પિંડિઅ સુરુસુવિમ્હિઅ-સવબલોઘા ॥ ઉત્તમકંઅણુ-
 રયણુપરુવિઅભાસુરભૂસણુભાસુરિઅંગા, ગાયસમોણુય
 ભત્તિ વસાગયપંજલિપેસિયસીસ પણુમા ॥૨૩॥ રયણુ
 માલા ॥ વંદિઉણુ થોઉણુ તો જિણુ, લિગુણુમેવય પુ-
 ણો પયાહિણુ ॥ પણુમિઉણુ ય જિણુ સુરાસુરા, પમુ-
 ધઆ સભવણુઠં તો ગયા ॥ ૨૪ ॥ ખિત્તયં ॥ તં મ-
 હામુણિમહંપિ પંજલી, રાગદોસભયમોહવજ્જિઅં ॥
 દેવદાણુવનરિંદવંદિઅં, સંતિમુત્તમમહાતવં નમે
 ॥ ૨૫ ॥ ખિત્તયં ॥ અંબરંતરવિઆરણિઆહિં, લલિ
 અ હંસવહુગામિણિઆહિં ॥ પીણુસોણિથણુસાલિણિ
 આહિં, સકલકમલદલલોઅણિઆહિં ॥ ૨૬ ॥ દીવ-

યં ॥ પીણુનિરંતરથણુભરવિણુમિયગાયત્રઆહિં, મણિ
 કંચણુપસિદ્ધિભેદસોહિઅસોણિતડાહિં ॥ વરખિં
 ખિણિનેઉરસતિસયવસયવિભૂસણિઆહિં, રઠકરચઉર
 મણોહરસુંદરદંસણિઆહિં ॥ ૨૭ ॥ ચિત્તખખરા ॥ દેવ
 સુંદરીહિં પાયવદિઆહિં વદિઆય જસસ તે સુવિક્ર-
 મા કમા, અખણો નિડાસએહિં મંડણોફણુખગારએહિં
 કેહિં કેહિં વી ॥ અવંગતિસયપતલેહનામએહિં ચિદ્ધ-
 એહિં સંગયં ગયાહિં, ભત્તિસન્નિવિઠવંદણાગયાહિં
 હુંતિ તે વદિઆ પુણો પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારાયઓ ॥ તમહં
 જિણુચંદં, અજિઅં જિઅમોહં ॥ ધ્રુયસંવકિલેસં,
 પયઓ પણુમામિ ॥ ૨૯ ॥ નંદિઅયં ॥ થુઅવંદિઅયસસા
 રિસિગણુદેવગણેહિં, તો દેવવહુહિં પયઓપણુમિઅ-
 સસા ॥ જસસજગુત્તમસાસણુયસસા, ભત્તિવસાગયપિંડિ-
 અઆહિં ॥ દેવવરચ્છરસા બહુઆહિં, સુરવરરઠગુણુપ-
 ડિઅઆહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥ વંસસદતંતિતાલમેલિએ
 તિઉખખરાભિરામસદ્મીસએકએ અ, સુધંસમાણુએ અ
 સુદ્ધસજ્જગીઅપાયજલત્રંટિઆહિં, વસયમેહસાકલા
 વનેઉરાભિરામસદ્મીસએકએ અ ॥ દેવનદિઆહિં
 હાવભાવવિખભખખગારએહિં નચિયગિણુઅંગહારએ-
 હિ વદિઆય જસસ તે સુવિક્રમા કમા, તયં તિલોય
 સંવસતસંતિકારયં પસંતસંવપાવદોસ મેસહં નમામિ
 સંતિમુત્તમ જિણુ ॥ ૩૧ ॥ નારાયઓ ॥ છત્તયામરપ-

ડાગજૂઅજવમંડિઆ, ઝયવરમગરતુરયસિરિવચ્છસુતં-
 ચ્છણા ॥ દીવસમુદ્દમંદરદિસાગયસોહિઆ, સત્થિઅ
 વસહસીહ રહ્યકવરંકિયા ॥ ૩૨ ॥ લલિઅયં ॥ સ
 હાલવહા સમપ્પધકા, અદોસદ્ધકા ગુણેહિં જિંહા ॥
 પસાયસિહા તવેણ પુરૂ, સિરીહિં ધકા રિસીહિં જુહા
 ॥૩૩॥ વાણવાસિઆ ॥ તે તવેણ ધુવસંવપાવયા,
 સંવલોઅહિઅમૂતપાવયા ॥ સંથુઆ અજિઅ સંતિ
 પાવયા, હુંતુ મે સિવસુહાણ દાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાં-
 તિકા ॥ એવં તવબલવિઉલં, થુઅં મએ અજિઅ-
 સંતિ જિણ્ણુયલ ॥ વવગયકમ્મરયમતં, ગધં ગયં
 સાસયં વિઉલં ॥ ૩૫ ॥ ગાહા ॥ તં બહુગુણપ્પસાયં,
 મુખ્ખ સુહેણ પરમેણ અવિસાયં ॥ નાસેઉ મે વિસાયં,
 કુણુઉ અ પરિસાવિ અ પસાયં ॥૩૬॥ ગાહા ॥ તં મોએઉ
 અ નંદિં, પાવેઉ અ નંદિસેણુમ ભિનંદિં ॥ પરિસાવિય
 સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ સંજમે નંદિં ॥૩૭॥ ગાહા ॥
 પખિખઅ ચાઉમ્માસિય, સંવચ્છરિએ અવસ્સ^૧ ભણિ-
 અન્વો ॥ સોઅન્વો સંવેહિં, ઉવસગ્ગ નિવારણો
 એસો ॥૩૮॥ જો પઢધ જો અ નિસુણુધ, ઉભઓ કા-
 લંપિ અજિઅસંતિથયં ॥ નહુ હુંતિ તસ્સ રોગા,
 પુન્નુપ્પન્ના વિ નાસંતિ ॥૩૯॥ જધ ધચ્છહ પરમ પયં,
 અહવા કિત્તિં સુવિત્થડં ભુવણે ॥ તા તેલુક્કુદ્ધરણે,
 જિણુવયણે આયરં કુણુહ ॥૪૦॥ ગાહા ॥

ઇતિ શ્રી બૃહદ્ અજિતશાંતિ પ્રથમસ્કન્ધપ્રમુખ ॥

૧ સંવચ્છરં રાધએ અ દિઅહે અ ઇતિ પાઠાંતર.

દ્વિતીય લઘુઅનિતશાંતિ સ્મરણમ્

ઉલ્લાસિક્રમનખનિગ્ગયપહાદંડચ્છલેણુગિણુ,
 વંદારુણદિસંતઘંવપયડનિંવાણુમગ્ગાવલિં ॥ કુંદિં
 દુન્નજં લદંતકંતિમિસચ્ચો નીહંતનાણુ કુરે, કેરે દેવિ
 દુધન્નજ સોલસ જિણે થોસામિ ખેમંકરે ॥૧॥ ચરમજ-
 લહિ નીરં જો મિણિન્નજં જલીહિં, ખયસમયસમીરં
 જોજણિન્નજ ગઈએ ॥ સયલનહયલંખા લંધએ જો
 પચેહિં, અજિઅમહવસંતિં સો સમત્થોત્થુણેઉં ॥૨॥
 તહવિ હુ બહુમાણુલ્લાસભત્તિખભરેણુ, ગુણુકણુમિવ-
 કિત્તાહામિ ચિંતામણિ ંવ ॥ અવમહવઅચિંતાણુત-
 સામત્થઓસિં, રૂલહઈલહુ સંવં વંચ્છિઅં ચિત્થિઅં
 મે ॥ ૩ ॥ સયલજયહિઆણું નામકિત્તેણુ જાણું, વિહ-
 ડઈ લહુદુઠ્ઠાનિઠ્ઠોદોધદ્દથં ॥ નમિરસુરકિરદ્દગ્ગિક પાયા-
 રવિદે, સયયમજિઅસંતી તે જિણિંદેભિવદે ॥૪॥
 પસરઈ વરકિત્તી વઠ્ઠએ દેહદિત્તી, વિલસઈ ભુવિમિત્તી
 જયએ સુપ્પવિત્તી ॥ પુરઈપરમતિત્તી હોઈ સંસાર-
 છિત્તી, જિણુજુઅપયભત્તી હિઅચિંતોરસત્તી ॥ ૫ ॥
 લલિયપયપયારં ભૂરિદિંવંગહારં, પુડગણુરસભાવો-
 દારસિંગારસારં ॥ અણુમિસરમણીન્નજંદસણુથેઅ-
 ભીયા, ઈવ પુણુમણિખંધા કાસિ નિદ્દોવયારં ॥ ૬ ॥
 થુણુહ અજિઅસંતિ તે કયાસેસસંતી, કણુયરયપસંગા

છજ્જએ જનિમુત્તી ॥ સરભસ પરિરંભારંભ નિંવા-
 લુલચ્છી, ઘણુથણુધુસિણિંક્ષુપંકપિંગીકયંવ ॥ ૭ ॥
 અહુવિહનયભંગ વત્થુણિચ્ચં અણિચ્ચં, સદ્દસદણ-
 ભિલપ્પા લપ્પમેગં અણેગં ॥ ૮ ॥ ધય કુનયવિરૂદ્ધં સુપ્પ-
 સિદ્ધં તુ જેસિં, વયણુમવયણિજ્જં તે જિણે સંભ-
 રામિ ॥ ૯ ॥ પસરધં તિચ્ચ લોચ્ચે તાવ મોહધયારં, ભમધ
 જય મસણું તાવભિચ્છત્તછણું ॥ ૧૦ ॥ પુરધં પુડ્ડસંતા
 ણુંતણાણું સુપૂરો, પયડમજિચ્ચસંતીજાણુસૂરો ન
 જવં ॥ ૧૧ ॥ અરિ-કરિ-હરિ-તિણ્ણુણુહંબુચોરાહિ-
 વાહી, સમર-ડમર મારી-રૂદ્ધ-બુદ્ધો-વસગ્ગા ॥ ૧૨ ॥ પલય-
 મજિચ્ચસંતી કિત્તણે ઋતિ જંતી, નિવિડતરતમોહાભ-
 ઞખરાણુંખિચ્ચં ॥ ૧૩ ॥ નિચિચ્ચદુરિચ્ચદારૂદ્ધિત્તજાણુ-
 ગિગ્ગલા, પરિગયમિવગોરં, ચિંલિચ્ચં આણુરુવં ॥
 કણુય નિહસરેહા કંતિયોરં કરિજ્જ, ચરથિરમિહલ-
 ચ્ચિગ્ગાહસંથંભિચ્ચં ॥ ૧૪ ॥ અડવિનિવડિચ્ચાણું
 પત્થિવુત્તાસિચ્ચાણું, જલહિલહરિ હીરં તાણુગુતિકિ-
 ચાણું ॥ જલિચ્ચજલણુજલાલિંગિચ્ચાણું ચ આણું,
 જણુયધં લહુ સંતિં સંતિ નાહાજિચ્ચાણું ॥ ૧૫ ॥ હરિ
 કરિ-પરિકિણું પક્કપાધક્કપુણું, સયલપુહવિ રજ્જંછ-
 ક્કિચ્ચં આણુસજ્જં ॥ તણુમિવ પડિલગ્ગં જેજિણામુ-
 ત્તિમગ્ગં, ચરણુમણુપવણુ હુંતુ તે મે પસણુ ॥ ૧૬ ॥
 છણુસસિવયણાહિં પુલ્લનિત્તુપ્પલાહિં, થણુભરનમિરીહિં

મુહિગિજ્જેદરીહિં ॥ લલિત્યભુઅલયાહિં પીણસોણિ-
 ત્યણીહિં, સયસુરરમણીહિં વંદિઆ જેસિ પાયા ॥૧૪॥
 અરિસકિડિભકુકગંઠિકાસાધસાર, ખયજરવણુલૂઆસા-
 સસોસોદરાણિ ॥ નહમુહ દસણુત્થીકુત્થિકણુધરોગે,
 મહજિણુનુઅ પાયા સુપ્પસાયા હરંતુ ॥૧૫॥ ઇય ગુર-
 દુહતાસે પખિખએ ચાઉમાસે, જિણુવરદુગથુતં વચ્છરે
 વા પવિત્તં ॥ પઠઈ સુણુંઈ સિધાએહ ઝાએહ ચિત્તે,
 કુણુહ મુણુહ વિગ્ધં જેણુ ધાએહ સિગ્ધં ॥ ૧૬ ॥ ઇય
 વિજ્યાજિયસત્તુપુત્તસિરિઅજિઅ જિણેસર, તહ અધ-
 રાવિસસેણુ તણુંઈ પંચમ ચક્કીસર ॥ તિત્થંકર સોલ-
 સમ સંતિ જિણુવલ્લહ સંયુઅ, કુરે મંગલ મમ હરસુ
 દુરિઅમખિલંપિ યુણુંતહ ॥ ૧૭ ॥

ઇતિ શ્રી લઘુઅજિતશાંતિ દ્વિતીયં સ્મરણુમ્ ॥ ૨ ॥

તૃતીયં નમિઝિણુ—ભયહર સ્મરણુમ્ ॥

નમિઝિણુ પણુયસુરગણુ-ચૂડામણિકિરણુરંજિઅ
 મુણિણે ॥ ચલણુનુઅલં મહાભય-પણાસણું સંથવં
 વુચ્છં ॥ ૧ ॥ સડિયકરચરણુનહમુહ, નિયુહનાસા વિવ-
 ન્નલાયન્ના ॥ કુકમહારોગાનલ-પુલિંગનિદ્દૃસવંગા ॥ ૨ ॥
 તે તુહ ચલણુરાહણુ—સલિલંજસિસેય વુઢિયચ્છાયા ॥
 વણુદવદ્દાગિરિપા—યવવ પત્તા પુણે લચ્છિં ॥ ૩ ॥

દુન્વાયખુલિય જલનિહિ, ઉખ્મડકલોલલીસણ-
 રાવે ॥ સંભંતભયવિસંહુલ, નિજ્જમયમુક્કવાવારે ॥ ૪ ॥
 અવિદસિઅજણવત્તા, ખણેણ પાવંતિ ઇચ્છિયં
 ફલં ॥ પાસજિણુચલણુનુઅલં, નિચ્ચં ચિય જે નમંતિ
 નરા ॥ ૫ ॥ ખરપવણુધુઅવણુદવ-જલાવસિ મિલિયસ-
 ચલદુમગહણે ॥ ડજ્જંતમુદ્ધમયવહુ-લીસણુરવલીસ-
 ણુમિ વણે ॥ ૬ ॥ જગગુરુણો કમણુઅલં, નિન્વાવિ-
 અસયલતિહુઅણાભોઅં ॥ જે સંભરંતિ મણુઆ, ન
 કુણુઘ જલણો ભયં તેસિં ॥ ૭ ॥ વિલસંતભોગલીસણુ-
 પુરિઆરણુનયણુતરલજ્જહાલં ॥ ઉગ્ગભુઅંગં નવજ-
 લ,યસંત્યહં લીસણુયારં ॥ ૮ ॥ મનંતિ ઝીડસરિસં, દ્વર-
 પરિચ્છૂદવિસમવિસવેગા ॥ તુહ નામખખરપુડસિદ્ધ
 મંતગુરુઆ નરા લોએ ॥ ૯ ॥ અડવીસુ ભિજ્જતક્કર,
 પુલિંદસદ્દલસદ્લીમાસુ ॥ ભયવિહુર વુન્નકાયર, ઉલ્લ-
 રિઅ-પહિઅસત્થાસુ ॥ ૧૦ ॥ અવિલુત્તવિહવસારા,
 તુહ નાહ ! પણામમત્તવાવારા ॥ વવગયવિગ્ધા સિગ્ધં,
 પત્તા હિય ઇચ્છિયં ડાણું ॥ ૧૧ ॥ પજ્જસિઆનલન-
 ચણું, દ્વરવિચારિયમુહં મહાકાયં ॥ નહ કુલિસઘાયવિ-
 અલિઅ-ગઈદકુભત્થલાભોઅં ॥ ૧૨ ॥ પણુચસસંભમય-
 ત્થિવ-નહમણિમાણિક્કપડિઅપડિમરસ ॥ તુહ વયણુ
 પહરણુધરા, સીહં કુદ્ધંપિ ન ગણુંતિ ॥ ૧૩ ॥ સસિ-
 ધવલદંતમુસલં, દીહકરૂણાલવહ્નિઉચ્છાહં ॥ મહુપિંગ-

નયણુબુચ્ચલં, સસલિલનવજલહરારાવં ॥ ૧૪ ॥ ભીમં
 મહાગદ્દં, અચ્ચાસન્નંપિ તે નવિગણુતિ ॥ જે તુમ્હ
 ચલણુબુચ્ચલં, મુણિવધં ! તુંગં સમદ્વીણા ॥ ૧૫ ॥
 સમરંમિ તિખખખગ્ગા, ભિગ્ધાપવિદ્ધઉદ્ધુયકખધે ॥
 કુંતવિણિભિન્નકરિકલહ, મુક્કસિક્કાર પઠિરંમિ ॥ ૧૬ ॥
 નિન્નિજયદ્ધુદ્ધરરિઉ-નરિંદ નિવહા ભડા જસં ધવ-
 લં ॥ પાવંતિ પાવપસમિણુ, પાસજિણુ ! તુહ પ્પભા-
 વેણુ ॥ ૧૭ ॥ રોગજલજલણુવિસહર, -ચોરારિ મદ્દગ-
 ચરણુભયાદં ॥ પાસજિણુનામસંકિ, -તણેણુ પસમંતિ
 સંવાદં ॥ ૧૮ ॥ એવં મહાભયહરં, પાસજિણિંદસ્સ
 સંથવમુઆરં ॥ ભવિયજણાણુંદયરં, કલ્લાણુ પરંપર-
 નિહાણુ ॥ ૧૯ ॥ રાયભયજખખરખખસ, કુસુમિણુદુ-
 સગિણુરિખખપીડાસુ ॥ સંઝાસુ દોસુ પથે, ઉવસગ્ગે
 તહય રયણીસુ ॥ ૨૦ ॥ જે પઢઠ જે ચ નિસુણુધં, તાણું
 કંઠણેા ય માણુતુંગસ્સ ॥ પાસો પાવં પસમીઉ, સય-
 લભુવણુચ્ચિચ્ચ ચલણેા ॥ ૨૧ ॥

ઇતિ ભયહર સ્તોત્ર નામકં શ્રીપાર્શ્વજિન સ્તવનં
 તૃતીયસ્મરણું સંપૂર્ણમ્ ॥ ૩ ॥

ચતુર્થ ગણધરદેવસ્તુતિ સ્મરણમ્ ॥

તં જવઉ જયે તિત્થં, જમિત્થ તિત્થાહિવેણ
 વીરેણ ॥ સમ્મં પવત્તિયં ભવ-સત્તસંતાણુસુહ જણયં
 ॥ ૧ ॥ નાસિય સયલકિલેસા, નિહય કુલેસા પસત્થ
 સુહલેસા ॥ સિરિવદ્ધમાણુતિત્થસ્સ, મંગલં દિંતુ તે
 અરિહા ॥ ૨ ॥ નિદ્દુકમ્મખીઆ, ખીઆપરમિક્કિણે
 ગુણુસમિદ્ધા ॥ સિદ્ધા તિજય પસિદ્ધા, હણંતુ દુત્થાણિ
 તિત્થસ્સ ॥ ૩ ॥ આયારમાયરંતા, પંચપયારં સયા
 પયાસંતા ॥ આયરિઆ તહ તિત્થં, નિહય કુતિત્થં
 પયાસંતુ ॥ ૪ ॥ સમ્મસુઅવાયગાવાયગાય સિઅવા
 યવાયગાવાએ ॥ પવયણુપડિણીયકએ, વણિંતુ સંવસ્સ
 સંધસ્સ ॥ ૫ ॥ નિંવાણુસાહુણિન્નિજઅ, સાહુણુ જણિઅ
 સંવ સાહજ્જ ॥ તિત્થપ્પભાગવાતે, હવંતુ પરમિક્કિણે
 જધણે ॥ ૬ ॥ જેણાણુગયં નાણું, નિંવાણુક્કલં ચ
 ચરણુમવિ હવધ ॥ તિત્થસ્સ દંસણું તં, મંગુલમવણેઉ
 સિદ્ધિયરં ॥ ૭ ॥ નિચ્છઉમે સુઅધમ્મે, સમગ્ગ ભવં-
 ગિ વગ્ગ કયસમ્મે ॥ ગુણુસુદ્ધિઅસ્સ સંધસ્સ, મંગલં
 સમ્મમિહ દિસઉ ॥ ૮ ॥ રમ્મેયરિત્તધમ્મે, સંપાવિ-
 અભવસત્તસિવસમ્મે ॥ નીસેસ કિલેસહરે, હવઉ
 સયા સયલ સંધસ્સ ॥ ૯ ॥ ગુણુગણુગુરુણોગુરુણો,
 શિવસુહમધણોકુણુંતુતિત્થસ્સ ॥ સિરિવદ્ધમાણુપહુપય
 ડિઅસ્સ કુસલં સમગ્ગસ્સ ॥ ૧૦ ॥ જિયપડિવખ્ખા, જ-

ખખા ગોમુહમાયંગ ગયમુહ પમુખખા ॥ સિરિખંભસંતિ
 સહિયા, કયમયરખખા સિવં દિંતુ ॥૧૧॥ અંખા પડિ-
 હયડિંવા, સિદ્ધાસિદ્ધાઈયા પવયણુસ્સ ॥ ચક્કેસરિ વધ-
 રૂદા, સંતિ સુરા દિસઉ સુખખાણિ ॥૧૨॥ સોલસવિ-
 જ્ઞદેવી-ઉ દિંતુ સંધસ્સ મંગલં વિઉલં ॥ અચ્છુતા-
 સહિયાઓ, વિસ્સુઅ સુયદેવયાઉ સમં ॥૧૩॥ જિણુ-
 સાસણુ કયરખખા, જખખાચઉવીસસાસણુસુરાવિ ॥
 સુહભાવા સંતાવં, તિત્થસ્સ સયા પણાસંતુ ॥૧૪॥
 જિણુપવયણુમિ નિરયા, વિરયા કુપહા ઉ સંવહાસંવે ॥
 વેયાવચ્ચકરાવિઅ, તિત્થસ્સ હવંતુ સંતિકરા ॥૧૫॥
 જિણુસમયસુદ્ધસુમગ્ગ, વિહિઅ ભંવાણુ જણિઅ
 સાહજ્જે ॥ ગીયરઈ ગીયજસો, સપરિવારો સુહં દિસઉ
 ॥ ૧૬ ॥ ગિહગુત્ત ખિત્ત જલથલ, વણુ પંવય વાસિ
 દેવ દેવીઓ ॥ જિણુસાસણુકિઆણુ, દુહાણિ સંવણિ
 નિહણુંતુ ॥ ૧૭ ॥ દસદિસિવાલાસખિખત્તવાલયા નવ-
 ગ્ગહા સનખખત્તા ॥ જોઈણિ રાહુગ્ગહ કાલ પાસ કુલિ-
 અદ્ધ પહરેહિં ॥ ૧૮ ॥ સહકાલ કંટએહિં, સવિકિવ-
 ચ્છેહિં કાલવેલાહિં ॥ સંવે સંવત્થ સુહ, દિસંતુ
 સંવસ્સ સંધસ્સ ॥ ૧૯ ॥ ભવણુવધવાણુમંતર, જોઈસ
 વેમાણિઆ ય જે દેવા ॥ ધરણિંદસક્કસહિયા, દલંતુ
 દુરિઆઈં તિત્થસ્સા ॥ ૨૦ ॥ ચક્કં જસ્સ જલંતં, ગચ્છઈ
 પુરઓ પણાસિઅતમોહં ॥ તં તિત્થસ્સ ભગવઓ,

નમો નમો વદ્ધમાણુસ્સ ॥ ૨૧ ॥ સો જયઉ જિણો વીરો,
 જસ્સજ્જવિસાસણું જએ જયઈ ॥ સિદ્ધિપહસાસણું
 કુપહનાસણું સંવભય મહણું ॥ ૨૨ ॥ સિરિઉસભસેણુ
 પમુહા, હયભય નિવહા દિસંતુ તિત્થસ્સ ॥ સંવ જિ-
 ણાણું ગણિહારિણોણુહં વંછિયં સંવં ॥ ૨૩ ॥ સિરિવ-
 દ્ધમાણુ તિત્થાહિવેણુ તિત્થં સમપ્પિયં જસ્સ ॥ સમ્મં
 સુહમ્મ સામી, દિસઉ સુહં સયલસંવસ્સ ॥ ૨૪ ॥
 પયઈએભદ્ધિયા જે, ભદ્ધાણિ દિસંતુ સયલસંવસ્સ ॥
 ધયરસુરાવિહુ સમ્મં, જિણુગણુહરકહિયકારિસ્સ ॥
 ॥ ૨૫ ॥ ઈયિ ને પહઈ તિસિંઝં, દુસ્સજ્ઝં તસ્સ નત્થિ
 કિંપિ જએ ॥ જિણુદ્દત્તાણાએઠિઉ, સુનિહિયઠ્ઠોસુહી
 હોઈ ॥ ૨૬ ॥

ઇતિ શ્રીગણુધરદેવસ્તુતિનામકં ચતુર્થં સ્મરણું ૪

પંચમં ગુરુપારતં ચનામકં સ્મરણુમ્ ॥

મયરહિયં ગુણુગણુરયણુ, સાયરં-સાયરં પણુમિ-
 ઝિણું ॥ સુગુરુજણુ પારતંતં, ઉવહિંવ થુણામિ તં ચેવ
 ॥ ૧ ॥ નિમ્મહિયમોહનેહા, નિહય વિરોહા પણુહંસદેહા ॥
 પણુયગિવગ્ગદાવિય, સુહ સંદોહા સુગુણુગેહા ॥ ૨ ॥
 પત્તસુજઘતસોહા, સમત્તપરતિત્થિજણિય સંખોહા ॥
 પડિભગ્ગમોહનેહા, દંસિયસુમહત્થ સત્થોહા ॥ ૩ ॥
 પરિહરિયસત્થવાહા, હયદુહદાહા સિવંબતરુસાહા ॥

સંપાવિચ સુહસાહા, ખીરોદહિણુવચગ્ગાહા ॥ ૪ ॥
 સુગુણુજણુજણિચપુજ્જ, સજ્જો નિરવજ્જગહિચ પ-
 વજ્જ ॥ સિવસુહસાહણુસજ્જ, ભયગિરિગુરુચૂરણે-
 વજ્જ ॥ ૫ ॥ અજ્જસુહમ્મપ્પમુહા, ગુણુગણુનિવહા
 સુરિંદવિહિયમહા ॥ તાણુ તિસંઝંનામં, નામં ન પણા-
 સઠં જવાણુ ॥ ૬ ॥ પડિવજ્જિચજિણુ દેવો, દેવાય-
 રિચો દુરંતભવહારી ॥ સિરિનેમચંદસૂરી, ઉજ્જોય-
 ણુસૂરિણોસુગુરુ ॥ ૭ ॥ સિરિવજ્જમાણુસૂરી, પયડીકય
 સૂરિમંતમાહપ્પો ॥ પડિહયકસાયપસરો, સરયસસંકુવ-
 સુહ જણુઓ ॥ ૮ ॥ સુહસીલચોરચપ્પરણુ પચ્ચલો
 નિચ્ચલોજિણુમયંમિ ॥ જુગપવરસુદ્ધસિદ્ધંત, જણુઓ
 પયણુ સુગુણુજણુઓ ॥ ૯ ॥ પુરઓ દુલ્લહમહિવલ્લ-
 હસ અણુહિલ્લવાડએપયડં ॥ મુક્કાવિચારિણિણુ, સી-
 હેણુવદંવસિંગિગયા ॥ ૧૦ ॥ દસમત્થેરય નિસિવિ-
 પ્પુરંત સચ્છંદ સૂરિમયતિમિરં ॥ સૂરેણુવસૂરિજિણેસરેણુ
 હયમહિચ દોસેણુ ॥ ૧૧ ॥ સુક્કંઠત્ત પત્તકિત્તી, પય-
 ણિચ ગુત્તીપસંતસુહમુત્તી ॥ પહય પરવાધદિત્તી, જિણુ-
 ચંદજ્જંસિરોમંતી ॥ ૧૨ ॥ પયડિનવંગસુત્તત્થ, રયણુ-
 ક્કોસો પણાસિચ પડિસો ॥ ભવભીચભવિચજણુમણુ-
 કયસંતોસો વિગય દોસો ॥ ૧૩ ॥ જુગપવરાગમસાર,
 પ્પરવણા કરણુબધુરોધણિચ ॥ સિરિચભયદેવસૂરી,
 મુણિપવરોપરમસમધરો ॥ ૧૪ ॥ કયસાવયસંતાસો,

હરિવસારંગભગ્નસંદેહો ॥ ગય સમય દૃષ્યદક્ષણો,
 આસાધ્ય પવર કંવરસો ॥ ૧૫ ॥ ભીમભવકાણુ
 ભુમિ અ, દંસિઅ ગુરુવયણુરયણુસંદેહો ॥ નિસેસસ-
 ત્તગુરુઓ, સૂરિજિણુવક્ષહો જયઈ ॥ ૧૬ ॥ ઉવરઠિઅ
 સચ્ચરણો, ચક્રિરણુઓગપ્પહાણુસચ્ચરણો ॥ અસમમ-
 યરાયમહણો, ઉઠ્ઠુમુહો સહઈ જસ્સ કરો ॥ ૧૭ ॥
 દંસિઅ-નિમ્મલ-નિચ્ચલ, દંતગણો ગણિઅ સાવ-
 ઓત્ય ભઓ ॥ ગુરુગિરિ ગુરુઓ સરહુવ, સૂરિજિણુ
 વક્ષહો હોત્યા ॥ ૧૮ ॥ જુગપવરાગમપીઊસપાણિ
 પીણુય-મણા કયા ભવ્વા ॥ જેણુ જિણુવલ્લહેણુ,
 ગુરુણા તં સંવહા વંદે ॥ ૧૯ ॥ વિપ્પુરિઅપવર-પવ-
 યણુ, સિરોમણિ વૂઠ દુવહ ખમોયા ॥ જે સેસાણુંસે-
 સુવ સહઈ સત્તાણુ તાણુ કરો ॥ ૨૦ ॥ સચ્ચરિઆણુ-
 મહીણું, સુગુરુણું પારતંત મુવહઈ ॥ જયઈ જિણુદ-
 ત્તસૂરી, સિરિ નિલઓ પણુય મુણિતિલઓ ॥ ૨૧ ॥
 ઇતિ શ્રી ગુરુપારતંચનામકં પંચમસ્મરણુમ્ ॥ ૫ ॥

શ્રી પદ્મં વિદ્મહર સ્મરણુમ્ ॥

સિગ્ધમવહરઉ વિગ્ધં, જિણુવીરાણાણુ ગામિ
 સંવસ્સ ॥ સિરિપાસજિણોથંભણુ, પુરઠિઓ નિક્કિઆ-
 નિહો ॥ ૧ ॥ ગોયમસુહમ્મપમુહા, ગણુવઈણો વિહિ-
 અભવસત્તસુહા ॥ સિરિવદ્ધમાણુ જિણુતિત્થ, સુત્થ-

યતે કુણંતુ સયા ॥૨॥ સક્કાઈણો સુરાજે, જિણુવેયા-
 વચ્ચકારિણોસંતિ અવહરિઅવિગ્ધસંધા, હવંતુ તે
 સંધસંતિકરા ॥ ૩ ॥ સિરિયંભણુયકિઅપાસ, સામિપય
 પઉમ-પણુય-પાણિણું ॥ નિદ્દસિઅદુરિઅ વિંદો, ધર-
 ણિંદો હરઉ દુરિઆઈ ॥૪॥ ગોમુહ પમુખખ-જખખા,
 પડિહય-પડિવખખ-પખખ-સખખા તે ॥ કયસુગુણસંધ-
 રખખા, હવંતુ સંપત્ત સિવ સુખખા ॥૫॥ અપ્પડિઅક્કા
 પમુહા, જિણુસાસણુદેવયાઉ જિણુપણિઆ ॥ સિંધાઈ-
 આસમેયા, હવંતુ સંધસ્સ વિગ્ધહરા ॥ ૬ ॥ સક્કાએ
 સાસચ્ચઉર, પુરકિઓ વધ્ધમાણુજિણુભત્તો ॥ સિરિ-
 ંભસંતિજરખખો, રખખઉ સંધં પયત્તેણુ ॥ ૭ ॥
 ખિત્તગિહગુત્તસંતાણુ, દેસદેવાહિ-દેવયાતાઓ ॥ નિ-
 ંબુધંપુરપહિયાણું, ભંવાણુ કુણંતુ સુખખાણિ ॥ ૮ ॥
 ચક્કેસરિ ચક્કધરા, વિહિપહરિઉચ્છિણુણુકધરા ધણિઅ
 ॥ સિવસરણુસગ્ગસંધસ્સ, સંવહા હરઉ વિગ્ધાણિ ॥૯॥
 તિથવધ્ધમાણો, જિણેસરો સંગઓ સુસંધેણુ ॥
 જિણુઅંદો ભયદેવો, રખખઉ જિણુવહ્ણહો પહુમં ॥૧૦॥
 સો જયઉ વધ્ધમાણો, જિણેસરોણેસરંવ હયતિમિરો ॥
 જિણુઅંદા ભયદેવા, પહુણો જિણુવહ્ણહા જેય ॥ ૧૧ ॥
 ગુરૂ જિણુવહ્ણહ પાએ, ભયદેવ પહુત્તદાયગેવંદે ॥
 જિણુઅંદ જિણેસરવધ્ધમાણુ તિથસ્સ વુટ્ઠિકએ ॥૧૨॥
 જિણુદત્તાણું સમ્મં, મન્નંતિ કુણંતિ જેય કારંતિ ॥

મણસા વયસા વડિસા, જયંતુ સાહમ્ભિઆ તેવિ ॥૧૩॥
જિણુદત્તગુણેનાણાધણો, સયા જે ધરતિ ધારિંતિ ॥
દંસિઅસિય વાયપએ, નમામિ સાહમ્ભિઆ તેવિ ॥૧૪॥

ધતિ વિમ્બહર પષ્ટં સ્મરણુમ્ ॥ ૬ ॥

સપ્તમં ઉવસગ્ગહરં નામકં સ્મરણુમ્

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણુમુક્કં ॥
વિસહર-વિસનિન્નાસં મંગલકક્ષાણુ-આવાસં ॥ ૧ ॥
વિસહરપુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઈ જે સયા મણુઓ ॥
તસ્સ ગહ-રોગમારી, દુઃક-જરા જતિ ઉવસામં ॥૨॥
ચિઠ્ઠિ દૂરે મંતો, તુજ્ઞ પણામોવિ બહુ ફલો હોઈ ॥
નરતિરિએસુવિ જીવા, પાવંતિ ન દુખખ-દોગચ્ચ ॥૩॥
તુહ સમ્મતે લક્ષ્ઠે, ચિંતામણિ-કપ્પપાયવખલહિએ ॥
પાવંતિ અવિગ્ધેણું, જીવા અયરામરં ડાણું ॥૪॥ ઇઅ
સંથુઓ મહાયસ ! ભત્તિખલર-નિખલરેણુ હિઅએણા ॥
તાદેવ ! દિન્ન બોહિ, ભવે ભવે પાસજિણુંદ ! ॥૫॥

॥ ધતિ શ્રીપાર્શ્વજિન સ્તવનં સપ્તમં સ્મરણુમ્ ॥

॥ ઈતિ સપ્ત સ્મરણું સમાપ્તમ્ ॥

अथ लज्जामरस्तोत्रं प्रारब्धते ॥

लज्जामरप्रणतभैलिभण्डिप्रभाणा-मुद्योतकं दलित-
पापलभोवितानम् ॥ सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं
युगादा,-वासंभनं लवणले पततां जनानाम् ॥ १ ॥
यः संस्तुतः सकलवाग्भयतत्त्वबोधा,-दुहलूतपुद्गिप-
दुलिः सुरलोकनाथैः ॥ स्तार्त्रैर्जगत्त्रितयचित्तरैरु-
दारैः, स्तोत्र्ये किलाहमपि तं प्रथमं जिनेन्द्रम् ॥ २ ॥
युग्मं ॥ पुद्गया विनाऽपि विपुधार्थितपादपीठ !
स्तोतुं समुद्यतमतिविगतत्रयोऽहम् ॥ आलं विहाय
जलसंस्थितमिन्दुभिर्मय-मन्यः कथं च्छति जनःसहसा
ग्रहीतुम् ? ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान् गुणसमुद् ! शशांककां
तान्, कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिभोऽपि पुद्गया ॥ कल्पां
तकालपवनोद्धतनक्त्यकं, के वा तरीतुमलमं पुनिधिं
लुण्ठयाम् ॥ ४ ॥ सोऽहं तथाऽपि तव लज्जितवशा-
न्मुनीश !, कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥ पीत्या
ऽऽत्मवीर्यमविवार्य भृगो भृगंद्रं, नात्थेति किं निजशिशोः
परिपालनार्थम् ॥ ५ ॥ अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहास-
धाम, त्वद्भक्तिरेव मुञ्जरीकुशते जलान्माम् ॥ यत्को-
किलः किलमधौ मधुरं विरैति, तय्याश्चूतकलिकानि-
करैकहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन लवसंततिसंनिजद्धं,
पापं क्षणात्क्षयमुपैति शरीरलाजम् ॥ आकांतलोकम-

લિનીલમશેષમાશુ, સૂર્યાશુભિન્નભિવશાવરમધકારમ્
 ॥ ૭ ॥ મત્વેતિ નાથ ! તવ સંસ્તવનં મયેદ-મારભ્યતે
 તનુધિયાડપિ તવ પ્રભાવાત્ ॥ ચેતો હરિષ્યતિ સતાં
 નલિનીદલેષુ, મુક્તાક્ષધૃતિમુપૈતિ નનૂદબિંદુઃ ॥ ૮ ॥
 આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં, ત્વત્સંકથાડપિ
 જગતાં દુરિતાનિ હંતિ ॥ દૂરે સહસ્રકિરણઃ કુરૂતે પ્ર-
 ભૈવ, પદ્માકરેષુ જલજનિ વિકાશભાંજિ ॥ ૯ ॥ નાત્ય-
 દભૂતં ભુવનભૂષણભૂત ! નાથ !, ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવ-
 તમભિષ્ટુવંતઃ ॥ તુલ્યા ભવંતિ ભવતો નનુ તેન કિં
 વા, ભૂત્યાડઽશ્રિતં ય ઇહ નાત્મસમં કરોતિ ॥ ૧૦ ॥
 દદ્વા ભવંતમનિમેષવિલોકનીયં, નાન્યત્ર તોષમુપયાતિ
 જનસ્ય ચક્ષુઃ ॥ પીત્વા પયઃ શશિકરધૃતિદુગ્ધસિંધોઃ,
 ક્ષારં જલં જલનિ ધેરશિતું ક ઇચ્છેત્ ? ॥ ૧૧ ॥ યૈઃ શાં-
 તરાગરચિલિઃ પરમાણુભિસ્ત્વં, નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈ-
 કલસામભૂત ! ॥ તાવંત એવ ખલુ તેડપ્યણુવઃ પૃથિ-
 વ્યાં, યત્તે સમાનમપરં ન હિ રૂપમસ્તિ ॥ ૧૨ ॥ વકત્રં
 કવ તે સુરનરોરગનેત્ર હારિ, નિઃશેષનિર્જિતજગત્ત્રિ-
 તયોપમાનમ્ ॥ બિંબં કલંકમલિનં ક્વ નિશાકરસ્ય,
 યદ્વાસરે ભવતિ પાંડુપલાશકલ્પમ્ ॥ ૧૩ ॥ સંપૂર્ણમંડલ-
 શશાંકકલાકલાપ, -શુભ્રા ગુણાસ્ત્રિભુવનં તવ લંઘ-
 યંતિ ॥ યે સંશ્રિતા સ્ત્રિજગદીશ્વર ! નાથમેકં, કસ્તા-
 ભિવાચયતિ સંચરતો યથેષ્ટમ્ ॥ ૧૪ ॥ ચિત્રં કિમત્ર

यद्दि ते त्रिदशांगनाभिर्नीतं मनागपि मनो न विकार
 भार्गम् ॥ कट्पांतकाक्षमर्ता यस्मितायत्नेन, किं भंहरा-
 द्रिशिभरं यस्मितं कदाचित् ॥ १५ ॥ निर्धूमवर्तिरपवर्णिज-
 ततैलपूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयभिदं प्रकटीकरोषि ॥ गम्यो न
 जतु मर्ता यस्मितायत्नानां, दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ !
 जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः,
 स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगति ॥ नांभोधरो हर-
 निर्द्धमहाप्रभावः, सूर्यातिशायिभहिभाऽसि मुनीन्द्र !
 लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं दक्षितमोहमहांधकारं, गम्यं
 न राहुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विभ्राजते तव
 मुष्माञ्जनमन्यकांति, विद्योतयज्जगदपूर्वशशां कणि-
 ञ्म ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनाऽह्नि विवस्वता
 वा, युष्मन्मुपेन्दुदक्षितेषु तमस्सु नाथ ! ॥ निष्पन्नशा-
 सिवनशालिनि ज्वलोके, कार्यं कियज्जलधरैर्जलभा-
 रनम्रैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं,
 नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु ॥ तेजः स्फुरन्मणिषु
 याति यथा महत्वं, नैवं तु कायशकले किरणकुलेऽपि
 ॥ २० ॥ मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु
 हृदयं त्वयि तोषमेति ॥ किं वीक्षितेन लवता लुवि-
 येन नान्यः, कश्चिन्मनो हरति नाथ ! लवांतरेऽपि
 ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्,
 नान्या-सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता ॥ सर्वा दिशो

दधति भानि सहस्ररश्मिं, प्राच्येव दिग्जनयति स्फुर-
 दंशुलक्षम् ॥ २२ ॥ त्वामाभनन्ति मुनयः परमं पुमां-
 स-मादित्यवर्णुममलं तमसः परस्तात् ॥ त्वामेव
 सम्यगुपलब्धं जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य
 मुनीन्द्र ! पन्थाः ॥ २३ ॥ त्वामव्ययं विबुधमयित्यमस-
 ञ्ज्यमाद्यं, ब्रह्माणुमीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥ योगीश्वरं
 विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वर्पममलं प्रवदन्ति सन्तः
 ॥ २४ ॥ युद्धस्त्वमेव विपुधार्थितयुद्धिवोधात्, त्वं
 शंकरोऽसि लुपनत्रयशंकरत्वात् ॥ धाताऽसि धीर !
 शिव भार्गविधेर्विधानात्, व्यक्तां त्वमेव लगवन् !
 पुङ्गवोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥ तुल्यं नमस्त्रिलुपनार्तिहराय
 नाथ !, तुल्यं नमः क्षितितलामललूषणाय ॥ तुल्यं
 नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुल्यं नमो जिन ! लवो-
 दधिशोषणाय ॥ २६ ॥ को विस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैर-
 शेषै-स्त्वंसंश्रितो निरवकाश तथा मुनीश ! ॥ दोषैरुपा-
 त्तविविधाश्रयजतगर्वैः, स्वप्नांतरेऽपि न कदाचिदपी-
 क्षितोऽसि ॥ २७ ॥ उच्चैरशोऽकतस्संश्रितमुन्मयूष-
 माभाति रूपममलं लवतो नितान्तम् ॥ स्पष्टोऽक्षस-
 त्किरलुभस्ततमोवितानं, जिष्णुं रवेरिव पायोधरपा-
 र्श्ववर्ति ॥ २८ ॥ सिंहासने भणिमयूषशिखाविचित्रे,
 विभ्राजते तव वपुः कनकावदातम् ॥ जिष्णुं वियद्विल-
 सदंशुलतावितानं, तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्ररश्मेः

॥૨૯॥ કુંદાવદાતચલયામરચાર્શોભ', વિભ્રાજતે તવ
 વપુઃ કલધાતકાન્તમ્ ॥ ઉચ્ચશાંકશુચિનિર્ઝરવારિધાર-
 -મુચ્ચૈસ્તટં સુરગિરેરિવ શાતકૌમ્ભમ્ ॥૩૦॥ છત્રત્રયં
 તવ વિભાતિ શશાંકકાન્ત-મુચ્ચૈઃ સ્થિતં સ્થગિત-
 ભાનુકરપ્રતાપમ્ ॥ મુક્તાફલપ્રકરજલવિવૃદ્ધશોભ',
 પ્રખ્યાપયત્રિજગતઃ પરમેશ્વરત્વમ્ ॥૩૧॥ ઉન્નિદ્રહેમ-
 નવપંકજ પુંજકાન્તિ, -પર્યુલ્લસન્નખમયૂખશિખાઝભિ-
 રામૌ ॥ પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર જિનેન્દ્ર ! ધત્તઃ, પદ્માનિ
 તત્ર વિબુધાઃ પરિકલ્પયન્તિ ॥૩૨॥ ઇત્યં યથા તવ
 વિભૂતિરભુજિજનેન્દ્ર, ધર્મોપદેશનવિધૌ ન તથા પરસ્ય ॥
 યાદકુ પ્રભા દિનકૃતઃ પ્રહતાંધકારા, તાદક્ષુતોગ્રહગણુસ્ય
 વિકાશિનોઽપિ ॥૩૩॥ ચ્ચ્યોતન્મદાવિલવિલોલકપોલ-
 મૂલ, -મત્તશ્રમદ્વશ્રમરનાદવિવૃદ્ધકોપમ્ ॥ ઐરાવતાભભિ
 ભમુદ્ધતમાપતંતં, દૃષ્ટ્વા ભયં ભવતિ નો ભવદાશ્રિતા
 નામ્ ॥૩૪॥ ભિન્નેભકુંભગલ-દુર્જ્જવલશોણિતાક્ત,
 મુક્તાફલપ્રકરભૂષિતભૂમિભાગઃ ॥ ખદ્ધકમઃ કમગતં
 હરિણાધિપોઽપિ, નાકામતિકમયુગાયલસશ્રિતંતે ॥૩૫
 કલ્પાન્તકાલ પવનોદ્ધતવન્હિકલ્પં, દાવાનલં જ્વલિત-
 મુજ્જવલમુત્પુલિંગમ્ ॥ વિશ્વં જિઘત્સુભિવ સંમુખ-
 માપતન્તં ત્વન્નામકીર્તનજલં શમયત્યશેષમ્ ॥૩૬॥
 રક્તેક્ષણું સમદકોકિલકંઠનીલં, ક્રોધોદ્ધતં ક્ષિપ્તિનમુત્ક-
 ણુમાપતંતમ્ ॥ આકામતિ કમયુગેન નિરસ્તશંક,-

સ્ત્વન્નામનાગદ્મની દદિ યસ્ય પુંસઃ ॥૩૭॥ વલ્ગત્તુર-
ગગજગર્જિતલીમનાદ, માઝા બલં બલવતામપિ
ભૂપતીનામ્ ॥ ઉઘદ્દિવાકરમયૂખશિખાપવિદ્ધં, ત્વત્કી-
ર્તનાત્તમઘવાશુ ભિદામુપૈતિ ॥૩૮॥ કુંતાગ્રભિન્નગ-
જશોણિતવારિવાહ, -વેગાવતારતરણાતુરયોધલીમે ॥
યુદ્ધે જયં વિજિતદુજ્જયજેયપજ્ઞા, -સ્ત્વત્પાદપંકજ
વનાશ્રયિણો લભંતે ॥૩૯॥ અંભોનિધૌ ક્ષુભિતલીપણુ-
નકચક, પાઠીનપીઠભયદોહબણુવાડવાગ્નૌ ॥ રંગત્ત-
રંગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા, સ્નાસં વિહાય ભવતઃ સ્મર
ણાત્ પ્રજંતિ ॥૪૦॥ ઉદ્ભુતલીપણુજલોદરભારભુગ્રાઃ,
શોઞ્યાં દશામુપગતાશ્ચ્યુતજીવિતાશાઃ ॥ ત્વત્પાદ-
પંકજરજેમૃતદિગ્ધદેહા, મર્ત્યા ભવંતિ મકરધ્વજ-
તુલ્યરૂપાઃ ॥ ૪૧ ॥ આપાદકંઠમુરૂશંબલવેષ્ટિતાંગા,
ગાઢં બૃહન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજંઘાઃ ॥ ત્વન્નામમંત્રમનિશં
મનુજઃ સ્મરંતઃ. સઘઃ સ્વયં વિગતબન્ધભયા ભવન્તિ
॥૪૨॥ મતદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાનલાહિ, -સંગ્રામવારિધિ-
મહોદરબંધનોત્થમ્ ॥ તસ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં
ભિયેવ, યસ્નાવકંસ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥૪૩॥
સ્તોત્રસ્ત્રજં તવ જિનેદ્ર ! ગુણૈર્નિબદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા
રૂચિરવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ॥ ધત્તે જનો ય ઇહ કણ્ઠગ-
તામજસ્રં, તં માનતુંગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥૪૪॥
ધતિ ભક્તામરસ્તોત્રં સમ્પૂણમ્ ॥

અથ વૃદ્ધશાંતર્લિખ્યતે

ભો ભો ભવ્યાઃ ! શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વં
મેતદ્, યે યાત્રાયાં ત્રિભુવનગુરોરાહતા ભક્તિભાજઃ
તેષાં શાંતિર્ભવતુ ભવતામર્હદાદિપ્રભાવા-દારોગ્યશ્રી
ધૃતિમતિકરી ક્લેશવિધ્વંસહેતુઃ ॥૧॥

ભો ! ભો ! ભવ્યલોકા ! ઇહ હિ ભરતૈરાવતવિદેહ-
સંભવાનાં, સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્યાસન પ્રકંપાન-
ન્તરમવધિનાવિજ્ઞાય, સૌધર્માધિપતિઃ સુધોષાવણ્ટ
ચાલનાનન્તરં સકલસુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ સમાગત્ય,
સવિનયમર્હદ્ભટ્ટારકં ગૃહીત્વા ગત્વા કનકાદ્રિશૃંગ્ણે,
વિહિતજન્માભિષેકઃ, શાન્તિમુદ્ધોષયતિ, યથા તતો-
ઽહંકૃતાનુકારમિતિ કૃત્વા, મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથાઃ,
ઘતિ ભવ્યજનૈઃ સહ સમાગત્ય, સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં
વિધાય, શાન્તિમુદ્ધોષયામિ ॥ તત્પૂજયાત્રાસ્નાત્રાદિ-
મહોત્સવાનન્તરં ॥ ઘતિ કૃત્વા કર્ણ દત્વા નિશમ્યતાં
સ્વાહા ॥

ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં, પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં, ભગ-
વન્તોઽર્હન્તઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિનઃ ત્રૈલોકનાથાઃ ત્રૈલો-
ક્યમહિતાઃ ત્રૈલોક્યપૂજ્યાઃ ત્રૈલોક્યેશ્વરાઃ ત્રૈલોક્યો-
દ્યોતકરાઃ ॥ ૐ શ્રી કેવલજ્ઞાની ૧, નિર્વાણી ૨, સાગર ૩,
મહાયશ ૪, વિમલ ૫, સર્વાનુભૂતિ ૬, શ્રીધર ૭, દત્ત

૮, દામોદર ૯, સુતેજ ૧૦, સ્વામી ૧૧, મુનિસુવ્રત ૧૨, સુમતિ ૧૩, શિવગતિ ૧૪, અસ્તાગ ૧૫, નમી-
શ્વર ૧૬, અનિલ ૧૭, યશોધર ૧૮, કૃતાર્થ ૧૯, જિને-
શ્વર ૨૦, શુદ્ધમતિ ૨૧, શિવકર ૨૨, સ્યન્દન ૨૩,
સંપ્રતિ ૨૪, એતે અતીત ચતુર્વિંશતિતીર્થકરાઃ ॥

ૐ શ્રી રુપભ ૧, અજિત ૨, સંભવ ૩, અભિ-
નંદન ૪, સુમતિ ૫, પદ્મપ્રભ ૬, સુપાર્શ્વ ૭, ચંદ્રપ્રભ ૮,
સુવિધિ ૯, શીતલ ૧૦, શ્રેયાંસ ૧૧, વાસુપૂજ્ય ૧૨,
વિમલ ૧૩, અનન્ત ૧૪, ધર્મ ૧૫, શાન્તિ ૧૬,
કુંથુ ૧૭, અર ૧૮, મલ્હિ ૧૯, મુનિસુવ્રત ૨૦, નમિ ૨૧,
નેમિ ૨૨, પાર્શ્વ ૨૩, વર્દ્ધમાન ૨૪, એતે વર્ત્તમાનજિનાઃ

ૐ શ્રી પદ્મનાભ ૧, સુરદેવ ૨, સુપાર્શ્વ ૩, સ્વયં-
પ્રભ ૪, સર્વાનુભૂતિ ૫, દેવશ્રુત ૬, ઉદય ૭, પેઢાલ ૮,
પોકિલ ૯, શતકીર્તિ ૧૦, સુવ્રત ૧૧, અમમ ૧૨,
નિષ્કયાય ૧૩, નિષ્પુલાક ૧૪, નિર્મમ ૧૫, ચિત્રગુપ્તિ ૧૬,
સમાધિ ૧૭, સંવર ૧૮, યશોધર ૧૯, વિજય ૨૦,
મલ્હિ ૨૧, દેવ ૨૨, અનન્તવીર્ય ૨૩, ભદ્રંકર ૨૪.
એતે ભાવિતીર્થકરાઃ જિનાઃ, શાન્તાઃ શાન્તિકરા
ભવંતુ સ્વાહા ॥

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયદુર્ભિક્ષકાન્તારેષુ
દુર્ગભાર્ગેષુ રક્ષંતુ વો નિત્યં ॥ ૐ શ્રીનાભિ ૧, જિતશત્રુ

૨, જિતારિ ૩, સંવર ૪, મેઘ ૫, ધરં ૬, પ્રતિષ્ઠ ૭, મહાસેન ૮, સુગ્રીવ ૯, દહરથ ૧૦, વિષ્ણુ ૧૧, વસુ-
 પૂજ્ય ૧૨, કૃતવર્મ ૧૩, સિંહસેન ૧૪, ભાનુ ૧૫, વિશ્વ-
 સેન ૧૬, સૂર ૧૭, સુદર્શન ૧૮, કુંભ ૧૯, સુમિત્ર ૨૦,
 વિજય ૨૧, સમુદ્રવિજય ૨૨, અશ્વસેન ૨૩, સિદ્ધાર્થ
 ૨૪ ॥ ઇતિ વર્તમાન ચતુર્વિંશતિજિનજનકાઃ ॥ ૐ
 શ્રીમરૂદેવા ૧, વિજયા ૨, સેના ૩, સિદ્ધાર્થ ૪,
 સુમંગલા ૫, સુસીમા ૬, પૃથિવીમાતા ૭, લક્ષ્મણા ૮,
 રામા ૯, નંદા ૧૦, વિષ્ણુ ૧૧, જ્યા ૧૨, શ્યામા ૧૩,
 સુયશા ૧૪, સુવ્રતા ૧૫, અચિરા ૧૬, શ્રી ૧૭, દેવી
 ૧૮, પ્રભાવતી ૧૯, પદ્માવતી ૨૦, વપ્રાર ૧, શિવા ૨૨,
 વામા ૨૩, ત્રિશક્તા ૨૪ ॥ ઇતિ વર્તમાન જિનજનન્યઃ ॥
 ૐ ગોમુખ ૧, મહાયક્ષ ૨, ત્રિમુખ ૩, ચક્ષનાયક ૪,
 તુંબર ૫, કુસુમ ૬, માતંગ ૭, વિજય ૮, અજિત
 ૯, બ્રહ્મા ૧૦, ચક્ષરાજ ૧૧, કુમાર ૧૨, પદ્મુખ ૧૩,
 પાતાલ ૧૪, કિન્નર ૧૫, ગરુડ ૧૬, ગંધર્વ ૧૭, ચક્ષ-
 રાજ ૧૮, કુબેર ૧૯, વરુણ ૨૦, ભૃકુટિ ૨૧, ગોમેઘ
 ૨૨, પાર્શ્વ ૨૩, બ્રહ્મશાંતિ ૨૪ ॥ ઇતિ વર્તમાન જિનચક્ષાઃ

ૐ ચક્રેશ્વરી ૧, અજિતબલા ૨, દુરિતારિ ૩,
 કાલી ૪, મહાકાલી ૫, શ્યામા ૬, શાંતા ૭, બ્રહ્મકુટિ ૮,
 સુતારકા ૯, અશોકા ૧૦, માનવી ૧૧, ચંડા ૧૨,
 વિદિતા ૧૩, અંકુશ ૧૪, કંદર્પા ૧૫, નિર્વાણી ૧૬,

બલા ૧૭, ધારિણી ૧૮, ધરણપ્રિયા ૧૯, નરદત્તા ૨૦,
ગાંધારી ૨૧, અંબિકા ૨૨, પદ્માવતી ૨૩, સિદ્ધાયિકા
૨૪, એતે વર્તમાનચતુર્વિંશતિ તીર્થંકરશાસનદેવ્યઃ ॥

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાંતિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી
-મેધા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશ નિવેશનેષુ સુગૃહીતના-
માનો જ્યંતુ તે જિનેન્દ્રાઃ ॥ ૐ રોહિણી ૧, પ્ર-
જ્ઞપ્તિ ૨, વજ્રશંખલા ૩, વજ્રાંકુશા ૪, ચક્રેશ્વરી ૫,
પુરૂષદત્તા ૬, કાલી ૭, મહાકાલી ૮, ગૌરી ૯, ગાંધારી
૧૦, સર્વાસ્ત્ર મહાજ્વાલા ૧૧, માનવી ૧૨, વૈરોટ્યા,
૧૩, અચ્છુપ્તા ૧૪, માનસી ૧૫, મહામાનસી ૧૬,
એતાષોડશ વિદ્યાદેવ્યો રક્ષંતુ મે સ્વાહા ॥ ૐ આચાર્યો
પાંડ્યાયપ્રભૃતિચાતુર્વર્ણ્યસ્ય શ્રીશ્રમણસંઘસ્ય શાંતિ
ભવંતુ, ૐ તુષ્ટિર્ભવંતુ પુષ્ટિર્ભવંતુ ૐ ગ્રહાશ્ચંદ્રસૂર્યા
ગારકબુધબૃહસ્પતિશુક્રશનૈશ્વરરાહુકેતુસહિતાઃ સલોક-
પાલાઃ સોમયમવરણકુબેરવાસવાદિત્યસ્કન્દવિનાયક યે
આન્યેઽપિ આમનગરક્ષેત્રદેવતાદયસ્તે સર્વે પ્રીયંતાં પ્રી-
યંતાં, અક્ષીણકોશકોષ્ટાગારા નરપતયશ્ચ ભવંતુ સ્વાહા ॥
ૐ પુત્ર-મિત્ર-બ્રાતૃ-કલત્ર-સુહૃત્-સ્વજન-સંબંધિ-
બંધુવર્ગ-સહિતાઃ નિત્યં આમોદપ્રમોદકારિણો ભવંતુ ॥
અસ્મિન્નશ્ચ ભૂમંડલે આયતનનિવાસિનાં સાધુસાધ્વી-
શ્રાવકશ્રાવિકાણાં રોગોપસર્ગવ્યાધિદુઃખદુર્લિંક્ષ દૌર્ભ-
નસ્યોપશમનાય શાન્તિર્ભવંતુ ॥ ૐ તુષ્ટિ પુષ્ટિ-

ऋद्धिं वृद्धिं भांगद्वयोत्सवाः लवन्तु ॥ सदाप्रादुर्भूतानि
 दुरितानि पापानि शाम्यन्तु शत्रवः पराङ्-मुखा लवन्तु
 स्वाहा ॥ श्रीमतेशान्तिनाथाय, नमः शान्तिविधा-
 यिने ॥ त्रैलोक्यस्यामराधीश-मुकुटाढ्यर्चितांघ्रये ॥१॥
 शान्तिः शान्तिकरः श्रीमान् शान्तिं दिशतु मे गुहः ॥
 शान्तिरेव सदातेषां, येषां शांतिं गृहे गृहे ॥२॥ ॐ
 उन्मृष्टरिष्टदुष्टः ग्रहगतिदुः स्वमदुर्निमित्तादि संपादि-
 तहितसंपत् नामग्रहणं जयति शान्तेः ॥३॥ श्रीसंघ-
 पौरजनपदः राजधिपराजसंनिवेशानाम् ॥ गोष्टिपुर-
 भूष्यानां, व्याहरणैर्व्याहरेष्ठांतिम् ॥४॥ श्रीश्रमणसं-
 घस्य शांतिर्लवतु, श्रीपौरलोकस्य शांतिर्लवतु, श्री-
 जनपदानां शांतिर्लवतु, श्रीराजधिपानां शांतिर्लवतु,
 श्रीराजसंनिवेशानां शांतिर्लवतुः श्रीगोष्टिकानां शांति-
 र्लवतुः ओं स्वाहा ओं स्वाहा ॥ ओं ह्रीं श्रीं पार्वना-
 थाय स्वाहा ॥ एषा शांतिः प्रतिष्ठायात्रास्नात्राधव-
 सानेषु शांतिकलशं गृहीत्वा कुंकुमयंदनकर्पूरागुरुधूप-
 वासकुसुमांजलिसमेतः, स्नात्रपीठे श्रीसंघसमेतः, शुचि
 शुचिवपुः पुष्पवस्त्रश्चंदनाभरणालंकृतः, चंदनतिलकं
 विधाय पुष्पमालां कंठे कृत्वा, शांतिमुद्घोषयित्वा
 शांतिपानीयं मस्तके दातव्यमिति ॥ नृत्यन्ति नृत्यं
 भण्णिपुष्पवर्षं, सृजन्ति गायन्ति च मंगलानि ॥ स्तो-
 त्राणि गोत्राणि पठन्ति मंत्रान्, कल्याणलोभाज्जिहि

જિનાલિષેકે ॥૧॥ અહં તિત્થયરમાયા, શિવાદેવી,
 તુમ્હનયરનિવાસિની ॥ અમ્હશિવં તુમ્હશિવં, અસુ-
 હોવસમં શિવં ભવતુ સ્વાહા ॥૨॥ શિવમસ્તુ સર્વ-
 જગતઃ, પરહિતનિરતા ભવંતુ ભૂતગણાઃ ॥ દોષાઃ
 પ્રયાંતુ નાશં, સર્વત્ર સુખી ભવંતુ લોકાઃ ॥૨॥ ઉપસર્ગાઃ
 ક્ષયં યાંતિ, છિદ્રંતે વિદ્નવદ્વયઃ ॥ મનઃ પ્રમન્નતામેતિ,
 પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥૩॥ ઇતિ શ્રીવૃદ્ધશાંતિઃ સમાપ્તા ॥

સામાયિક લેવાનો વિધિ.

પ્રથમ આવક આવિકાએ કટાસણું (આસન)
 મુહપત્તિ અને ચરવલો લઈ, શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી, જગ્યા
 પુંજ કટાસણું પાસે રાખી મુહપત્તિ ડાબા હાથમાં મુખ
 પાસે રાખી, જમણો હાથ ઉંઘો સ્થાપનાજી સામે રાખી,
 નવકાર ત્રણ ગણી સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપનના તેર બોલ
 મનમાં ચિંતવી, સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપે. પછી ગુરૂ હોય
 તો તેમની સામે, ગુરૂ ન હોય તો સ્થાપનાચાર્યની
 સામે ઉભા થઈ ત્રણ ખમાસમણ દઈ ગોઠણ જમીનને
 લગાડી જમણો હાથ નીચો સ્થાપી “અબ્હુક્ષિઓમિ”
 કહી વાંદે, પછી ખમાસમણ દઈ “ઇચ્છાકારેણ
 સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક મુહપત્તિ પડિલેહું” કહી
 જરા વિરામ લઈ “ઇચ્છ”, કહી મુહપત્તિ પડિલેહ-

જાના પચ્ચીસ અને અંગ પડિલેહજાના પચ્ચીસ
 મળી પચ્ચાસ બોલથી મુહપતિ પડિલેહી એક ખમા-
 સમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક
 સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” કહી સમાસમણ દઈ “ ઇચ્છા-
 કારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક ઠાઉ ? ઇચ્છં”,
 કહી મસ્તક થોડું નમાવી બે હાથ જોડી ત્રણ
 નવકાર ગણી “ ઇચ્છાકારી ભગવન્ પસાય કરી
 સામાયિક દંડક ઉચ્ચરાવોજી ” કહેવું, ગુરૂ અથવા
 વડિલ હોય તો તેમની પાસે, નહિતો પોતે ત્રણ વખત
 કરેમિભંતે-સામાયિકસૂત્ર ઉચ્ચરે. પછી ખણાસમણ
 દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ઇરિયાવહિયં
 પડિક્કમામિ ? ઇચ્છં, ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં ” કહી
 ઇરિયાવહિયં તસ્સઉત્તરીં અન્નત્થં કહી, એક
 લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ “અદેસુનિમ્મત્તયરા’ સુધીનો
 કરે (લોગસ્સનો ન કરે તો ચાર નવકારનો કાઉ-
 સ્સગ્ગ કરે) કાઉસ્સગ્ગ “નમો અરિહંતાણું” બોલીને
 પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહે. પછી ખમાસમણ દઈ
 “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ બેસણે સંદિસાહુ ?
 ઇચ્છં, ” ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ
 ભગવન્ બેસણે ઠાઉ ? ઇચ્છં, કહી, કટાસણું પાથરી
 તે ઉપર બેસી ” ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ
 સંદિસહ ભગવન્ સજ્જય સંદિસાહુ ? ઇચ્છં ”, ખમા-

સમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સન્નય કરે ? ઇચ્છં, ” કહી ઉભા થઈ આઠ નવકાર ગણે, પછી સન્નય ધ્યાન કરે.

જે શિયાળાનો દિવસ હોય અને ઉતરાસંગ જોઈતો હોય તો ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન્ પાંગરણ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં ” ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ પાંગરણ પડિગાહુ ? ઇચ્છં ” કહી તે વસ્ત્ર લે.

સામાયિકમાં પોષધમાં કોઈ સામાયિક અથવા પોષધવાળા શ્રાવક વાંદે તો “વંદામો” એમ કહેવું, અને ખીજ શ્રાવકો વાંદે તો “ સન્નય કરેહ ” એમ કહેવું.

ધતિ સામાયિક લેવાની વિધિ ॥

સામાયિક પારવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ ચરવલો મુહપત્તિ લઈ ઉભા થઈ એક ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ મુહપત્તિ પડિલે હુ ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ પડિલેહી,

૧ સામાયિક લીધા પછી દીવાની કે વીજલીની ઉજાહી પડી હોય નિદ્રા પ્રમાદ વિકથા કરી હોય તો ઇરિયાવહીં તસ્સઉત્તરીં અન્નત્યં કહી લોગસ્સનો કાઉત્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી ખમાસમણ દઈ મુહપત્તિ પડિલેહે.

ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ લગવન્ સામાયિક પાર્ ?”^૧ યથા શક્તિ ” કહી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહ લગવન્ સામાયિક પારેમિ^૨ ? તહત્તિ ” કહી અડધા નમી ત્રણુ નવકાર ગણી ગોઠણુ નીચા રાખી મસ્તક નમાવી જમણો હાથ ચરવણા ઉપર અથવા કટાસણા ઉપર સ્થાપી “ભયવ” દસણુ લદો” આદિ ગાથા કહે.

ઇતિ સામાયિક પારવાનો વિધિ ॥

ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ ત્રણુ ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણુ સંહિ- સહ લગવન્ ચૈત્યવંદન કરે ?” ઇચ્છા કહી ચૈત્યવંદન૦ જંકિચિ૦ કહી “નમુત્થુણુ” બે કોણી પેટ ઉપર રાખી બે હાથ જોડી અંજલી કરી કહેવું, પછી બે હાથ પોતા જોડી માથા સુધી ઉંચા રાખી^૩ “ જવંતિ ચેઇ આઇ ” કહી ખમાસમણુ દઈ “ જવંત કેવિસાહૂ ” કહી અંજલી કરી નમોઽર્હત્૦ કહી સ્તવન અથવા ઉવસગ્ગહરં કહેવું, પછી બે હાથ પોતા જોડી માથા

૧ ગુરૂ હોયતો આના ઉત્તરમાં “ પુણો વિ કાયવો ” કહે.

૨ ગુરૂ હોયતો આના ઉત્તરમાં “ આયારો ન મુત્તવો ” કહે.

૩ આને મુક્તાશુક્તિ મુદ્રા કહે છે.

સુધી ઉંચા રાખી “જયવિરાય” કહેવા, પછી ઉભા થઈ “અરિહંત ચેઈઆણું અન્નત્યં” કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી “નમોઅરિહંતાણું” કહીને પારી, “નમોઝહંત્” કહી સ્તુતિ-થોય કહેવી.

ગુરૂવંદન કરવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ બે ખમાસમણ દઈ નીચે મુજબ સુખશાતા પુછવી. “ઈચ્છકાર સુહરાઈ,^૧ સુહ દેવસી^૨, સુખ તપ, શરીર નિરામાય, સુખ સંજમ જત્રા નિર્વહો છોજ ? સ્વામી સાતા છેજ ? ભાત પાણીનો લાલ દેજોજ ” કહી પછી ખમાસમણ દઈ “ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ અબ્ભુહિઓમિ અબ્ભિંતર રાઈઅ^૩ ખામેઉ ? કહી નીચે હાથ સ્થાપી અબ્ભુહિઓ કહેવો.

૧ બપોરના બાર વાગ્યા પહેલાના વખતમાં કહેવું,

૨ બપોરના બાર વાગ્યા પછીના વખતમાં કહેવું,

૩ બપોર પછીના વખતમાં “દેવસીઅ” કહેવું.

અથ રાઈ પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

પ્રથમ સામાયિક લેવું, પછી ખમાસમણુ દઈ
 “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરું ?
 ઇચ્છં, ” એમ કહી પંચાંગ પ્રણિપાતે જયઉ સામિ
 જયઉ સામિ—સકલ તિર્થંકર નમસ્કાર ચૈત્યવંદન,
 જંકિંચિ, આદિ જયવીયરાય પર્યન્ત કરવું. પછી
 ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્
 કુસુમિણુ દુસુમિણુ ઉર્જાવણી રાઈપાયચ્છિત વિસોહણુ-
 ત્યં કાઉસ્સગ્ગ કરું ? ઇચ્છં, ” કહી, “કુસુમિણુ કુસુ-
 મિણુ ઉર્જાવણી રાઈ પાયચ્છિત વિસોહણુત્યં કરેમિ
 કાઉસ્સગ્ગ” અન્નત્ય કહી, (કામભોગાદિનાં તે
 રાત્રિએ દુઃસ્વપ્ન આવ્યાં હોય તો “સાગરવર ગંભીરા”
 સુધી અને બીજા દુઃસ્વપ્ન આવ્યા હોય અથવા ન
 આવ્યા હોય તો “ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા” સુધી) ચાર
 લોગસ્સનો અથવા સોળ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી
 પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી આચાર્યાદિ ચારને
 થોભવંદન કરવું. પછી ગોઠણુ ભૂમિપર રાખી માથું
 નમાવી ડાબે હાથે મુહપત્તિ રાખી જમણે હાથ નીચે
 સ્થાપી “ સંવસ્સવિ રાઈય ” પાઠ કહેવો. પછી
 નમુચ્ચુણું, કહી ઉભા થઈ કરેમિ ભતે, પછી
 ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં જ્ઞેમે રાઈઓં તસ્સ ઉત્તરીં
 અન્નત્યં કહી ચારિત્ર શુદ્ધિ નિમિત્તે એક લોગસ્સ

અથવા ચાર નવકારનો કાઉસગગ કરી, પ્રગટ લોગસ્સ કહી, સંવલોએ અરિહંત ચેઈઆણું કરેમિ કાઉ-
સ્સગગં અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ અથવા
ચાર નવકારનો કાઉસગગ જ્ઞાનાચાર શુદ્ધિ નિમિત્તનો
કરી, પુખ્ખરવરદીં સુઅસ્સ ભગવચ્ચોં વંદણુવત્તિ-
આચ્ચેં અન્નત્યં કહી કાઉસગગ કરે કાઉસગગમાં
અભુણા ચાર પ્રહર ચિંતવે અથવા આઠ નવકારનો
કાઉસગગ કરે. પછી સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું કહી બેસીને
ત્રીજા આવશ્યકની મુહપત્તિ પડિલેહવી. પછી બે
વાંદણાં^૧ દેવાં. પછી “ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્
રાઈઅં આલોડિં ? ઈચ્છં આલોએમિ જ્ઞે મે રાઈએાં”
નો પાઠ કહેવો. પછી રાત્રીસંખધિ-અતિચાર-સાત
લાખ, અઠાર પાપસ્થાનક, આલોચણ કહી સંવસ્સવિ
રાઈયં કહે અને આલોંચા અતિચારનું પ્રાયચિત્ત

૧ વાંદણા દેવાની વિધિ—“ ઈચ્છામિ ખમાસમણે
વંદિહં જવણિજ્જએ નિસીહિઆએ આણુજાણુહ મે મિઉ-
ગ્ગહં ” એ પદથી અવગ્રહમાં પેસવા માટે આજ્ઞા માગી ત્યાં
મસ્તક નમાવતાં અને “ નિસીહિ ” પદ બોલતાં અવગ્રહમાં
પ્રવેશ કરી સંડાસા પ્રમાર્જન કરતાં ઉભડક બેસી જમણા
હાથમાં મુહપત્તિ લઈ તે વડે લલાટની જમણી બાજુથી
પ્રમાર્જતાંજતાં આખું લલાટ ડાબો હાથ ડાણી સુધી પ્રમાર્જવું,
તેવીજ રીતે ડાબા હાથમાં મુહપત્તિ લઈ ડાબી બાજુએથી

માંગે, અંતે “ ઇચ્છ” તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ” કહી પ્રમાર્જન કરતાં આસન ઉપર બેસતાં ‘જમણો ગોઠણ ઉંચો અને ડાબો ગોઠણ નીચે રાખી “ ભગવન્ સૂત્ર ભણું ? ઇચ્છ”, ” કહી ત્રણ નવકાર ગણી કરેમિ ભંતે કહે પછી “ ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં જો મે રાધઓં ” કહી વંદિતું^૨ કહેવું. ૪૩ મી માથાએ “ અબ્બુલ્લિ-

પુંજ મુહપત્તિ આગળ રાખવી, તેની મધ્યમાં ગુરૂચરણની કદપના કરી અહો-કાય-કાય-આદિ પદ બોલતાં બે હાથે આવર્ત કરતાં જરા નીચે નમતાં પછી અંજલી કરવી, ગુરૂ સન્મુખ દૃષ્ટિ સ્થાપન કરી “ ખમણિજ્જે ભે કિલામો ” પાઠ કહે, પછી ઉપર પ્રમાણેજ “જતા ભે” આદિ પાઠ બોલતાં ઉભા થઈ પગ અને ભૂમિ પુંજ અવગ્રહની બહાર નીકળી પોતાના સ્થાને આવી બાકી “ આવસ્સિઆએ ” આદિ પાઠ કહે.

બીજી વારના વાંદણામાં “ આવસ્સિઆએ ” પાઠ ન કહેવું. તથા રાધપ્રતિક્રમણમાં “ દેવસીય ”ની જગ્યાએ “ રાધય ” પાઠ કહેવો. તેવીજ રીતે પખખીમાં “ પખખો ” ચઉમાસીમાં “ ચઉમાસી ” સંવત્સરીમાં “ સંવત્સરો ” પાઠ કહેવો.

૧ આ સૂત્ર વીરાસનથી ગણવાનું છે તે ન આવડે તો ઉપર કહ્યા પ્રમાણે આસન રાખવું.

૨ રાધપ્રતિક્રમણમાં જ ઠેકાણે “ દેવસીય ” પદ આવતું હોય ત્યાં “ રાધય ” પદ કહેવું.

ઓભિ ” પદ કહેતાં ઉભા થઈ વંદિતું પુરં કરી બે
વાંદણાં દેવાં. પછી અવગ્રહમાંજ રહી “ ઇચ્છાકારેણ
સંદિઁ ભગઁ અખલુકિઓભિ અખિલંતર રાઈયિ ખા-
મેઉં ? ઇચ્છં ” કહી સંડાસાપૂર્વક ગોઠણ જમીનને
સ્થાપી બન્ને હાથ પડિલેહી મુહપત્તિ ડાબા હાથમાં
રાખી જમણે હાથ ગુરૂ સન્મુખ નીચો સ્થાપી જંકિંચિ
અખ્યઁ કહે, પછી અવગ્રહની બહાર નીકળી બે
વાંદણા દેવાં, પછી “ આયરિઅ ઉવજ્જાએઁ ” કહેવું.
પછી કરેભિ ભંતેઁ ઇચ્છાભિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગઁ તસ્સ-
ઉત્તરીઁ અન્નત્થઁ કહી કાઉસ્સગ્ગ કરે તેમાં શ્રી
વીરકૃત છમાસી તપ ચિંતવવો, તપ ચિંતવતાં ન
આવડે તો છ લોગસ્સ અથવા ચોવીશ નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહે. પછી છઠ્ઠા આવ-
શ્યકની મુહપત્તિ પડિલેહી બે વાંદણા દધ “ સકલ-
તીર્થં નમસ્કાર ” કહેવું. પછી આદેશ માંગી યથા-
શક્તિ પચ્ચખખાણુ ધારવું, પછી ઇચ્છામો અણુ-
સક્કિ ” કહી નમોઽર્હત્ત્ઁ કહી “ પરસમય તિભિરતરણિ ”
ની ત્રણ ગાથા અને સ્ત્રીઓને “ સંસારદાવા ” ની
ત્રણ ગાથા કહેવી, પછી નમુત્થુણ્ઁ કહી ઉભા થઈ
અરિહંત ચેધઆણ્ઁ અન્નત્થઁ કહી એક નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી નમોઽર્હત્ત્ઁ કહી પાર્શ્વનાથની
સ્તુતિ બેડામાંથી પહેલી સ્તુતિ કહે, પછી લોગસ્સઁ

સંવલોએ અરિહંતં અન્નત્યં કહી નવકારનો કાઉ-
સ્સગ્ગ કરી બીજી સ્તુતિ કહે, પછી પુખ્ખરવરં સુ-
અસ્સં કરેમિં વંદણં અન્નત્યં કહી એક નવકા-
રનો કાઉસ્સગ્ગ કરી ત્રીજી સ્તુતિ કહે, પછી સિદ્ધાણુંં
વેયાવચ્ચં અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી નમોઽર્હત્ કહી ચોથી સ્તુતિ કહી, બેસીને નમુ-
ત્થુણુંં કહી આચાર્યાદિને ખમાસમણુપૂર્વક વાંદે.^૧

અહીં સુધી રાઇ પ્રતિક્રમણુ વિધિ છે પણ જો સ્થિ-
રતા હોય તો સીમંધરસ્વામી અને સિદ્ધાચળનું ચૈત્ય-
વંદન કરે, તેની વિધિ-પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણુ દઇ
ઇચ્છાકારેણ સંદ્વિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરે ?
ઇચ્છં, ” કહી સીમંધર સ્વામિનું ચૈત્યવંદન કહી
જંકિંચિં નમુત્થુણુંં જવંતિં જવંતં નમોઽર્હત્
કહી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન કહે પછી જયવિય-
રાયં અરિહંત એઇઆણુંં અન્નત્યં કહી એક નવ-
કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી સીમંધર સ્વામીની સ્તુતિ કહે.
તેવીજ રીતે ત્રણ ખમાસમણુ પૂર્વક સિદ્ધાચળનું ચૈત્ય-
વંદનં જંકિંચિં નમુત્થુણુંં જવંતિં જવંતં

૧ વિધિપ્રપા-સામાચારીશતક-શ્રાવકવિધિ પ્રકાશ-વગેરે
ધણા વિધિવાદના અન્યોમાં “ અદ્દાઇ જેસુ દિવસ્સ મુદ્દેસુ ”
પાઠ કહેવાનો કહ્યો નથી, તેથી તે પાઠ અને તે કહેવાની વિધિ
લખી નથી.

નમોઽર્હત્ત્વં સ્તવનં જયવિયરાયં અરિહંત ચેધ-
આણું અન્નત્યં કાઉસ્સગ્ગ કરી સ્તુતિં કહે.¹ પછી
સામાયિક પારવાની વિધિથી સામાયિક પારણું
ઘતિ રાઘ પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

૧. અહીં સુધી રાઘ પ્રતિક્રમણુ વિધિ સંપૂર્ણ થાય છે
પણ સામાયિક પાર્યા પહેલા સ્થાપનાચાર્યની પડિલેહણુ કરવી
જોઈએ એ પ્રાચીન પ્રથાને લઈને તે વિધિ કહે છે. પ્રથમ ખ-
માસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિં ભં પડિલેહણુ સંદિ-
સાહુ ? ઇચ્છં ” કહી બીજું ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં
ભં પડિલેહણુ કરં ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપતિ પડિલેહે. પછી
ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં અંગ પડિલેહણુ સંદિ-
સાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં
અંગ પડિલેહણુ કરં ? ઇચ્છં, ” કહી ઘાતિયું કંદોરો પડિલેહે
પછી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં પસાય કરી પડિ-
લેહણુ પડિલેહાવોજી ” એમ કહી સ્થાપનાચાર્ય પડિલેહે,
પછી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં મુહપતિ પડિ-
લેહુ ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપતિ પડિલેહે પછી ખમાસમણુ દઈ
“ ઇચ્છાં સંં ભં ઉપધિ પડિલેહણુ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ”
ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં ઉપધિ પડિલેહણુ કરં ?
ઇચ્છં, ” એમ કહી કંબલ વસ્ત્રાદિ પડિલેહે પછી પૌષધશાળા
પ્રમાણ કાળે વિધિપૂર્વક પરઠવી ખમાસમણુ દઈ ધરિયાવહી
પડિક્રમી તસ્સં અન્નત્યં કહી લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી

અથ દેવસિ પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

પ્રથમ સાયંકાલીય સામાયિક લેવું. એટલું વિશેષ છે કે પ્રગટ લોગસ્સ કહ્યાં બાદ ખાવાવાળાએ મુહપત્તિ પડિલેહીને બે વાંદણા દેવા, તિવિહાર ઉપવાસવાળાએ મુહપત્તિ પડિલેહવી પણ વાંદણા ન દેવા, અઉવિહાર ઉપવાસવાળાએ મુહપત્તિ પડિલેહવી નહિ અને વાંદણા પણ ન દેવા. પછી ત્રણ ખમાસમણુ દઈ “પંચાંગ પ્રણિપાતથી (બન્ને ઠીંચણુ જમીનપર સ્થાપી) ઇચ્છં, ” કહી જયતિહુઅણુની પાંચ ગાથા પહેલી અને બે ગાથા અંતની એમ સાત ગાથા કહેવી પછી જયમહાસય કહી નમુત્યુણું કહેવું પછી ઊભા થઈ અરિહંત ચેઈઆણું અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, નમોઽહંત્ત્વં કહી, પહેલી થાય કહેવી, પછી લોગસ્સં સંવલોએં અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, બીજી થાય કહેવી. પછી પુખ્ખરવરદીં સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણુવત્તિઆએં.

પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, આ મૂળ વિધિ છે. આટલી સ્થિરતા ન હોય તો દૃષ્ટિ પડિલેહણુ તો અવશ્ય કરવી, વર્તમાનમાં દૃષ્ટિ પડિલેહણુનો વિધિ છે.

અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, ત્રીજી થોય કહેવી, પછી સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું વેયાવચ્ચ ગરાણું અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, નમોઽર્હત્તં કહી ચોથી થોય કહેવી, પછી બેસી નમુત્થુણું કહેવું. પછી ઉભા થઈ ચાર ખમાસ-મણુ પૂર્વક આચાર્યમિશ્ર આદિ ચારને વાંદે, પછી ગોઠણે બેસી મસ્તક નમાવી હાથ નીચે સ્થાપી સંવ-સ્સવિ દેવસિયં કહે.^૧ પછી ઉભા થઈ કરેમિભંતેં ઇચ્છામિ કામિકાઉસ્સગ્ગં જો મે દેવસિયોં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્યં કહી, કાઉસ્સગ્ગ કરે, કાઉસ્સગ્ગમાં “આજ્ઞણા ચઉપ્રહરમે” કહે તે ન આવડે તો આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરે, પછી કાઉસ્સગ્ગ પારી, પ્રગટ લોગસ્સં કહેવો. પછી પ્રમાર્જન પૂર્વક ઉભડક બેસી ત્રીજી આવશ્યકની મુહપત્તિ પડિલેહી ઉભા થઈને બે વાંદણા દેવાં, તેમાં બીજા વાંદણા વખતે અવગ્રહ બહાર નીકળવું નહિ, પણ અવગ્રહમાં રહીને “ઇચ્છાં સંદ્ધિં ભં દેવસિયં આલોઉં ? ઇચ્છં,” કહી જોમે દેવસિયો અધિઆરોં કહેવો. પછી અતિ-ચાર—સાતલાખ, અઠાર પાપસ્થાનક, આલોયણુ કહેવા, પછી સંવસ્સવિ દેવસિય દુચ્ચિત્તિયં કહી સંડાસા

૧ પ્રતિક્રમણમાં દરેક આદેશ વડીલજી માગે, તેઓ ન ન હોય તો શ્રાવક પોતે માગે, આ વાત સર્વત્ર જાણવી.

પ્રમાણ વીરાસને બેસી “ ભગવન્ ! સૂત્ર ભણું ! ઇચ્છં, ” કહી, ત્રણ નવકાર ગણી ત્રણ કરેમિ ભંતેં ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં જે મેં દેવસિચ્ચોં કહી વંદિતુ કહે, તેમાં ૪૩ મી ગાથાએ “ અબ્ભુહિચ્ચોમિ ” એ પદ બોલતા ઉભા થવું, અને અવગ્રહ બહાર જઈને વંદિતુ પુર કરવું, પછી બે વાંદણા દેવા, બીજા વાંદણા વખતે અવગ્રહમાં ઉભા રહી ત્યાંજ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન અબ્ભુહિચ્ચોમિ અબ્ભિભંતર દેવસિચ્ચં ખામેઉં ? ઇચ્છં ખામેમિ દેવસિચ્ચં ” કહીને જમણે હાથ ચરવણા ઉપર સ્થાપી “ જંકિંચિ અપત્તિચ્ચં ” ઇત્યાદિ પાઠ બોલી અબ્ભુહિચ્ચો ખામવો. પછી બે વાંદણા દેવાં. બીજા વાંદણું પુરં થાય ત્યારે અવગ્રહની બહાર નીકળી “ આચરિચ્ચ ઉવજ્જાએ ” કહેવું. પછી કરેમિભંતેં ઇચ્છામિ ઠામિં તસ્સઉત્તરીં અન્નત્થં કહી ચારિત્ર શુદ્ધિનિમિત્તનો બે લોગસ્સ અથવા આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. કાઉસ્સગ્ગ પારી, લોગસ્સં કહે પછી સંવલોએ અરિહંત ચેઈ આણું વંદણુવત્તિઆએં અન્નત્થં કહી, દર્શન-શુદ્ધિ નિમિત્તનો એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો

૧ શાન્તિ કે ખરાબ સ્વપ્નના કાઉસ્સગ્ગ શિવાય બીજા બધી જગ્યાએ લોગસ્સના જ્યાં જ્યાં કાઉસ્સગ્ગ આવે ત્યાં ત્યાં “ચંદેસુ નિમ્મલયરા” સુધીજ ગણવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

કાઉસ્સગ કરી, પારી, પુખ્ખરવરદીં સુઅસ્સ ભગ-
વઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણું અન્નત્થં કહી જ્ઞાન
શુદ્ધિ નિમિત્તનો એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો
કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, સિદ્ધાણુંં કહી “ સુઅ દેવ-
વઆએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થં કહી એક નવ-
કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, નમોઽર્હત્તં કહી શ્રુત-
દેવતાની સ્તુતિ કહે. પછી ખિત્તદેવઆએ કરેમિ કાઉ-
સ્સગ્ગં અન્નત્થં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી, પારી, નમોઽર્હત્તં કહી ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ કહે.
પછી એક નવકાર ગણી ઉભડક બેસી મુહપત્તિ પડિ
લેહવી. પછી બે વાંદણા દધ પચ્ચખખાણુ ન કર્યું હોય તો
પચ્ચખખાણુ કરે. પછી અવગ્રહમાંજ ઉભાઉભા ઇચ્છામો
અણુસકિં એમ કહી, બેસીને નમોખમાસમણાણું, નમોઽ
ર્હત્તં ઇત્યાદિ પાઠ કહી “નમોસ્તુ વર્ધ્ધમાનાયં”^૧ કહે પછી
નમુત્થુણુંં કહી ખમાસમણુ દધ “ઇચ્છાકારેણુ સંદિં
ભગં સ્તવન ભણુ? ઇચ્છં,” કહી ખીણું ખમાસમણુ
દધ “ઇચ્છાં સંદિં ભં સ્તવન સાંભણુ? ઇચ્છં,”
કહી નમોઽર્હત્તં કહી સ્તવન કહે. પછી “વરકનક”^૨
કહી ત્રણ ખમાસમણુ પૂર્વક આચાર્યાદિ વંદન કરે,

૧. અહીં સ્ત્રી હોય તો તે સંસારદાવાની ત્રણ થોય કહે.

૨. સ્તવનની અગીયાર ગાથાથી ઓછી ગાથા હોય તો

“વરકનક” કહેવાનો સંપ્રદાય છે.

પછી ખમાસમણ દઇ “ધ્વજાં સંદિં ભગં દેવસિંચ
 પાયચ્છિત્ત વિસોહણુત્થં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થં
 કહી ચાર લોગસ્સ અથવા સોણ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
 કરી. પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી ખમાસમણ
 દઇ “ધ્વજાં સંદિં ભગં ખુદ્દોવદ્ધવ ઉરુવણુત્થં
 કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થં કહી ચાર લોગસ્સ અથવા
 સોણ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરે, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ
 કહે. પછી ખમાસમણ દઇ, “ધ્વજા કારેણુ સંં ભં
 ચૈત્યવંદન કરં ? ધ્વજાં,” કહી સ્તંભન પાર્શ્વનાથનું
 ચૈત્યવંદન જંકિંચિં નમુત્થુણુંં જવંતિં જવંતં
 નમોડહંતું ઉવસ્સગ્ગહરંં જયવિયરાયં કહી ખમા-
 સમણ દઈ મસ્તક નમાવી “સિરિ થંભણુયકિય પાસ
 સામિણો”ની બે ગાથા કહી “શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વના-
 થણ આરાધવા નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણુ
 વત્તિઆએં” અન્નત્થં કહી ચાર લોગસ્સ અથવા
 સોણ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ
 કહે. પછી “શ્રી ખરતર ગચ્છ શ્રીગારહાર જંગમ યુગ
 પ્રધાન ભદ્રારક દાદાણ શ્રીજિનદત્તસૂરિણ ચારિત્ર
 ચૂડામણીણ આરાધવા નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં”
 અન્નત્થં કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો
 કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહે. પછી “શ્રી
 ખરતર ગચ્છ શ્રીગારહાર જંગમયુગ પ્રધાન ભદ્રારક

દાદાજી શ્રીજિનકુશલસૂરિજી ચારિત્ર ચૂડામણીજી આરાધવા નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગાં” અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહે, પછી બેસી ડાબો પગ ઉંચો રાખી ખમાસમણુ દઈ “ઈચ્છાં સંદિં ભગં ચૈત્યવંદન કરેં? ઇચ્છં,” કહી ચતુર્ક્રસાય કહેવું, પછી નમુત્યુણુથી જયવિયરાય સુધી કહેવું, પછી લઘુશાન્તિ એક શ્રાવક કહે, બીજા સાંભળે. પછી દીવો અથવા વીજળીનો પ્રકાશ પડ્યો હોય તો ઇરિયાવહિયાં તસ્સઉત્તરીં અન્નત્યં કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો પછી સામાયિક પારવાની વિધિથી સામાયિક પારે, પછી એક સ્તવન દાદાજીનું કહે.

ઇતિ દેવસી પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

અથ પચ્ચિખ પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

પ્રથમ દેવસિક પ્રતિક્રમણુમાં વંદિતું કહી રહીએ ત્યાં સુધી સર્વ કહેવું, પણ ચૈત્યવંદન જયતિહુઅણુનું સંપૂર્ણ કહેવું અને થોય પાર્શ્વનાથની દ્વંદ્વેકિધપમપ અથવા ચૈદશની થોય કહેવીં પછી ખમાસમણુ દઈ “દેવસી આલોધઅ પડિક્કંતા ઇચ્છાં સંં ભં પચ્ચિખ મુહપત્તિ પડિલેહુ? ઇચ્છં,” એમ કહી મુહ-

પત્તિ પડિલેહી, બે વાંદણાં દેવા. વાંદણામાં “ પજ્જો-
વધકંતો” કહેવું પછી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાં સં
ભં સંબુદ્ધા ખામણેણું અખ્ખુદ્ધિચ્છોહં અખ્ખિભંતર
પજ્જિખયં ખામેઉં ? ઇચ્છં, ખામેમિ પજ્જિખયં, પત્તરસ્સ
દિવસાણું પત્તરસ્સ રાઠિઆણું જંકિચિ અપત્તિઅં”ના
પાઠ પૂર્વક વાંદે. પછી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ
સં ભં પજ્જિખયં આલોઉં ? ઇચ્છં, આલોએમિ જે
મે પજ્જિખયો અધિઆરો” કહી “ ઇચ્છાકારેણ સં
ભં પજ્જિખ અતિચાર આલોઉં ? ઇચ્છં,” કહી બૃહત્
અતિચાર કહેવા. અંતે “ એવંકારે શ્રાવક તણે ધર્મે
શ્રીસમ્યક્ત્વ-મૂળ બાર વ્રતે એકસો ચોવિસ અતિ-
ચાર માંહે જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ માંહિ સૂક્ષ્મ
બાદર જણતાં અજણતાં હુઓ હોય તે સર્વે હું મન
વચન કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુકકડં” કહી “ સંવ-
સ્સંવિ પજ્જિખઅ દુચ્ચિયંતિઅં કહી “ ઇચ્છાકારી
ભગવન્ ! પસાય કરી પજ્જિખ તપ પ્રસાદ કરોજી”
એમ કહી આવી રીતે કહે “ અઉત્થેણું એક ઉપવાસ,
બે આયંખિલ, ત્રણ નીવિ, ચાર એકાસણાં, આઠ
બેઆસણાં, બેહજર સજ્જય, યથાશક્તિ તપ કરી
પહેંચાડવો” પછી તપ કર્યો હોય તો “ પધકિચ્છો”
કહેવો, તપ કરવો હોય તો “ તહત્તિ” કહેવું, તથા ન
કરવો હોય તો મૌન રહેવું. પછી બે વાંદણા દેવાં. પછી

“ધ્વજાં સંદિં ભં પત્તેઅ ખામણેણું અખ્ખુકિઓમિ
 અખિભંતર પખિખઅં ખામેઉં ? ઇચ્છં, ખામેમિ
 પખિખઅં, એક પખખાણું પન્નરસ રાઇંદિઆણું
 જંકિંચિ અપત્તિઅં” કહી ખામે. પછી બે વાંદણું
 દેવાં, પછી ખમાસમણુ દઇ “દેવસિઅ આલોઇઅ પડિ-
 ક્કંતા ઇચ્છાકારેણુ અં ભં પખિખઅં પડિક્કમામિ ?
 ઇચ્છં,” કહી કરેમિભંતેં ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં બે મે
 પખિખઓં કહેવું. પછી ખમાસમણુ દઇ, “ઇચ્છાં
 સં ભં પખિખસૂત્ર પદું ? ઇચ્છં,” કરેમિભંતે ઇચ્છા-
 મિઠામિ કાઉસ્સગ્ગં તસ્સઉત્તરીં અન્નત્થ કહી
 કાઉસ્સગ્ગમાં ત્રણુ નવકાર ગણી સાધુ હોયતો પખખીસૂત્ર
 કહે, સાધુ ન હોય તો ત્રણુ નવકાર ગણી શ્રાવકવંદિતુ
 કહે, અંતે સુયદેવયાની સ્તુતિ કહે, અને અન્ય શ્રાવક
 કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાને સાંભળે. અંતે નમો અરિહંતાણું
 કહી પારી ઉભા રહી ત્રણુ નવકાર કહી બેસી ત્રણુ
 નવકાર ત્રણુ કરેમિભંતે કહી “ઇચ્છામિ. પડિક્કમિઉં
 બે મે પખિખઓ અઇઆરોં” કહી વંદિતાસૂત્ર કહે.
 “પડિક્કમે દેસિઅ”ને બદલે પડિક્કમે પખિખઅં બોલે
 પછી ખમાસમણુ દઇ “ઇચ્છાં સં ભં મૂલ્લગુણુ ઉત્તર-
 ગુણુ વિશુદ્ધિ નિમિત્તં કાઉસ્સગ્ગ કરે ? ઇચ્છં,” કહી
 કરેમિભંતેં ઇચ્છામિઠામિ કાઉસ્સગ્ગં તસ્સં અન્નત્થં
 કહીને બાર લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો, લોગસ્સ ન

આવડે તો અડતાલીસ નવકાર ગણવા. કાઉસ્સગ્ગ પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી નીચે ઘેસી મુહપત્તિ પડિલેહી ઘે વાંદણાં દેવાં. પછી “ઘઞ્છં સંભં ભં સમાપ્ત ખામણેણું અખ્ભુક્કિઓમિ અખ્ભિતર પખ્ખિખ્ખ અં ખામેઉં ? ઇચ્છં, ખામેમિ પખ્ખિખ્ખ અં, એક પખ્ખાણું પન્નરસ રાઇંદિઆણું જંકિંચિં કહી, પછી ખમાસમણુ દઇ “ઘઞ્છં સંભં ભં પખ્ખિખ્ખ ખામણું ખામું ? ઇચ્છં,” કહી ચાર ખાંમણું ખમાસ-મણુ પૂર્વક ત્રણ ત્રણ નવકાર પૂર્વક ખામે, અંતે “ઇચ્છં ઇચ્છમો અણુસક્કિં” કહેવું, પછી ઘે વાંદણા દેવા. પછીની સર્વ વિધિ દેવસિ પ્રતિક્રમણની જેમ કરવી અને તે પહેલા જ્યાંથી મુઠ્ઠી છે ત્યાંથી શરૂ કરવી, પણ વિશેષમાં શ્રુત દેવતાનો કાઉસ્સગ્ગની “કમ-લદ્દલની સ્તુતિ” કહેવી અને ભુવણુ દેવતાના કાઉસ્સ-ગ્ગની “જ્ઞાનાદિગુણુ યુતાનાં”ની સ્તુતિ કહેવી અને ત્રીજી કાઉસ્સગ્ગમાં “યસ્યાઃ ક્ષેત્રં સમાશ્રિત્ય” ની ક-હેવી. સ્તવનમાં “અજિતશાન્તિ” કહેવું. અને લઘુ-શાન્તિની જગ્યાએ નમોઽહંત્ પૂર્વક “બૃહત્ શાન્તિ” કહેવી.

ઇતિ પખ્ખિખ્ખ પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

અથ ચતુર્માસી પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

ચૌમાસી પ્રતિક્રમણુમાં પચ્ચિખ પ્રતિક્રમણુ પ્રમાણે સર્વવિધિ છે. પણ એટલું વિશેષ કે જે ઠેકાણે પચ્ચિખના શબ્દની જગ્યાએ ચૌમાસી શબ્દ કહેવો. જેમકે “પડિ-ક્કમે ચૌમાસીયં સંવ” — “ચૌમાસીય વધકંતા” “જેમે ચૌમાસીઓ અધ્યારો” ઇત્યાદિ. પચ્ચિખના બાર લોગસ્સને બદલે વીશ લોગસ્સ અથવા એસી નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. અને “છહેણુ” બે ઉપવાસ, ચાર આયંબિલ, છનીવિ, આઠ એકાસણું, સોળ બીઆસણું ચાર હજાર સજ્જય” એ રીતે કહેવું, અને અબ્બુહિઓના ખામવાના પાઠમાં “ચતુર્હ માસાણું, આઠ પખખાણું, એકસો વીશ રાઈદિઆણું જંકિંચિ અપત્તિઅં કહેવું.

ઇતિ ચતુર્માસી પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

અથ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

સંવત્સરી પ્રતિક્રમણુમાં પચ્ચિખ પ્રતિક્રમણુની વિધિ પ્રમાણે સર્વ વિધિ છે. પણ એટલું વિશેષ કે જે ઠેકાણે પચ્ચિખના શબ્દ હોય ત્યાં સંવત્સરીનો શબ્દ કહેવો. જેમકે “સંવત્સરો વધકંતા” જેમે સંવત્સરીઓ અધ્યારો કઓ” “સંવત્સરીય આલોહિ”

“ પડિક્કમે સંવત્સરીયં સંવં ” ઇત્યાદિ. પખ્ખિના આર લોગસ્સના કાઉસ્સગ્ગને બદલે ચાલીશ લોગસ્સ અને એક નવકાર-અથવા એકસો સાઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. તપમાં “ અઠ્ઠમેણુ એક અઠ્ઠમ, તણુ ઉપવાસ, છ આયંખિલ, નવ નીવિ, આર એકાસણાં ચોવીશ ખેઆસણાં, છ હજાર સન્નય ” એ રીતે કહેવું. અને અબ્બુહિઓના પાઠમાં “ એક સંવત્સરે, આરન્હં માસાણુ, ચોવીસ પખખાણુ, તણુસો સાઠ રાઇદિઆણુ જંકિંચિ અપત્તિઅંઠ કહેવું.

ઇતિ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણુ વિધિ ॥

પોસહ વિધિ ॥

ધર્મની પુષ્ટિનેધારણુ કરે તેને પોસહ કહેવાય છે, શ્રાવકના આર વ્રતમાં અગીયારમું પોસહ વ્રત છે, માટે પર્વ દિવસે પોસહ કરવો, પોસહ કરવાના દિવસે વહેલા ઉઠી, પંચ પરમેષ્ઠિનું સ્મરણુ કરી, ગૃહચિંતા ત્યાગી, પોસહના ઉપગરણુ લઇ પોસહશાળામાં આવી, ગુરૂનો યોગ હોય તો ગુરૂ સમીપે અથવા સ્થાપના-ચાર્ય સમીપે ભૂમિ પ્રમાણિ એક ખમાસમણુ પૂર્વક ગુરૂવંદન કરે.

પોસહ દેવાની વિધિ ॥

સ્થાપનાચાર્ય સન્મુખ એક ખમાસમણ દઈ ધરિયાવહિ પડિક્રમે, પછી ખમાસમણ દઈ “ધચ્છાકારેણ સંદિભગં પોસહ મુહપત્તિ પડિલેહુ^૨? ધચ્છં,” કહી મુહપત્તિ પડિલેહી, ઉભા થઈ ખમાસમણ દઈ “ધચ્છાં સંભગં પોસહ સંદિસાહુ^૩? ધચ્છં,” ખમાસમણ દઈ “ધચ્છાંસંભગં પોસહ ઠાઉ^૪? ધચ્છં,” કહી ઉભા થઈ બે હાથ જોડી ત્રણ નવકાર ગણી “ધચ્છકારી ભગવન્ પસાય કરી પોસહ દંડક ઉચ્ચરાવોજી” એમ કહી પોસહ ઉચ્ચરાવાની આજ્ઞા માંગે ત્યારે, ગુરૂ અથવા વડિલ હોય તો ગુરૂજી અથવા વડિલ પાસે, ન હોય તો પોતે ત્રણ વખત પોસહ પરચખખાણ ઉચ્ચરે.

પોસહનું પરચખખાણ ॥

કરેમિ ભંતે પોસહં, આહાર પોસહં, દેસઓ સે-

૧ જ ઠેકાણે “ધરિયાવહિ પડિક્રમે” એમ જણાવ્યું હોય ત્યાં ખમાસમણ દઈ “ધચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ધરિયાવહિયં પડિક્રમામિ? ધચ્છં, ધચ્છામિ પડિક્રમિહં ધરિયાવહિયાએં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્યં” કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહે.

૨ ગુરૂ હોય તો તેઓ “પડિલેહેહ” એવો આદેશ આપે, ફરેક આદેશ ગુરૂ હોય તો તેમની પાસે માંગવા.

ઠવઝોવા, શરીર સક્કાર પોસહં સઠવઝો, બંલચેર
 પોસહં સઠવઝો, અઠવાવાર પોસહં સઠવઝો, ચઉ-
 ઠિવહે પોસહં, સાવજ્જં જોગં પચ્ચખખામિ, જવ^૧
 દિવસં અહોરતિં વા પજ્જુવાસામિ, દુવિહં તિવિહેણું,
 મણેણું, વાયાએ, કાએણું, ન કરેમિ, ન કારવેમિ,
 તસ્સભંતે ! પડિક્કમામિ, નિંદામિ, ગરિહામિ અપ્પાણું
 વોસિરામિ.

પછી ખમાસમણુ દઇ “ ઇચ્છાં સંં ભં સામા-
 યિક મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ પડિ-
 લેહી ખમાસમણુ દઇ “ ઇચ્છાં સંં ભં સામાયિક
 સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમાસમણુ દઇ “ ઇચ્છાં સંં
 ભં સામાયિક ઠાઉં ? ઇચ્છં, ” કહી ત્રણ નવકાર ગણી
 “ ઇચ્છકારી ભગવાન્ પસાય કરો સામાયિક દંડક
 ઉચ્ચરાવોજી ” કહી ત્રણ વખત કરેમિભંતે^૨ ઉચ્ચરે.

૧. આઠ પ્રહરનો પોસહ હોય તો “ જવ અહોરતિં ”
 દિવસના ચાર પહોરનો પોસહ હોય તો “ જવ દિવસં ” અને
 સાંજે રાત્રિનો પોસહ લેવો હોય તો “ સેસ દિવસં અહોરતિં ”
 પાઠ કરેવો.

૨ પોસહની અંદર કરેમિભંતેનો પાઠ ઉચ્ચરવો હોય કે
 બોલવો હોય ત્યારે “ જવનિયમં પજ્જુવા સામિ ” ને બદલે
 “ જવ પોસહ પજ્જુવાસામિ ” પાઠ બોલવો.

પછી ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં સન્નય સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં સન્નય કરં ? ઇચ્છં, ” કહી ઉભા થઈ આઠ નવકાર ગણે, પછી ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં બેસણે સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં બેસણે ઠાકિં ? ઇચ્છં. ” કહી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સં ભં પાગરણું પડિગાહું ? ઇચ્છં, ”^૧ ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં બહુવેલં સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં બહુવેલ કરં ? ઇચ્છં, ” ઉપર પ્રમાણે પોસહ લઈ પ્રતિક્રમણ ન કર્યું હોય તો પ્રતિક્રમણ કરે. પછી પ્રાતઃકાળની પડિલેહણ કરે.

પ્રાતઃકાલની પડિલેહણ વિધિ ॥

ખમાસમણ દઈ ઇરિયાવહિ પડિક્રમે પછી ખમાસ-મણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સં ભં પડિલેહણ સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમા. “ ઇચ્છાં સં ભં પડિલેહણ કરં ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ પડિલેહી, ખમાં “ ઇચ્છાં સં ભં અંગ પડિલેહણ સંદિસાહું ? ઇચ્છં, ” ખમા. “ ઇચ્છાં સં ભં અંગ પડિલેહણ કરં ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ, આસન, ચરવલો, કંદોરો, ઘાતીયું એ

૧ રાઈ પ્રતિક્રમણ કરવું બાકી હોય તો બહુવેલનો આદેશ કર્યા પછી લેવો.

પાંચ ઉપગરણની પડિલેહણ કરે, પછી ખમાં “ઘઞ્છ-
કારી ભગવન્ પસાય કરી પડિલેહણા પડિલેહાવોજી ?
ઘઞ્છ”, ” કહી “ શુદ્ધસ્વરૂપના ધારક ગુરૂ ” ના પાઠથી
સ્થાપનાચાર્યની પડિલેહણ કરે, બાદ ખમાં “ઘઞ્છાં
સંં ભં ઉપાધ મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઘઞ્છ”, ” કહી
મુહપત્તિ પડિલેહી, ખમાં “ ઘઞ્છાં સંં ભં ઓહિ
પડિલેહણ સંદિસાહું ? ઘઞ્છ”, ” ખમાં “ ઘઞ્છાં
સંં ભં ઓહિ પડિલેહણ કરૂં ? ઘઞ્છ”, ” કહી કાંબલી
ઉતરાસંગ આદિ બીજ વસ્ત્રોની પડિલેહણ કરે બાદ
જયણા પૂર્વક કાંને કાઢે તેને જોઇ એકાન્તમાં પરઠવે,
પછી ખમાસમણ દઈ ધરિયાવહિ પડિક્કમી ખમાં
“ ઘઞ્છાં સંં ભં સજ્જય સંદિસાહું ? ઘઞ્છ”, ”
ખમાં “ ઘઞ્છાં સંં ભં સજ્જય કરૂં ? ઘઞ્છ”, ”
કહી એક નવકાર ગણી ઉપદેશમાળા પોસહ સજ્જય કહે

ઉપદેશમાલા પોસહ સજ્જય ॥

જગ ચૂડામણિ ભૂઓ, ઉસભોવીરો તિલોય સિરિ
તિલઓ ॥ એગો લોગાધઓ, એગો ચખખુ તિહુઅ-
ણસ્સ ॥૧॥ સંવઞ્છર મુસલ જિણો, છમ્માસે વદ્ધમાણ
જિણુઅદો ॥ ઇહ વિહરિયા નિરસણા, જએજઝએઓવ
માણેણું ॥૨॥ જઇતા તિલોયનાહો, વિસહઇ બહુયાઇ

અસરિસ જણુસ્સ ॥ ઇય જીયંતકરાઇ, એસ ખમા
સંવ સાહુણું ॥૩॥ ન ચઇજ્જઇ ચાલેઉં, મહઇ મહા-
ખદ્ધ માણુ જિણુચ'દો ॥ ઉવસગ્ગ સહસ્સેહિં વિ, મેરૂ
જહા વાય ગુ'જહિ ॥૪॥ ભદો, વિણીય વિણુઓ, પઠમ
ગણુહરો સમત્ત સુયનાણી ॥ જણુ'તો વિ તમત્થં,
વિમ્મય હિયઓ સુણુઇ સંવ' ॥૫॥

પછી એક નવકાર ગણે પછી ગુરૂનો જોગ હોય
તો દ્વાદશાવર્ત વંદન પૂર્વકગુરૂને વાંદે અને રાઇ
મુહપત્તિ પડિલેહે, તેની વિધિ નીચે પ્રમાણે છે.

દ્વાદશાવર્ત ગુરૂ વંદન વિધિ તથા રાઈમુહપત્તિ પડિલેહણુ વિધિ ॥

ગુરૂની સામે ખમાસમણુ દઇ ઇરિયાવહિ પડિક્કમિ
ખમાં દઇ “ઇચ્છાં સંં ભં રાઇ મુહપત્તિ પડિ-
લેહું ? ઇચ્છં,” કહી મુહપત્તિ પડિલેહિ બે વાંદણાં
દેવા, પછી “ઇચ્છાં સંં ભં રાઇયં આલોઉં ?
ઇચ્છં, આલોએમિ જોમે રાઇઓં કહી, ત્રણ ખમા-
સમણુ દઇ “ઇચ્છકારી સુહરાઇં” કહી અખ્ખુહિઓ
ના પાઠથી ગુરૂને વાંદે પછી પચ્ચખખાણુનો આદેશ
માંગે, પચ્ચખખાણુ કરી ખમાં “ઇચ્છાં સંં ભં

બહુવેલ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં સં
ભં બહુવેલ કરૂં ? ઇચ્છં. ”

પછી મંદિરમાં જાય અથવા ધર્મધ્યાન કરે ગુરૂજી
વ્યાખ્યાન વાંચતાં હોય તો વ્યાખ્યાન સાંભળે. સૂર્યો-
દય પછી છ ઘડી દિવસ ચડે બાદ ઉગ્યાડા પોરિસિ
ભણાવે તેની વિધિ નીચે પ્રમાણે છે.

ઉગ્યાડા પોરિસિ વિધિ ॥

ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્
ઉગ્યાડા પોરિસિ ભણાવું ? ઇચ્છં, ” કહી ઇરિયાવહી
પડિક્કમે પછી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાં સં ભં
ઉગ્યાડા મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિની
પડિલેહણ કરે.

પછી વખત હોય તો સજ્જાય ધ્યાન કરે. મધ્યાન્હે
કાલવેલાએ દેરાસરમાં અથવા ઉપાશ્રયમાં દેવવંદનની
વિધિથી આડ થોઈએ દેવવંદન કરે.

દેવવંદન વિધિ.

ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાં સં ભં ચૈત્યવંદન
કરૂં ? ઇચ્છં, ” કહી ચૈત્યવંદન કરી નમુચ્છુણું કહી

ખમાસમણુ દધ ધરિયાવહિ પડિક્કમે પછી ખમાં
 “ ઇચ્છાં સં ભં ચૈત્યવંદન ? ઇચ્છં, ” કહી ચૈત્ય-
 વંદન કરી જંકિચિં નમુત્થુણું કહી ઉભા થઈ અરિ-
 હંત ચેધ્યાણું કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં વંદણુવત્તિઆએં
 અન્નત્થં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી
 નમોઽર્હતું કહી પહેલી થોઈ કહી, લોગસ્સં સંવ-
 લોએ અરિહંત ચેધ્યાણું વંદણુવત્તિઆએં અન્નત્થં
 કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, ખીણ
 થોઈ કહી, પુખ્ખરવરદીં સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ
 કાઉસ્સગ્ગં વંદણું અન્નત્થં કહી, એક નવકારનો
 કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, ત્રીણ થોઈ કહી, સિદ્ધાણું
 બુદ્ધાણું વેયાવચ્ચગરાણું અન્નત્થં કહી, એક નવ-
 કારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, નમોઽર્હતું કહી ચોથી
 થોઈ કહેવી; પછી બેસી નમુત્થુણું કહી, ઉભા થઈ
 અરિહંત ચેધ્યાણું કહી ઉપરની જેમ ચાર થોઈએ
 દેવવંદન કરી, નીચે બેસી નમુત્થુણું કહી જંકિચિં
 જવંતિં જવંતં નમોઽર્હતું સ્તવનં જયવિયરાયં
 કહી નમુત્થુણું કહી અંતે “ સંવે તિવિહેણુ વંદામિ ”
 કહે, ઇતિ પાંચ શકસ્તવે દેવવંદન વિધિ.

પછી પાણી આદિ વાપરવું હોય તો પચ્ચખખાણુ
 પારી, પાણી આદિ વાપરે.

પચ્ચખખાણુ પારવાની વિધિ ॥

ખમાસમણ દઈ ઇરિયાવહિ પડિક્કમિ ખમાં
 “ ઇચ્છાં સંં ભં પચ્ચખખાણુ પારવા મુહપત્તિ
 પડિલેહુ ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ પડિલેહિ ખમાં
 “ ઇચ્છાં સંં ભં પચ્ચખખાણુ પાર ? યથાશક્તિ, ”
 ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં પચ્ચખખાણુ પાર્યુ !
 તહત્તિ, ” કહી મુઠી ચરવળે સ્થાપી એક નવકાર
 ગણી (જે પચ્ચખખાણુ પારવું હોય તેનું નામ દેવું)”
 અમુક પચ્ચખખાણુ કર્યું ચઉવિહાર, પચ્ચખખાણુ
 ફાસિયં, પાસિયં, સોહિયં, તિરિયં, કિટ્ટિયં, આરા-
 હિયં, જં ચ ન આરાહિયં, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કંડં.”
 કહી એક નવકાર ગણી “ જયઉસામીં થી જય-
 વીયરાય. ” સુધી ચૈત્યવંદન કરે.

પછી પાણી આદિ વાપરવું હોય તો વાપરે.

ત્રીજા પહેરે સંધ્યાની પડિલેહણુ કરે તેની વિધિ.

સંધ્યા પડિલેહણુ વિધિ ॥

પ્રથમ ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાકારેણુ સંં ભં
 બહુ પડિપુત્તા પોરિસી ? ઇચ્છં, ” ખમાં ઇચ્છાં
 સંં ભં ઇરિયાવહિયં પડિક્કમિ ? ઇચ્છં, ” કહી
 ઇરિયાવહી પડિક્કમે પછી ખમાસમણ દઈ “ ઇચ્છાં

સંં ભં પડિલેહણુ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાં
 “ ઇચ્છાં સંં ભં પડિલેહણુ કરં ? ઇચ્છં, ” કહી
 મુહપત્તિ પડિલેહી, ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં અંગ
 પડિલેહણુ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છા સંં
 ભં અંગપડિલેહણુ કરં ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં
 સંં ભં પોસહશાળા પ્રમાણુ ? ઇચ્છં, ” કહી મુહ-
 પત્તિ, ચરવલો, આસન, કંદેરો, ઘોતિયાની પડિલેહણુ
 કરી પોપધશાળામાંથી કાળે કાઢી એકાન્તે પરઠવે,
 પછી ખમાસમણુ દઇ ઇરિયાવહિ પડિક્રમે પછી ખમાં
 “ ઇચ્છકારિ ભગવન્ પસાય કરી પડિલેહણુ પડિલેહા
 વોજી । ઇચ્છં ” કહી “ શુદ્ધ સ્વરૂપના ધારક ગુરૂ ”
 પાઠથી સ્થાપનાચાર્યની પડિલેહણુ કરી ખમાં
 “ ઇચ્છાં સંં ભં ઉપાધ મુહપત્તિ પડિલેહુ ? ઇચ્છં, ”
 કહી મુહપત્તિ પડિલેહી, ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં
 સન્નય સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છા સંં
 ભં સન્નય કરં ? ઇચ્છં ” કહી એક નવકાર ગણી
 ઉપદેશમાલા પોસહ સન્નય કહી એકનવકારગણે, ઉપ-
 વાસ નહિ હોયતો બે વાંદણા દઇ પચ્ચખખાણુ કરે, પછી
 ખમાસમણુ દઇ “ ઇચ્છાં સંં ભં ઉપધિ થંડિલાં
 પડિલેહણુ સંદિસાહુ ? ઇચ્છં, ” ખમાં “ ઇચ્છાં
 સંં ભં ઉપધિ થંડિલાં પડિલેહણુ કરં ? ”
 ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં બેસણે સંદિસાહુ ?

ધ઼઼્િં, ” ખમા૦ “ ધ઼઼્ા૦ સં૦ ભ૦ બેસણે ઠાઉં ? ધ઼઼્િં, ” કહી બાકીના સર્વ વસ્ત્રો અને ઉપકરણ પડિલેહે, પછી ધરિયાવહિ પડિક્કમે. ઇતિ સંધ્યા પડિલેહણુ વિધિ ॥

સંધ્યા પડિલેહણુ કર્યા પહેલા જે શ્રાવકોને રાત્રિનો પોસહ લેવો હોય તેને પહેલા પોસહ લઈ પછી સંધ્યા પડિલેહણુ કરે, પોસહમાં દેહરે ઉપાશ્રય કે લઘુનીતિ અથવા વડિનીતિ જય ત્યારે એક ખમાસમણ દઈ ધરિયાવહિ પડિક્કમે. લઘુનીતિ અથવા વડિનીતિ જયણા પૂર્વક પરઠવતી વખતે-પહેલા “ અણુજણુહ જસ્સગો ” એક વખત અને પરઠવ્યા પછી “વોસિરે” ત્રણ વખત મનમાં બોલે, દેહરા ઉપાશ્રયમાં પ્રવેશ કરતાં પહેલા ત્રણ વખત “ નિસીહિ ” અને બહાર નીકળતાં ત્રણ વખત “આવસ્સહી” કહેવું. પોસહમાં ક્રિયા કરતાં, ધર્મધ્યાન સંબંધી વાતચીત કરતાં કે બીજી હરકોઈ વખતે બોલતાં જયણા પૂર્વક અને મુખ પાસે મુહપત્તિ રાખી બોલવાનો વ્યવહાર રાખવો. બપોર આદિના વખતે પ્રમાદ વશાત્ નિંદા આવી હોય તો ખમાસમણ દઈ ધરિયાવહિ પડિક્કમે. પછી આઠ પહોરના પોસહવાળા અને સાંજે લીધેલા રાત્રીના પોસહવાળા પ્રતિક્રમણ પહેલા ખમાસમણ દઈ ધરિયા-

વહિ પડિશ્ચમી ચોવીશ સ્થંડિલા પડિલેહે, તે ચોવીશ
સ્થંડિલા નીચે પ્રમાણે છે.

ચોવીશ—સ્થંડિલ પડિલેહણુનો પાઠ ॥

આગાઠે આસન્ને ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે
॥૧॥ આગાઠે મજ્જે ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે
॥૨॥ આગાઠે દૂરે ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે ॥૩॥
આગાઠે આસન્ને પાસવણે અણહિયાસે ॥૪॥ આગાઠે
મજ્જે પાસવણે અણહિયાસે ॥૫॥ આગાઠે દૂરે પાસવણે
અણહિયાસે ॥૬॥ આગાઠે આસન્ને ઉચ્ચારે પાસવણે
અહિયાસે ॥૭॥ આગાઠે મજ્જે ઉચ્ચારે પાસવણે
અહિયાસે ॥૮॥ આગાઠે દૂરે ઉચ્ચારે પાસવણે અહિ-
યાસે ॥૯॥ આગાઠે આસન્ને પાસવણે અહિયાસે ॥૧૦॥
આગાઠે મજ્જે પાસવણે અહિયાસે ॥૧૧॥ આગાઠે દૂરે
પાસવણે અહિયાસે ॥૧૨॥ અણાગાઠે આસન્ને ઉચ્ચારે
પાસવણે અણહિયાસે ॥૧૩॥ અણાગાઠે મજ્જે ઉચ્ચારે
પાસવણે અણહિયાસે ॥૧૪॥ અણાગાઠે દૂરે ઉચ્ચારે
પાસવણે અણહિયાસે ॥૧૫॥ અણાગાઠે આસન્ને પાસ-
વણે અણહિયાસે ॥૧૬॥ અણાગાઠે મજ્જે પાસવણે
અણહિયાસે ॥૧૭॥ અણાગાઠે દૂરે પાસવણે અણહિ-
યાસે ॥૧૮॥ અણાગાઠે આસન્ને ઉચ્ચારે પાસવણે

અહિયાસે ॥૧૯॥ અણાગાઠે મજ્જે ઉચ્ચારે પાસવણે
 અહિયાસે ॥૨૦॥ અણાગાઠે દૂરે ઉચ્ચારે પાસવણે
 અહિયાસે ॥૨૧॥ અણાગાઠે આસન્ને પાસવણે અહિ-
 યાસે ॥૨૨॥ અણાગાઠે મજ્જે પાસવણે અહિયાસે ॥૨૩॥
 અણાગાઠે દૂરે પાસવણે અહિયાસે^૧ ॥૨૪॥

પોસહવાલાએ પ્રતિક્રમણ વખતે ફક્ત ખમાસમણ
 દધ ધરિયાવહિ પડિક્રમી પ્રતિક્રમણનો પ્રારંભ કરવાનો
 હોય છે. અને દિવસનો પોસહ લીધો છે તેને દેવસિ
 પ્રતિક્રમણમાં સાત લાખની જગ્યાએ “ઠાણેક્રમણે
 ચંક્રમણે” પાઠ બોલવાનો હોય છે, પણ સવારે પોસહ
 નથી લીધો પણ સાંજે રાત્રીનો પોસહ લીધો છે તે
 દેવસિ પ્રતિક્રમણમાં સાત લાખ બોલવાના છે તથા
 રાધ્ય પ્રતિક્રમણમાં રાત્રિ પોસહવાલાએ સાત લાખની
 જગ્યાએ “સંથારા ઉવટ્ટણકી” કહે.

દિવસના પોસહમાં પ્રતિક્રમણમાં સાતલાખની
 જગ્યાએ કહેવાનો પાઠ.

૧. ઉપરના ચોવીશ સ્થંડિલ કયાં કયાં કરવા તે બતાવે
 છે. પ્રથમના ૬ સ્થંડિલ સંથારાની બન્ને પડખેની જગ્યાએ.
 બીજા ૬ સ્થંડિલ ઉપાશ્રયના બારણાની અંદર બન્ને પાસે.
 ત્રીજા ૬ સ્થંડિલ બારણાની બહાર બન્ને પાસે. ચોથા ૬
 ઉપાશ્રયથી સો હાથને અંતરે દૂર લધુનીતિ વડિનીતિ પરઠ-
 વવાની જગ્યા સુધીમાં બન્ને બાજુ કરવાનાં છે.

ઠાણેકકમણે ચંકમણે ॥

ઠાણેકમણે ચંકમણે, આઉત્તે અણાઉત્તે ॥ હરિય કાય સંઘદે, ખીયકાય સંઘદે, થાવરકાય સંઘદે, છપ્પ-ધય સંઘદે, સંવસવિ દેવસિય, દુચિંતિય, દુખ્ભા-સિય, દુચ્ચિક્કિય, ઇચ્છાકારેણુ સંદિસસહ ભગવન્ ? ઇચ્છં, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧॥

રાત્રીના પોસહમાં પ્રતિકમણુ વખતે સાત લાખની જગ્યાએ કહેવાનો પાઠ ॥

સંથારા ઉવટ્ટણુકી ॥

સંથારા ઉવટ્ટણુકી, આઉટ્ટણુકી, પરિઅટ્ટણુકી, પસારણુકી, છપ્પધય સંઘટ્ટણુકી, અચ્ચખ્ખુવિસય કાયકી, સંવસ્સવિ રાઈઅ, દુચિંતિય, દુખ્ભાસિય, દુચ્ચિક્કિય, ઇચ્છાકારેણુ સંદિસસહ ભગવન્ ? ઇચ્છં, તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧॥

પ્રતિકમણુ થઈ રહ્યા પછી દિવસના પોસહવાલા આગે કહેવામાં આવશે તે વિધિથી પોસહ પારે તથા રાત્રીના પોસહવાલા નવ વાગ્યા (એક પહોર રાત્રી ગયા) પછી સંથારા પોરિસીની વિધિથી રાઈ સંથારા પોરિસિ ભણાવે.

રાઈ સંથારા પોરિસિની વિધિ ॥

પ્રથમ ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્ બહુ પડિપુન્ના પોરિસિ ? ઇચ્છં,” કહી ખમાસમણુ દઈ ઇરિયાવહિ પડિક્કમે, પછી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં રાઈ સંથારા મુહપત્તિ પડિલેહુ ? ઇચ્છં” કહી મુહપત્તિ પડિલેહે, પછી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં રાઈ સંથારા સંદિસાહુ ? ઇચ્છં” પછી ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છાં સંં ભં રાઈ સંથારા ડાઉં ? ઇચ્છં” ખમાસમણુ દઈ “ ઇચ્છં કારેણુ સંં ભં ચૈત્યવંદન કરૂં ? ઇચ્છં,” કહી ચુકિસાયં ચૈત્યવંદન કરી નમુત્યુણું જવંતિં જવંતં નમોઽર્હત્તં ઉવસ્સગ્ગ હરંં જયવિરાયં કહી, ભૂમિ પ્રમાળ્ સંથારો ઉત્તરપટ્ટે પાથરી, શરીર પ્રમાળ્ નીચે પ્રમાણે સંથારા ઉપર બેસી કહે.

રાઈ સંથારા પોરિસિ ॥

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ, નમો ખમાસમણાણું ગોયમાધણું મહામુણીણું. (કહી ત્રણ નવકાર ત્રણ કરેમિભંતેં ઉપરના પાઠ સાથે કહેવું પછી) અણુ-જણુહ ચિઠ્ઠિજ્જ ! અણુજણુહ પરમગુરૂ ! ગુરૂગુણુ-રયણેહિં મંડિઅ સરીરા ! બહુ પડિપુન્ના પોરિસિ,

રાઈ સંથારે ઠામિ ॥૧॥ અણુજણુહ સંથારં, બાહુ-
 વહાણેણુ વામપાસેણુ ॥ કુકુડિ પાય પસારણુ, અંતરં
 તુ પણુજ્જએ ભૂમિ ॥૨॥ સંકોઈયિ સંડાસં ઉવઠંતેય
 કાય પડિલેહા ॥ દંવાઈ ઉવએગં, ઊસાસ નિરંભણા-
 લોયં ॥૩॥ જઈ મે હુજ્જ પમાઓ, ઇમસ્સ દેહસ્સિ-
 માઇ રમણીએ ॥ આહાર મુવહિ દેહં, સંવં તિવિ-
 હેણુ વોસિરિયં ॥૪॥ આસવ કસાય બંધણુ, કલહા
 ભખખાણુ પરવરીવાઓ ॥ અરઇ રઇ પેસુન્નં, માયા
 મોસં ચ મિચ્છત્તં ॥૫॥ વોસિરિસુ ઈમાઇમુખખમગ્ગ
 સંસગ્ગ વિગ્ધ ભૂઆઇ ॥ દુગ્ગઇનિબંધણાઇ, અઠારસ
 પાવઠાણાઈ ॥૬॥ એગોહં નત્થિ મે કોઈ, નાહમન્નસ્સ
 કસ્સવિ ॥ એવં અદ્દીણુમણુસો, અપ્પાણુ મણુસા
 સએ ॥૭॥ એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણુ દંસણુસંજુ-
 ઓ ॥ સેસા મે બાહિરા ભાવા, સંવે સંજેગલખખણુ
 ॥૮॥ સંજેગ મૂલા જીવેણુ, પત્તા દુખખપરંપરા ॥ તમ્હા
 સંજેગ સંબંધં, સંવં તિવિહેણુ વોસિરે ॥૯॥ અરિહંતો
 મહદેવો, જવજ્જવં સુસાહુણો ગુરૂણો ॥ જિણુપન્નત્તં
 તત્તં, ઇયસમ્મત્તં મએ ગહિયં ॥૧૦॥ ચત્તારિ મંગલં,
 અરિહંતા મંગલં, સિદ્ધા મંગલં, સાહુ મંગલં, કેવલિ
 પન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ॥૧૧॥ ચત્તારિ લોગુત્તમા.
 અરિહંતા લોગુત્તમા, સિદ્ધા લોગુત્તમા, સાહુ લોગુ-
 ત્તમા, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો લોગુત્તમો ॥૧૨॥ ચત્તારિ

સરણું પવજ્જભિ, અરિહંતે સરણું પવજ્જભિ, સિદ્ધે-
 સરણું પવજ્જભિ સાહુસરણું પવજ્જભિ, કેવલિ પન્ન-
 ત્તંધમ્મં સરણું પવજ્જભિ ॥૧૩॥ અરિહંતા મંગલ-
 મજ્ઝ, અરિહંતામજ્ઝદેવયા, ॥ અરિહંતા કિત્તિ-
 અત્તાણું, વોસિરામિત્તિ પાવગં ॥૧૪॥ સિદ્ધાય મંગલં
 મજ્ઝ, સિદ્ધાય મજ્ઝ દેવયા ॥ સિદ્ધાય કિત્તિઅત્તાણું
 વોસિરામિત્તિ પાવગં ॥૧૫॥ આયરિયા મંગલં મજ્ઝ,
 આયરિયા મજ્ઝ દેવયા ॥ આયરિયા કિત્તિઅત્તાણું,
 વોસિરામિત્તિ પાવગં ॥૧૬॥ ઉવજ્ઝાયા મંગલં મજ્ઝ,
 ઉવજ્ઝાયા મજ્ઝ દેવયા ॥ ઉવજ્ઝાયા કિત્તિઅત્તાણું,
 વોસિરામિત્તિ પાવગં ॥૧૭॥ સાહુણો મંગલં મજ્ઝ,
 સાહુણો મજ્ઝ દેવયા સાહુણો કિત્તિઅત્તાણું, વોસિ-
 રામિત્તિ પાવગં ॥૧૮॥ પુઢવિદ્દગ અગણિ માણ્ય, ઇક્કિએ
 સત્ત જોણિ લખખાઓ ॥ વણુપત્તેય અણુંતે, દસ ચઉ-
 દસ જોણિ લખખાઓ ॥૧૯॥ વિગલિંદિએસુ દો દો,
 ચઉરો ચઉરો ય નારય સુરેસુ ॥ તિરિએસુ હુંતિ
 ચઉરો, ચઉદસ લખખાય મણુએસુ ॥ ૨૦ ॥ ખામેમિ
 સંવજ્જવે, સંવે જીવા ખમંતુ મે ॥ મિત્તી મે સંવ-
 જુએસુ, વેર મજ્ઝં ન કેણુઈ ॥૨૧॥ એવમહં આલો-
 ધય, નિંદિય ગરહિઅ દુગંછિયં સમ્મં ॥ તિવિહેણુ
 પડિક્કંતો, વંદામિ જિણે ચઉંવીસં ॥૨૨॥ ખમિઅ-
 ખમાવિઅ મધખમિઅ, સંવહ જીવનિકાય ॥ સિદ્ધ-

હ સાખ આલોયણુહ, મજ્જહ વૈર ન ભાવ ॥૨૩॥
 સંવે જીવ કમ્મવસુ, ચઉદ્દહ રાજ ભમંત ॥ તે મેં
 સંવ ખમાવિઆ, મજ્જવિ તેહ ખમંત ॥૨૪॥

પછી સાત નવકાર ગણી સુધ જાય. નિદ્રા ન આવતી હોય તો સજ્જાય ધ્યાન કરે.

ઘતિ રાઘ સંથારા પોરિસિ વિધિ ॥

પ્રભાતમાં રાઘ પ્રતિક્રમણ કરી પડિલેહણ કરી દેવવંદન કરી ગુરૂવંદન કરી પોસહ પારે [જોણે બે ઘડી રાતમાં પોસહ લીધો હોય તેને બે ઘડી રાત બાકી રહે ત્યારે આઠ પહોર પુરા થાય છે અને પોસહ દિવસ ઉગ્યા પછી પારવાનો હોય છે તેથી તેને પ્રતિક્રમણ પહેલા સામાયિક લે, બીજા પોસહવાળા કે જોણે સૂર્યોદયે પોસહ લીધો છે તેને સામાયિક લેવાની જરૂર નથી, કારણકે સામાયિકનો ઉત્કૃષ્ટ કાલ આઠ પહોરનો કહ્યો છે.]

પોસહ પારવાની વિધિ

પ્રથમ ખમાસમણ દર્શ “ ઇચ્છા કારેણ સંં ભં ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામી ? ઇચ્છં, ” કહી ઇરિયાવહિ પડિક્કમી, ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છં, ” કહી મુહપત્તિ પડિલેહે, પછી ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં પોસહ પાર્ ? યથાશક્તિ, ” ખમાં

“ ઇચ્છાં સંં ભં પોસહ પારેમિ ? તહત્તિ ” કહી, જમણે હાથ નીચે સ્થાપન કરી ત્રણ નવકાર ગણે, પછી ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં મુહપત્તિ પડિલેહુ ? ઇચ્છં,” કહી મુહપત્તિ પડિલેહી, ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં સામાયિક પાર્ ? યથાશક્તિ,” ખમાં “ ઇચ્છાં સંં ભં સામાયિક પારેમિ ? તહત્તિ, ” કહી, જમણે હાથ નીચે સ્થાપી ત્રણ નવકાર ગણી “ ભયવંદસણુ ભદો” (સામાયિક પારવાનું પચ્ચખખાણુ) કહે, પછી જમણે-હાથ સ્થાપનાચાર્યની સામે સિદ્ધિ હથેળીએ રાખી ત્રણ નવકાર ગણી ઉઠી જાય.

દેશાવગાસિક લેવાની વિધિ ॥

દેશાવગાસિક લેવાની સર્વ વિધિ પોસહ લેવાની વિધિ પ્રમાણે લેવાની છે, પણ જે ઠેકાણે પોસહમુહપત્તિ પડિલેહું ને બદલે “દેસાવગાસિય મુહપત્તિ પડિલેહું ?

૧સામાયિક, પોસહ અને દેશાવગાસિકમાં પારવાને માટે આ એકજ પાઠ છે, તેથી દરેકને પારવાને માટે જુદી જુદી વખત નહિ બોલતા બધાને માટે એકજ વખત બોલવું, પણ વિશેષમાં પાંચમી ગાથામાં દરેકને માટે જુદીજુદી રીતે બોલવાનું જણવું. સામાયિક પારવા માટે “સામાધય સંઠિયસ્સ” પોસહપારવા માટે “સામાધય પોસહ સંઠિયસ્સ” દેશાવગાસિક-પારવા માટે “સામાધય દેસાવગાસિય સંઠિયસ્સ” પાઠ કહેવો.

ઈચ્છં,” તેમજ “દેશાવગાસિય સંદિસાહુ ? ઈચ્છં,” દેસાવગાસિય ઠાઉં ? ઈચ્છં,” ઇચ્છકારી ભગવન્ પસાય કરી દેશાવગાસિય દંડક ઉચ્ચરાવોજી” કહેવું પોસ-હમાં કરેમિભતેના પાઠથી ઉચ્ચરવામાં આવે છે, દેશાવગાસિકમાં “તુમ્હાણું સમીવે” ના પાઠથી ઉચ્ચરવામાં આવે છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

દેશાવગાસિકનું પચ્ચખખાણુ ॥

અહણું ભતે તુમ્હાણું સમીવે દેસાવગાસિયં પચ્ચખખામિ, દંવઓ, ખિત્તઓ, કાલઓ, ભાવઓ, દંવઓણું દેસાવગાસિયં, ખિત્તઓણું ઈત્યંવા અણુ-ત્યંવા, કાલઓણું મુહૂત્તધારણાપમાણું જવ નિયમં પચ્ચખખામિ, ભાવઓણું જવ ગહેણું ન ગહિજ્જમિ છલેણું ન છલિજ્જમિ, અણુણુ કેણુવિ રોગાયકેણુવા એસો પરિણામો ન પડિવજ્જમ, તા અભિગ્ગહે, અન્ન-ત્યણાભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવ-સમાહિ વત્તિયાગારેણું, વોસિરઈ.

આ પાઠથી દેશાવગાસિય ઉચ્ચરે, તથા “બહુવેલ સંદિસાહુ ? બહુવેલ કર ?” આ પાઠના આદેશ ન લે. દેશાવગાસિક ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારે કરવું હોય તો પંદર સામાયિકનું અને જઘન્ય ત્રણ સામાયિકનું થાય છે, આ હમેશાં ખાવાવાળા પણ કરી શકે છે.

દેશાવગાસિક પારવાની વિધિ ॥

દેશાવગાસિક પારવાની વિધિ પોસહ પારવાની વિધિ પ્રમાણે છે, ફરકમાં પોસહ પાર્? ની જગ્યાએ “દેસાવગાસીય પાર્? : યથાશક્તિ” “દેશાવગાસિય પારેમિ, તહત્તિ” કહે, અને પારવાની “ભયવંદસણુ-ભદ્રે” ની પાંચમી ગાથામાં “સામાધય દેસાવગાસિય સંડિયસ્સ” પાઠ કહેવો. દેશાવગાસિક પારવાની વિધિ. ઇતિ પોસહ દેશાવગાસિક વિધિ સંપૂર્ણ.

થોથો.

શ્રી સીમંધર જિન થોય.

મહીમંડણું પુન્ન સોવન્નદેહં, જણાણુંદણું કેવલ-
નાણું ગેહં; મહાનંદલચ્છી બહુબુદ્ધિરાયં, સુસેવામિ
સીમંધરંતીત્થરાયં. ૧

શ્રી સિદ્ધાચલની થોય.

શત્રુંજયગિરિ નમીએ, રૂપભદ્રેવ પુંડરીક,
શુભ તપનો મહિમા, સુણી ગુરુમુખ નીરલીક,
શુદ્ધ મન ઉપવાસે, વિધિસુ ચૈત્યવંદનીક,
કરીએ જિન આગળ, ટાળી વચન અલીક. ૧

સિદ્ધાચલ મંડન, રૂપલ જિણુંદ દયાળ,
મરૂદેવાનંદન, વંદન કરું ત્રણ કાળ;
એ તીરથ જાણી, પૂર્વ નવાણું વાર,
આદીશ્વર આઠ્યા, જાણી લાલ અપાર. ૧

શ્રી બીજની થાય.

પૂર્વ વિદેહ પુખ્તવધ વિજયે, શ્રી પુંડરિગિણી નયરીજ,
રિદ્ધિસિદ્ધિ નવનિધિ અનર્ગલ, નિર્જર પુરી સુખકારીજ;
કનક કમલ સુર નિર્મિત ઉપર, ચરણધરે જિન ચંદાજ,
સીમંધર જિન બીજે દરશન, કરતાં પામે આનંદાજ. ૧
પરસંયોગ અનિત્યતા જાણી, સુખવિભાવીની કામીજ,
જ્યોતિરૂપ નિજભાવ સંભારી, ભાવ ક્ષાયિક અભિરામીજ;
જગ જન સંશય વ્યૂહ નિકંદી, આપે નિજગુણ ધામીજ,
ભાવ ધરી ત્રિભુવન જિન નમતાં, શિવસુખઆનંદપામીજ.
ભવબ્રમ ધર્મસમા વન જનધર, ભૂમિ ચેતન સુભકારીજ,
સમક્રીત બીજે પુદ્યો તરવર, ઉત્તર ગુણ દલસારીજ;
અનુભવ જ્ઞાનામૃત રૂલ ઉત્તમ, ભવિજન હર્ષ વધાઈજ,
જિન પ્રવચન નિજ રમણે રમતાં, ચેતનતા પ્રગટાઈજ. ૩
જિનવર આનન પંકજ કોસે, વિકસીત નિત્ય નિવાસીજ,
અનુપમ રૂપ લાવણ્ય શિરોમણિ, સકલ કલાસુવિલાસીજ;
સુભતિ આપે ભારતી દેવી, જ્ઞાન ધ્યાન સુખ કંદોજ,
નવનિધિ વાચક ચારિત્ર નંદી, પામે પરમ આનંદોજ. ૪

શ્રી પંચમીની થાય.

પુરિ પુંડરિગિણી સમવસરણુગત, ભાષે શ્રીજિનરાયાજી,
 શૂરસેન નરપતિ ઉપદેશે, પંચમી તપ બતસાયાજી;
 ચૌવિહાર વ્રતમુનિ મુખ કરીએ, જ્ઞાનભક્તિ વલી કીજેજી,
 એહ ઉપદેશ કરે સીમંધરજિન, પંચમીતિથિ પ્રણમીજેજી. ૧
 આશ્રવ પંચ અવરોધન કરિને, પંચસંવર ગુણુધારીજી,
 પંચેન્દ્રી સુખ વિષય તજીને, પંચ સુમતિ લહે ભારીજી;
 લોકાલોક પ્રકાશક પંચમ, જ્ઞાન દિવાકર જાયાજી,
 પંચમીતિથિ જિન પંચકલ્યાણુ, પ્રણમું શિવસુખદાયાજી. ૨
 રજત કનકમણિ પાટા ઉપર, પુસ્તક સહુ થાપીજેજી,
 સ્થાપના ચારજ ડવણી આગળ, મંડલનંદી રચીજેજી;
 પુસ્તક પૂજ સ્થાપનાચારજ, નંદી પૂજન કીજેજી,
 શુદ્ધિ પંચમી ઇણુવિધજિનપ્રવચન, શુભશ્રાવકસેવીજેજી. ૩
 કાર્તિકશુદ્ધિ પંચમી તિથિરૂડી, તપ કરીએ સુભભાવેજી,
 પંચાનુત્તર પદ ભોગવીને, પંચમી ગતિ સુખ પાવેજી;
 ખરતર નવવિધ વાચક ચારિત્ર, થાપે હર્ષ અપારોજી,
 નિતપ્રતિ જસુશાસનસુરી આપે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ સુખધારોજી. ૪

શ્રી અષ્ટમીની થાય.

ચંડીસે જિનવર, પ્રણમું હું નિતમેવ; આઠમ
 દિન કરિયે, ચંદ્રાપ્રભુજીની સેવ; મૂરતિ મન મોહે,
 જાણે પૂનિમ ચંદ; દીકાંદુઃખ જાયે, પામે પરમાનંદ. ૧

મિલ ચોસઠ ઇંદ્ર, પૂજે પ્રભુજીના પાય; ઇંદ્રાણી અપ-
ચ્છરા, કર જોડી ગુણ ગાય; નંદીસરદ્વીપે, મિલ સુર-
વરની કોડ; અઠાઈમિહોચ્છવ, કરતાં હોડાહોડ. ૨

સેતુંજ શિખરે, જાણી લાલ અપાર; ચૌમાસે
રહિયા, ગણધર મુનિ પરિવાર; ભવિયણને તારે, દેઈ
ધરમ ઉપદેશ; દુધ સાકરથી પણ વાણિ અધિક વિશેષ. ૩

પોસહ પડિક્કમણું, કરિયે વ્રત પચ્ચખખાણું; આઠમ
તપ કરતાં, આઠ કરમની હાણું; આઠમંગલ થાયે, દિન
દિન કોડકલ્યાણું; જિનસુખસૂરિ કહે ઇમ, શાસન
સુરીય સુખાણું. ૪

શ્રી એકાદશીની થોય.

શ્રી અરનાથ સંજમ આદરિયો, નમિ જિન કેવલિ જાયાજી,
મલિલ જિનેસર જનમ પ્રવ્રજ્યા, કેવલજ્ઞાન સુભાયાજી;
મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશી રૂડી, ભવિજન શિવસુખદાયાજી,
તેણે કારણ અરનમિમલિલજિન, પ્રણમી જે ચિત્તલાયાજી. ૧
ભરત ઔરવત ક્ષેત્રે ગણતાં, પંચાસત કલ્યાણોજી,
પંચાસત ત્રિક કાલે ગણતાં, નભ શૌર શશિ મિતજાણોજી;
કાલઅનંત કરી ઇમહીજગણતાં, અનંતકલ્યાણસેવંતાજી;
સુદ્ધિ અગ્યારસ જિન ક્યાન ધરંતા, પામે લાલ અનંતાજી. ૨
સુદ્ધિ એકાદશી ચઉવિહાર વ્રત પોષધ, આઠ પહોરીલીજેજી,
પુસ્તક સામે દોઢસો કલ્યાણુક, સ્થિર ચિત્ત જપ જપીજેજી;

કરમ નિકાચીતકદ્દમ રવિકર, શમ પરિણામ ગૃહીજેજી,
ત્રિકરણ કરમ જિનપ્રવચન પૂજત, નિર્મલબોધ લહીજેજી. ૩
અગ્યાર વરસ અગ્યારસ તપકરી, ઉજમણો વળી કીજેજી,
દિનદિન અધિક ભાવનાભાવો, સંપદ સહજ વરીજેજી;
ખરતરગચ્છ નવનિધિ ઉદયકર, વાચક ચારિત્ર નંદોજી,
સાનિધ્ય કરે જસ શાસનદેવી, આપેશ્રી સુખ કંદોજી. ૪

શ્રી ચતુર્દશી સ્તુતિ.

અવિરલ કમલ ગવલ મુક્તાફલ કુવલય કનક
ભાસુર, પરિમલ બહુલ કમલદલ કોમલ પદતલલુલિ-
તનરેશ્વર; ત્રિભુવનભવન સુદીપ્રદીપક મણિકલિકા
વિમલ કેવલ, નવનવ યુગલજલધિ પરમિત જિનવર-
નિકરં નમામ્યહં. ૧. વ્યંતરનગર રચક વૈમાનિક કુલ-
ગિરિ કુંડસકુંડલે, તારક મેરજલધિ નંદીસર ગિરિ
ગજદંતસુ મંડલે; વક્ષસ્કાર ભવન વનજોત્તર કુરૂવૈ-
તાલ્યકુંજિગા, ત્રિજગતિ જયતિ વિદિતશાશ્વતજિન
નતિતતિરિહમોહપારગા. ૨. શ્રુત રત્નેક જલધિમધુમધુ-
રિમ રસભર ગુરૂ સરોવર, પરમતતિમિરકિરણહરણો-
ધ્ધુર દિનકરકિરણ સહોદર; ગમનચહેતુભંગગંભીરિ-
મગણધરદેવ ગીષ્પદ, જિનવરવચનમવનિમવતાત્
સુચિદિશ તુ નતેષુ સંપદ. ૩. શ્રીમદ્વીર ચરમતીર્થાધિપ
મુખકમલાધિવાસિની, પાર્વાણ ચંદ્ર વિશદ વદનોજ્વલ

રાજમરાલગામિની; પ્રદિશતુ સકલદેવ દેવીગણ પરિક-
સિતા સતામિયં, બિચકલ ધવલ કુવલયકલ મૂર્તિઃ
શ્રુતદેવી શ્રુતોચ્ચયઃ. ૪.

શ્રી પર્યુષણની થાય.

સિદ્ધાર્થ નંદન, પ્રણમીજે સુખકાર, નિર્મલ ત્રિક-
રણે કરી, ક્રીજે ભક્તિઉદાર; આપાઠ ચૌમાસથી, દશ
પંચક દીન જાણુ, સંવત્સરી પડિક્કમણુ, અષ્ટમતપ
સુવિહાણુ. ૧. જિનપંચ કલ્યાણક, પૂજભવિ ચિત્ત-
ધાર, અષ્ટોત્તર ઇગવીશ, પૂજ સત્તર પ્રકાર; શુભ
ભાવ ધરીને, કરીએ ચૈત્યપ્રવાડી, જિન ભક્તિ કરંતા,
શિવસુખ લાભ અપારી. ૨. શ્રાવક સંઘ સાથે, પોષધ-
શાલા આય, જિન આગમ પુસ્તક, પૂજે હરખ ભરાય;
સહુ દુરીત વિહંડન, મુનિ મુખ કલ્પ સુણીજે, નિત
પ્રતિ પ્રભાવના, કરતા પુન્ય ભરીજે. ૩. શ્રી પર્વ
પણુસણુ, બ્રહ્મચર્ય વ્રત ધાર, સેવે ભવિ પ્રાણી, તપ-
જપ કરસુખસાર; ખરતર ગચ્છ વાચક, નિઃચુદ્ધ
ચારિત્રનાંદિ, જસુ શાસનદેવી, આપે પરમાનાંદિ. ૪.

શ્રી આંવિલની સ્તુતિ.

નિરૂપમ સુખદાયક જગનાયક, લાયક શિવગતિ
ગામીજી, કર્ણાસાગર નિજગુણઆગર, શુભ સમતા

રસ ધામીજી; સિદ્ધચક્ર શિરોમણિ જિનવર, ધ્યાવે જે
 મન રંગેજી, તે માનવ શ્રીપાલતણી પરે, પામે સુખ
 સુર સંગેજી. ૧ અરિહંત સિદ્ધ આચારજી પાઠક, સાધુ
 મહા ગુણવંતા જી, દરિસણુ નાણુ ચરણુ તપ ઉત્તમ,
 નવપદ જગ જયવંતા જી; એહનું ધ્યાન ધરતાં લહિયે,
 અવિચલપદ અવિનાશી જી, તે સઘલા જિનનાયક
 નભિયે, જેણે એ નીતિ પ્રકાશી જી. ૨ આસોમાસ
 મનોહર તીમ વલી, ચૈત્રક માસ જગીશે જી, અજ
 વાલી સાતમથી કરિયે, નવઆંખિલ નવદિવસેજી;
 તેરસહસ વલિ ગુણિયે ગુણુણું, નવપદ કરો ધ્યાન
 સારો જી, ઇણુ પરે નિર્મલ તપ આદરિયે, આગમ સાખ
 ઉદારોજી. ૩ વિમલકમલદલ લોચન સુંદર શ્રીચક્રેસ-
 રિ દેવી જી, નવપદ સેવક ભવિજન કેરા, વીધન હરો
 સુર સેવી જી; શ્રીખરતર ગચ્છ નાયક સદગુરૂ શ્રીજિન-
 ભકિતમુણિંદા જી, તસુ પસાયે ઇનપરે પભણે, શ્રીજિ-
 નલાભસૂરિંદા જી.

વીશસ્થાનકની થાય.

આદીસર અલવેસર જગપતિ, ભવિમન સાયર-
 ચંદાજી, શત્રૂંજયમંડણુ દુઃખવિહંડણુ, અદ્ભુત જ્યોતિ-
 સોહંદા જી. સુખસંપત્તિ કારણુ જગતારણુ, સેવે
 સુરનર ઇંદાજી, કરુણાકર જિનવર ઉપગારી, કામિત
 સુરતર કંદાજી. ૧. અરિહંત-સિદ્ધ-પ્રવચન-આચારજી-

સ્થવિર-પાઠક મન આણેજી, સાધુનાણુ-દંસણુ-દસમો-
 પદ, વિનય-ચારિત્ર વખાણેજી; બ્રહ્મક્રિયા-તપ-ગો-
 યમ-જિનપદ, સમાધિઅપૂર્વશ્રુતજણેજી, શ્રુતભક્તિ
 તીરથ પ્રભાવન, વીસ થાનક પહિયાનોજી. ૨. શ્રીમુ-
 ખવીર જિનેસર ભાષે, એ પદ સેવો પ્રાણીજી, તીર્થ-
 કરપદ એહથી લહિયે, જિમ આગમની વાણીજી;
 જ્ઞાતાઅંગે ગણધરદેવે વિવરીને ઘણી આણીજી, એ
 આરાધનથી શિવ લહિયે, નિરૂપમસુખ નીસાનીજી. ૩.
 ત્રીન કાલ પાંચે શકસ્તવ, દેવવંદન વિધિ કીજેજી,
 કાઉસગ્ગ પરદક્ષિણા ગુણનો, વિધિસુ જિનપૂજે જી;
 ખમાસમણુ ખીહુંટંક પડિક્કમણુ, સ્તવના નિત્ય સુણી-
 જેજી, કૃપાચંદ્ર સુચદેવિ પસાયે, મનવંછિતફલ લીજેજી. ૪

શ્રી ચૈત્રી પૂનમ થોય.

શત્રૂંજયગિરિ નમિયે, રૂપભદેવ પુંડરીક,
 શુભ તપની મહિમા, સુણિ ગુરુમુખ નિરભીક,
 શુદ્ધ મન ઉપવાસે, વિધિસુ ચૈત્યવંદનીક,
 કરિયે જિન આગલ ટાલી વચન અલીક. ૧
 શકસ્તવનાદિક પ્રથમ તિલક દશવીસ,
 અક્ષત ગીણતીસે, ચઢતા તિમ ચાલીસ;
 પંચાસની પૂજા, ભાષે ઈમ જગદીસ,
 તેહીજ નિત પ્રણમું, સ્વામી જિન ચઉવીસ. ૨

સુદ્ધિપક્ષની પૂનમ ચૈત્રમાસ શુભવાર,
 વિધિસેતી લહિયે, આગમસાખ વિચાર;
 ઈમ સોલવરસ લગે, ધરિયે જ્ઞાન ઉદાર,
 કરતાં નરનારી, પામે ભવનો પાર. ૩
 સોવન તન ચરણે, નયણે તિમ અરવિંદ,
 ચક્રેસરિ દેવિ, સેવિ નરસુર વૃંદ;
 કામિત સુખદાયક, પૂરે મન આણુંદ,
 જપે ગણનાયક શ્રીજિનલાલ સૂરિંદ. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથની થોય.

અશ્વસેન નરેસર, વામાદેવી નંદ,
 નવકર તનુ નિરૂપમ, નીલવરણ સુખકંદ;
 અહિલંછન સેવિત, પદ્માવતી ધરણિંદ,
 પ્રહ ઉઠી પ્રણમું, નિતપ્રતિ પાસજિણુંદ. ૧
 કુલગિરિ વેયદ્ધે, કયણાયલ અલિરામ,
 માનુષોત્તર નંદી, રૂચક કુંડલ સુખઠામ;
 ભુવનેસર વ્યંતર, જોઈસ વિમાણીક ધામ,
 વર્તે છે જિનવર, પૂરો મુઝ મનકામ. ૨
 જિહાં અંગ અખ્યારે, ખાર ઉપાંગ છ છેદ,
 દશ પયન્ના દાખ્યા, મૂલ સૂત્ર ચઉભેદ;
 જિન આગમ પટદ્રવ્ય, સપ્ત પદારથ જુત્ત,
 સાંભલી સદ્દેતાં, તુટે કરમ તુરત્ત. ૩

પદ્માવતી દેવી, પાશ્વયક્ષ પરત્યક્ષ,
 સહુ સંઘનાં સંકટ, દૂર કરેવા દક્ષ;
 સમરો જિનભક્તિ, સૂરિ કહે એક ચિત્ત,
 સુખ સુજસ સમાપે, પુત્ર કલત્ર બહુવિત્ત. ૪

શ્રી નેમનાથજીની થોય.

સુર અસુર વંદિય પાય પંકજ, મયણુમલ્લ અક્ષોલિતં;
 ધનસધનશ્યામ શરીર સુંદર, શંખ લંચન શોભિતં.
 શિવાદેવી નંદન ત્રિજગ વંદન, ભવિક કમલ દિનેશ્વરં;
 ગિરિનારગિરિવર શિખર વંદું, નેમિનાથજિનેશ્વરમ્. ૧
 અષ્ટાપદે શ્રીઆદિજિનવર, વીરજિન પાવાપુરે;
 વાસુપૂજ્ય અંપાપુરિય સીધા, નેમ રૈવત ગિરિવરે.
 સમેતશિખરે વીસ જિનવર, મુગતિ પહુતા મુનિવરુ;
 ચઉવીસજિણુવર તેહ વંદુ, સકલ સંઘે સુખકરુ. ૨
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બારે, દશ પયન્ના જાણીયે;
 છ છેદ ગ્રંથ પસત્ય અત્યા, ચાર મૂલ વખાણીયે.
 અનુયોગદ્વાર ઉદાર નંદી, સૂત્ર જિનમત ગાઠયે;
 એહ વૃતિચૂર્ણોભાષ્ય પેતાલીશ આગમ ધ્યાધયે. ૩
 દુહુ દિસે બાલક હોય જોહને, સદા ભવિયણુ સુખકરુ;
 દુખ હરે અંબા લુખ સુંદર, દુરિય દોહગ અપહરુ.
 ગિરિનાર મંડણુ નેમિ જિનવર, ચરણપંકજ સેવિયે;
 શ્રીસંઘ સહુને સદા મંગલ, કરો અંબા દેવિયે. ૪

શ્રી મહાવીર જિન થોય.

મૂરતિમન મોહન, કંચન કોમલ કાય;
 સિદ્ધારથ નંદન, ત્રિશક્તાદેવી સમાય;
 મૃગનાયક લંછન, સાત હાથ તનુ માન,
 દિનદિન સુખ દાયક, સ્વામી શ્રી વર્ધ્ધમાન. ૧
 સુર નરવર કિન્નર, વંદિત પદ અરવિંદ,
 કામિત ભરપૂરણુ, અભિનવ સુરતરૂ કંદ;
 ભવિયણુને તારે, પ્રવહણુ સમ નીશદીસ,
 ચોવિશે જિનવર, પ્રણમું વીસવાવીસ. ૨
 અરથે કરી આગમ, ભાખ્યા શ્રીભગવંત,
 ગણધરને ગુંધ્યા, ગુણુનિધિ જ્ઞાન અનંત;
 સુરગુરૂ પણ મહિમા, કહિ ન શકે એકંત,
 સમર્પું સુખસાયર, મન શુદ્ધ સૂત્ર સિદ્ધાન્ત. ૩
 સિદ્ધાયિકા દેવી, વારે વિધન વિશેષ,
 સહુ સંકટ ચૂરે, પૂરે આશ અશેષ;
 અહોનિશ કર જોડી, સેવે સુરનર ઇંદ,
 જપે ગુણ ગણ ઇમ, શ્રી જિનલાભ સૂરીંદ. ૪

જિનસ્તુતિઓ.

દર્શનાતૂદ્ધરિતંવંસી, વંદનાત્વાંચ્છિતપ્રદઃ;
 પૂજનાત્પૂરકઃ શ્રીણાં, જિનઃ સાક્ષાત્સુરદુભઃ. ૧

આત્મારામ ગુણાકરં ગુણનિધિં ચૈતન્યરત્નાકરં,
 સર્વં ભુત ગતાગતે સુખદુઃખે જ્ઞાતેત્યયા સર્વગે;
 ત્રૈલોક્યાધિપતે ! સ્વયં સ્વમનસાધ્યાયન્તિ યોગીશ્વરાઃ,
 વદે તંહરિવંશહર્ષ દદ્યં શ્રીમાન્ હદાભ્યુદયતમ્. ૧

ચૈત્યવંદનો.

શ્રીપાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન.

સકલકુશલવલ્લી, પુષ્કરાવર્ત્તમેધો, દુરીત તિમિ-
 રભાનુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ, ભવજલનિધિપોતઃ સર્વ-
 સંપત્તિહેતુઃ, સ ભવતુ સતતં વઃ, શ્રેયસે પાર્શ્વદેવઃ ૧

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી સીમંધર જગદ્ધણી, આ ભરતે આવો,
 કર્ણાવંત કર્ણા કરી, અમને વંદાવો. ૧
 સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ,
 ભવોભવ હું છું તાહરો, નહીં મેહું હવે સાથ. ૨
 સયલ સંગ છંડી કરીએ, ચારિત્ર લઈશું,
 પાય તુમારા સેવીને, શિવ રમણી વરીસું. ૩
 એ અળજો મુજને ધણોએ, પુરો સીમંધર દેવ,
 ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

જય જય ત્રિભુવન આદિનાથ, પંચમગતિ ગામી,
જય જય કર્ણા શાન્ત દાન્ત, ભવિજન હિત કામી.
જય જય ઇન્દ નરિંદ વૃંદ, સેવિત શિર નામી,
જય જય અતિશયાનંતવંત, અંતર્ગત જામી.
પૂર્વ વિદેહ વિરાજતાએ, શ્રી સીમંધર સ્વામ,
ત્રિકરણ શુદ્ધ ત્રિહુકાલમાં, નિત પ્રતિકર પ્રણામ. ૧

શ્રી સિદ્ધાચલગિરિનું ચૈત્યવંદન.

જયજય નાભિ નરિંદ નંદ, સિદ્ધાચલ મંડણ,
જયજય પ્રથમ જિણુંદયંદ, ભવ દુઃખ વિહંડણ.
જયજય સાધુ સુરિંદવિંદ, વંદિય પરમેસર,
જયજય જગદાનં કંદ, શ્રી રૂપલ જિણેસર.
અમૃતસમ જિન ધર્મનોએ, દાયક જગમેં જાણ,
તુઝ પદ પંકજ પ્રીતિધર, નિશિદિન નમત કલ્યાણ. ૧

શ્રી સિદ્ધાચલગિરિનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચલ સેવું સદા, સહુ તીરથ સિરદાર,
સોરઠ દેશ સોહામણો, તિહાં એ ગિરિવર સાર. ૧
ત્રીન ભુવન બીચ એહવો, તીરથ કોઈ ન હોય,
સીમંધર વયણે કરી, શત્રુજય મહાતમ જોય. ૨

શ્રી યુગાદિ જિનરાજજી, સમસર્યા ધણુ ઠામ,
તેહથી એ તીરથ વડો, અવિચલ સુખનો ધામ. ૩
કાતી પુનમદશ કોડસુ એ, દ્રાવિડ વારિખિલ્લ જાણુ,
સિદ્ધિ વધૂ રંગે વર્યા, કૃપાયંદ મન આણુ. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન.

પુરસાદાણી પાસ નાહ, નમિયે મન રંગ,
નીલ વરણુ અશ્વસેન નંદ, નિરમલ નિઃશંક;
કામિત પૂરણુ કલ્પ સાખ, વામાસુત સાર,
શ્રીગોડીપુરસ્વામિનામ, જપિયે નિરધાર.
ત્રિભુવનપતિ ત્રેવીસમો એ, અમૃત સમજ સુવાણુ.
ધ્યાન ધરંતા એહનુ, પ્રગટે પરમકલ્યાણુ. ૧

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન:

વંદુ જગદાધાર સાર, શિવસંપત્તિકારણુ;
જન્મ જરામરણાદિરૂપ, ભવતાપનિવારણુ.
શ્રીસિદ્ધારથ તાત માત ત્રિશક્તાતનુ જાત,
સોવન વરણુ શરીર વીર, ત્રિભુવન વિખ્યાત.
અમૃતરૂપે રાજ તો એ ચોવીશમો જિનરાય,
ક્ષમા પ્રમુખ કલ્યાણુ મુનિ, આપો કરિ સુપસાય. ૧

સ્તવનો.

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહજી, ધન્ય પુરિગિણી ગામ; ધન્ય
 તિહાંના માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરેરે પ્રણામ. સીમંધર સ્વામી
 કઈયેરે, હું મહાવિદેહ આવીશ; જ્યવંતા જિનવર કઈયેરે,
 હું તમને વાંદીશ. ૧. ચાંદલીયા સંદેસડોજી, કહેજો સીમંધર
 સ્વામ; ભરત ક્ષેત્રના માનવીજી, નિત્ય ઉઠી કરેરે પ્રણામ. સીં ૨.
 સમવસરણુ દેવે રચ્યું તિહાં, ચોસઠ ઈંદ્ર નરેશ; સોના તણે
 સિંહાસન બેઠા, ચામર છત્ર ધરેશ. સીં ૩. ઈંદ્રાણી કાઢે
 ગહુંલીજી, મોતીના ચોક પુરેશ; લળી લળી લીએ લુંછણાંજી,
 જિનવર દીએ ઉપદેશ. સીં ૪. એ હવે સમે મેં સાંભળ્યુંજી, હવે
 કરવાં પરચ્યાણુ; પોથી ઠવણી તીહાં કનેજી, અમૃત વાણી વખાણુ.
 સીં ૫. રાયને બહાલા ઘોડલાજી, વેપારીને બહાલા છે દામ;
 અમને બહાલા સીમંધર સ્વામી, જેમ સીતાને શ્રીરામ. સીં ૬.
 નહીં માગું પ્રભુ રાજ્ય રિદ્ધિજી, નહિં માગું ગરથ ભંડાર;
 હું માગું પ્રભુ એટલુંજી, તુમ પાસે અવતાર. સીં ૭. દેવે
 ન દીધી પાંખડીજી, કેમ કરી આવું હજુર; મુજરો મારો
 માનજેજી, પ્રહ ઉગમતે સૂર. સીં ૮. સમય મુંઢરની
 વિનતિજી, માનજો વારંવાર; બે કર જોડી વિનવુંજી, મુઝ
 વિનતડી અવધાર. સીં ૯.

સીમંધર જિન સ્તવન.

જગજીવન જગ વાલહો, એ દેશી. શ્રીસીમંધર સાહિબા
વીનતડી અવધાર લાલરે, પરમ પુરૂષ પરમેસર, આતમ
પરમ આધાર લાલ રે. શ્રીં ૧. કેવલ જ્ઞાન દિવાકર, ભાગે
સાદિ અનંત લાલ રે; ભાસક લોકાલોક જે, જ્ઞાયક જ્ઞેય
અનંત લાલરે. શ્રીં ૨. ઇંદ્ર ચંદ્ર ચક્ષીસર, સુર નર રહે
કર જોડ લાલ રે; પદપંકજ સેવે સદા, અણહુતા એક કોડ
લાલરે. ૩. ચરણ કમલપિંજર વસે, મુજ મન હંસ નીત
મેવ લાલરે; ચરણ શરણ મોહિ આશરો, ભવ ભવ દેવા-
ધિદેવ લાલરે. શ્રીં ૪. અધમ ઉદ્ધારણ છો તુમહે, દૂર હરો
ભવ દુઃખ લાલરે કહે જિનહર્ષ મયા કરી દેજો, અવિચલ
સુખ લાલરે. શ્રીં ૫.

શ્રીસિદ્ધાચલ સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટયાંરે ધન્ય ભાગ્ય હમારા, વિમ-
લાચલગિરિં એહ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં ન આવે
પારા, રાયણ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી, પૂર્વ નવાણું વારા રે.
ધં ૧. મૂલનાયક શ્રીઆદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા,
અષ્ટ દ્રવ્યસે પૂજે ભાવે, સમકિત મૂલ આધારારે. ધં ૨.
દૂર દેશાન્તરથી હું આયો, શ્રવણ સુણી ગુણ તોરા, પતિત-
ઉદ્ધારણ બિરૂદ તુમારો, એહ તીરથ જગ સારારે. ૩. ભાવ
ભક્તિસે પ્રભુ ગુણ ગાવે, અપના જન્મ સુધારા, જાત્રા
કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક તિર્યચ ગતિ વારારે. ધં ૪.
સંવત અઢાર ત્યાસી માસ આષાઢે, વદિઆઠમ ભોમ-
વારા, પ્રભુકે ચરણ પરતાપ સંઘમે, ક્ષમારતન પ્રભુ ખ્યારારે.
ધં ૫.

શ્રીતીર્થમાલા સ્તવન.

શત્રુજય રૂપલ સમોસર્યા, લલા ગુણુ ભર્યા રે; સીધા સાધુ અનંત, તીરથ તે નમુંરે. ૧. તીન કલ્યાણુક તિહાં થયાં, મુગતે ગયારે; નેમીસર ગિરનાર. તીં ૨. અષ્ટાપદ એક દેહરો ગિરિસેહરો રે, ભરતે ભરાવ્યાં ખિંખ. તીં ૩. આખુ ચૌમુખ અતિ ભલો, ત્રિભુવન તિલો રે; વિમલ વસઈ વસ્તુ-પાલ. તીં ૪. સમેતશિખર સોહામણો, રલિયામણો રે; સિદ્ધા તીર્થકર વીશ. ૫. નયરી અંપા નિરખીયે હેડે હરખીયે રે સિદ્ધા શ્રી વાસુપૂજ્ય. તીં ૬. પૂર્વદિશે પાવાપુરી, રીદે ભરીરે; મુક્તિગયા મહાવીર. તીં ૭. જેસલમેર જુહારીયે, દુઃખ વારીયેરે; અરિહંત ખિંખ અનેક. તીં ૮. ખિંખનેરજ વંદીયે, ચીર નંદીયે રે; અરિહંત દેહરા આઠ. તીં ૯. સેરિસરો શંખેસરો, પંચાસરો રે; ફલોધી થંભણુ પાસ. તીં ૧૦. અંતરીક અબાવરો અમીઝરોરે; જીરાવલો જગનાથ. ૧૧. ત્રૈલો-ક્ય દીપક દેહરા, બત્રા કરો રે, રાણુકપુર રીસહેસ. તીં ૧૨. શ્રીનાદુલાઈ બદવો, ગોડી સ્તવો રે; શ્રીવરકાણો પાસ. તીં ૧૩. નંદીશ્વરનાં દેહરાં, બાવન ભલા રે; રૂચક કુંડલે ચાર ચાર તીં ૧૪. શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતીરે, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ. તીં ૧૫. તીરથયાત્રા ફલ તિહાં, હોળે મુઝ ઈહાં રે; સમયમુંદર કહે એમ. ૧૬.

શ્રીસીમંધર સ્વામીનું બીજનું સ્તવન.

મારી વીનતડી અવધારો, સાહિબ સીમંધર મહા-રાજ, ત્રિભુવન સાહિબ અરજ સુણુને, અરજ સુણુને;

મહેર કરી જો દરશન દીજો રાજ. મારી વીનતડી અવ-
ધારો; સાહિબ સીમંધર મહારાજ. ૧ આપ વસ્યા મહા-
વિદેહ ખેતરમે, હું ઇશુ ભરત મઝાર; આ મેલો કિમ
હોવે સાહિબ, એહિ સખલ વિચાર. મારીં ૨ ભરત વિચાલે
પરવત આડો, નામે વૈતાલ્ય સાર; પચ્ચીસ યોજનકો ઉચો
પ્રભુ, પચ્ચાસ યોજન વિસ્તાર. મારીં ૩ ગંગાસિંધુદોનું નદીયાં,
આડી છે કિરતાર; સહસ અઠાવીશ ખીજી નદીયાં, એ ખેહુનો
વિસ્તાર. મારીં ૪ ઇણી આગલ પરવત આડો, નાનો હિમ-
વંત નામ; એક સહસ વલી ખાવન યોજન, બાર કલા
અભિરામ. મારીં ૫ ખેતર હેમવંત વલી પ્રભુ આડો,
જુગલીઆ કેરો વાસ; એકવીસ સો વલી પાંચ યોજન, પાંચ
કલા સુવિલાસ. મારીં ૬ રોહિતા રોહિતાંસા નામ,
નદીયાં છે અસરાલ; છપ્પન સહસ વલી ખીજી નદીયાં, આવુ
કેમ દયાલ મારીં ૭ મહાહિમવંત પરવત આડો, મોટો
અતિ વિસ્તાર; ચાર સહસ દોયસે દશ જોજન, દશ
કલા મનોહાર. મારીં ૮ આઠ સહસ સત ચાર અનોપમ,
એકવીસ યોજન તાસ; એક કલા વલી રૂપ અનોપમ, ખેતર
છે હરિવાસ. મારીં ૯ હરિકંતાને હરિસલિલા, નદીયાં
છે પરતક્ષ; ખીજી નદીયાં આડી છે પ્રભુ, સહસ બાર એક
લક્ષ. મારીં ૧૦ પરવત નીષધ છે વલી આડો, જોયણુ
વલી વિસ્તાર; સોલ સહસ સત આઠ ખેંતાલીસ, દોય કલા
મનોહર. મારીં ૧૧ ખેતર છે વલી જુગલીઆ કેરો, દેવકુરૂ
ઇશુ નામ; તે ખીજી યોજન બહુ વિસ્તારે, પહોળો છે સુણો
સ્વામ. મારીં ૧૨ સીતા નામે નદી બડેરી, સખ નાદીયાં
સીરદાર; પાંચ લાખ વલી ખીજી નદીયાં, અને બત્તીસ હજાર.

મારી. ૧૩ લાખ જોજનકો મેરૂ પરવત, સુદરસણ સાર; ગજદંતા વલી ચાર બીચમે, આવું કેમ કૃપાલ. મારી૦ ૧૪ વનગિરિને પરવત બહુલા, નદીયાંઓ ઘડઘાટ; કિણુ વિધ આવું સુગુણ સાહિબ, મારગ વિસમી વાટ. મારી૦ ૧૫ કંચન ગિરિ વખરા પરવત, ગજદંતા ગિરિરાય; ભદ્રશાલ વન મારગ બીચમે, લાગે કેમ ઉપાય. મારી૦ ૧૬ કયાં મુંજ દેશ છે ભરત ખેતર, કયાં પુખલાવતી જિનરાજ; એ મેલો કેમ હોસે સાહિબ, તારણ તરણ જહાજ. મારી૦ ૧૭ નીસ દીન મારે તુંહી આલંબન, વસીયો હૃદય મઝાર; ભવ દુઃખ ભંજન તુંહી નિરંજન, કરૂણા કલા ભંડાર. મારી૦ ૧૮ મનવંચિત સુખ સંપત્તિ દાતા, પ્રભુ સાહેબ છો ખાસ; મુજને સેવક સાચો જાણી, પુરો મનની આસ. મારી૦ ૧૯ ખરતર હરખગુરૂ સુપસાયે, રૂપચંદ ગુણગાય; અગરચંદ કો શ્રીજિનવરજી, તારો દીનદયાલ. મારી૦ ૨૦ સંવત અઠારસે એકવીસે, પોસ વદી શુભ માસ; બીજ ભદ્ર બુધવાર અનોપમ, જિનપાદ વંદન ભાસ. મારી૦ ૨૧.

પંચમીનું સ્તવન.

પંચમી તપ તુમે કરોરે પ્રાણી, નિર્મલ પામો જ્ઞાન રે; પહિલું જ્ઞાનને પછે કિરિયા, નહિ કોઈ જ્ઞાન સમાન રે. પં૦ ૧ નંદિ સૂત્રમે જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પંચ પ્રકારરે; મતિ શ્રુત અવધિ ને મનઃપર્યાવ, કેવલજ્ઞાન શ્રીકાર રે. પં૦ ૨ મતિ અઠાવીશ શ્રુત ચઉદશ વીશ, અવધિ છ અસંખ્ય પ્રકારરે; દોય ભેદે મનઃપર્યાવ દાખ્યું, કેવલ એક પ્રકારરે. પં૦ ૩

અંદ્ર સૂરજ ગ્રહ નક્ષત્ર તારા, તેસ્યુ તેજ આકાશરે; કેવલ
જ્ઞાન સમો નહિ કોઈ, લોકાલોક પ્રકાશ રે. પાં ૪ પારસ-
નાથ પ્રસાદ કરીને, મહારી પૂરો ઉમેદ રે; સમયસુંદર કહે
હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો લેદ રે. પાં ૫

આઠમનું મોટું સ્તવન.

હંડા.

વર્ધમાન જિનવર નમું, સમરિ શારદમાય; અષ્ટમી
તવ વિધિ વરણુવું, આગમ યુત સંપ્રદાય. ૧. આ-
ઠમ તિથી આરાધવા, ભાષે ત્રિજગ ભાણુ; વિધિસેતિ તપ
કીજિયે, પામે ઉત્તમ નાણુ. ૨

ઠાલ ૧ લી. શંભવ જિનવર વીનતી. એ દેશી.

આઠમ તપ આરાધિયે, અષ્ટમી ગતિ દાતારો રે;
પ્રવચનમાતા આઠને, પાલો નિસદ્દિન સાર રે. આઠમ ૧.
અષ્ટસિદ્ધિ કારક સદા, આઠમ તપ ઉજમંતા રે; સામાયિક
પોસહ કરી, પર્વ તિથી સેવંતા રે. આ ૨ પર્વ તિથીમાં
ખંધાય છે, પ્રાયે પરભવ આયુ રે; તિણુ કારણુ તિથી તપ
કરો, આગમ માંહિ ગવાયું રે. આ ૩ બૃહદાવશ્યકવૃત્તિમાં,
હરિભદ્રસૂરી ખોલે રે; તિમ ચૂર્ણિ લઘુવૃત્તિમાં, યોગ-
શાસ્ત્રમાં ખોલે રે. આ ૪ નવપદ્મપ્રકરણવૃત્તિમાં, દિન-
કૃત્ય દેવેંદ્રસૂરિ રે; વિધિપ્રપા પંચાશક વલિ, ઈમ અ-
ધિકાર છે ભૂરિરે. આ ૫ સામાયિક પહિલા કહ્યો, પાછલ
ઇરિયાનો પાઠ રે; જાણે પણ માને નહિ, એહ કર્મનો
ઠાઠ રે. આ ૬ વિધિથી સામાયિક કરો, જિમ પામે ભવ

પારો રે; અવિધિથી કિરિયા કરિ, નવિ છુટે ભવનો લા-
રો રે. આં ૭

હાલ ૨ જી. ચતની.

પરવતિથીયે પોષધ કરિયે, શુદ્ધ આગમને અનુસરિયે,
વલી આઠ કર્મને હરિયે; સલૂણા ભાવ ભલે આરાધો,
એતો આરાધી શિવસુખ સાધો. સલૂણા આઠમ તિથી આ-
રાધો. ૧ આઠમ દ્વોય ચઉદસ કહિયે, અમાવસ પૂનિમ લહિયે,
એહ છ તિથી ચારિત્ર વહિયે. સં ભાં ૨ વલી કલ્યાણુક
તિથી જાણો, પજુષણુ મનમાં આણો; ઇત્યાદિક પર્વ પીછાણો.
સં ભાં ૩ ખીજે અંગે પાંચમે અંગે, ઉપાશકદશા સુ-
ખસંગે; આવશ્યકટીકા ઉમંગે. સં ભાં ૪ ઇત્યાદિક
આગમ સાખે, પરવ તિથી યે પોષધ ભાખે; વિધિયુત
કરતાં ફલ આખે, સં ભાં ૫ જે નિત્ય પોષધને તાણે,
આગમ વિધિ તે નવિ જાણે; હરિભદ્ર વચન પરમાણે. સં
ભાં ૬.

હાલ ૩ જી. જમને કહેજો મારા વાલાજીરે, એ દેશી.

આઠમ પરવ તિથી કહી, મારા વાલાજીરે; આરાધો
ગુણુ ગેહ, જગગુરુ વંદિયે, મારા વાલાજીરે; એહ તિથી
કલ્યાણુક ઘણા, મારા વાલાજીરે; ત્રિહું કાલના ગિણો
તેહ, જગગુરુ વં મારા વાલાજીરે; ૧ આચારાંગમાં ભા-
ખીયા, માં વાં ભાવના અધ્યયનસાર, જં માં ઠાણાંગ
ઠાણે પાંચમે, માં વાં કલ્પસૂત્ર મનોહાર, જં ૨ આગમ
પ્રકરણુ ચરિત્ર ઘણા, માં વાં એમાં પ્રગટપણે તૂં જોય,
જં વં છ કલ્યાણુક વીરના, માં વાં આગમ માંહે
હોય, જં વં ૩ પજૂસણુ કલ્પે કહ્યો, માં વાં પચાસ

દિવસ પ્રમાણુ, જ૦ વં૦ તેહ નવિ માને માનથી, મા૦ વા૦.
 જિન આજ્ઞા સુખ ખાણુ, જ૦ વં૦ ૪ ઈમિ અનેક કલ્પના કરિ,
 મા૦ વા૦ મનમાન્યો માને તેહ, જ૦ વં૦ તુજ આગમ
 મુજ મન વસ્યો, મા૦ વા૦ એહિત લવ લવ હોય, જ૦
 વં૦ ૫ વિસંવાદ ઘણો પડ્યો, મા૦ વા૦ કેહને કહિયે જાય,
 જ૦ વં૦ અતિશય જ્ઞાની તણો પડ્યો, મા૦ વા૦ વિરહ તે
 કેમ ખમાય, જ૦ વં૦ ૬ દુઃખમકાલમાં ઉપનો મા૦ વા૦
 દક્ષિણ ભરત મઝાર જ૦ વં૦ પ્રભુનો સરણો મેં ગ્રહ્યો,
 મા૦ વા૦ પ્રભુ છો પ્રાણુ આધાર, જ૦ વં ૭ તારક તારો
 તાતજી, મા૦ વા૦ હું છું સેવક તુજ, જ૦ વં૦ અપરાધી
 ઘણા તારીયા, મા૦ વા૦ કેમ વિસારવો મુજ, જ૦ વં૦ ૮.

કલસ.

શ્રીવીર જિનવર ભવિક સુખકર માત ત્રિશલા નંદનો,
 મેં થુણ્યો આગમ ભક્તિ સંયુત દુરિત કર્મ નિકંદનો,
 શુભ વરસ ઉગણીસે ચમોત્તરે ભાદ્રવ સુદિ આઠમસમે,
 કૃપાચંદ્રસૂરિએ સ્તવન કીધો અનુભવ જ્ઞાનપ્રકાશમે. ૧

શ્રી એકાદશીનું સ્તવન.

સમવસરણ ખેઠા ભગવંત, ધરમ પ્રકાશે શ્રી અરિહંત
 આરે પરપદા ખેઠી જીડી, મિગશિર શુદ્ધિ અગ્યારસ વડી. ૧
 મહિનાથના ત્રીન કલ્યાણુ, જનમ દીક્ષાને કેવલ જ્ઞાન; અર
 દીક્ષા લીધી રૂવડી. મિં ૨ નમિને ઉપનું કેવલ જ્ઞાન,
 પાંચ કલ્યાણુક અતિ પરધાન; એ તિથિની મહિમા એવડી.
 મિં ૩ પાંચ ભરત ઐરવત ઈમિહીજ, પાંચ કલ્યાણુક હુવે
 તિમહીજ; પચાસની સંખ્યા પરગમી. મિં ૪ અતીત અ-

નાગત ગણુતાં એમ, દોઢસે કલ્યાણુક થાયે તેમ; કુણુ
તિથિ છે એ તિથિ જેવડી. મિં ૫ અનંત ચોવીશી પણુ
પરે ગિણુ, લાલ અનંત ઉપવાસા તણુ; એ તિથિ સહુ
તિથિ શિર રાખડી. મિં ૬ મૌનપણુ રક્ષા શ્રી મહિનાથ,
એક દિવસ સંયમ વ્રત સાથ; મૌન તણી પરિવ્રત ધમિ
પડી. મિં ૭ આઠ પહોરી પોસો લીજિયે, ચોવિહાર વિ-
ધિશું કીજિયે; પણુ પરમાદ ન કીજે ઘડી. મિં ૮ વરસ
ધગ્યાર કીજે ઉપવાસ, જાવજાવ પણુ અધિક ઉલ્હાસ; એ
તિથિ મોક્ષતણી પાવડી. મિં ૯ ઉજમણું કીજે શ્રીકાર,
જ્ઞાનમાં ઉપગરણુ ધગ્યારે ધગ્યાર; કરો કાઉસગ્ગ ગુરૂ પાયે
પડી, મિં ૧૦ દેહરે સ્નાત્ર કરીજે વલી, પોથી પૂજીજે
મન રલી; મુગતિપુરી કીજે હુકડી. મિં ૧૧ મૌન ધગ્યા-
રસ મહોટું પર્વ, આરાધ્યાં સુખ લહિયે સર્વ, વ્રત પચ્ચ-
ખાણુ કરો આખડી. મિં ૧૨, જેસલ શોલ ઇક્યાશી સમે,
કીધું સ્તવન સહુ મન ગમે; સમયસુંદર કહે કરો ધ્યાનડી.
મિં ૧૩.

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વજિન સ્તવનમ્.

લવિકા શ્રીજિનખિંખ જુહારો, આતમ પરમ આધારોરે,
લવિકા શ્રીં જિનપ્રતિમા જિન સારખી જાણુ, ન કરો
શંકા કાંઈ, આગમ વાણીને અનુસારે, રાખો પ્રીતિ સવાઈ
રે, લં, શ્રીં ૧ જે જિનખિંખ સ્વરૂપ ન જાણુ, તે કહિયે
કિમ જાણુ, ભૂલા તેહ અજ્ઞાને ભરિયા, નહિં તિહાં તત્વ
પિછાણુ રે, લં શ્રીં ૨ અંખડ શ્રાવક શ્રેણિકરાજ, રાવણુ
પ્રમુખ અનેક વિવિધપરે, જિન ભક્તિ કરતાં, પામ્યા

ધર્મવિવેકરે. લ૦, શ્રી૦ ૩ જિનપ્રતિમા બહુ લગતે
 જોતા, હોય નિશ્ચય ઉપગાર, પરમારથ ગુણ પ્રગટે
 પૂરણ, જો જો આર્દ્રકુમાર રે, લ૦ શ્રી૦ ૪ જિનપ્રતિમા
 આકારે જલચર, છે બહુ જલધિ મઝાર, તે દેખી બહુલા
 મત્સ્યાદિક, પામ્યા વિરતિ પ્રકારરે. લ૦ શ્રી૦ ૫ પાંચમે અંગે
 જિનપ્રતિમાનો, પ્રગટપણે અધિકાર, સૂરિયાલ સુર જિન-
 વર પૂજ, રાયપસેણી મઝાર રે, લ૦, શ્રી૦ ૬ દશમે અંગે
 અહિંસા દાખી, જિનપૂજા જિનરાજ, એહવા આગમ
 અરથ મરોડી, કરિયે કેમ અકાજ રે. લ૦ શ્રી૦ ૭ સમકિ-
 તધારી સતીય દ્રૌપદી, જિન પૂજ્યા મન રંગે, જો જો એ-
 હનો અરથ વિચારી, છટે જ્ઞાતાઅંગે રે, લ૦, શ્રી૦ ૮
 વિજયસુરે જિમ જિનવરપૂજા, કીધી ચિત્ત ચિર રાખી,
 દ્રવ્યભાવ બિહુ ભેદે કીની, જીવાભિગમ છે સાખી રે લ૦
 શ્રી૦ ૯ ઈત્યાદિક બહુ આગમ સાખે, કોઇ શંકા મત કરજો,
 જિનપ્રતિમા દેખી નિત નવલી, પ્રેમ ઘણા ચિત્ત ધરજોરે,
 લ૦ શ્રી૦ ૧૦ ચિંતામણિ પ્રભુ પાસ પસાયે, સરધા હોજો
 સવાઈ, શ્રીજિનલાલ સુગુર ઉપદેશે, શ્રીજિનચંદ્ર સવાઈરે,
 લ૦, શ્રી૦ ૧૧.

શ્રી નિર્વાણકલ્યાણક સ્તવન.

મારગદેશક મોક્ષનો રે, કેવલજ્ઞાન નિધાન; ભાવ
 દયાસાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી પ્રધાનો રે. ૧ વીરપ્રભુ
 સિદ્ધ થયા, સંઘ સકલ આધારો રે, હવે ઇણ ભરતમાં,
 કુણ કરશે ઉપગારો રે. વીર૦ ૨ નાથ વિહુણું સૈન્ય જ્યું
 રે, વીર વિહુણો રે સંઘ, સાધે કુણ આધારથી રે, પરમા-

નંદ અભંગો રે. વીર૦ ૩ માત વિહુણ્યાં બાલ જ્યું રે, અરહાં
 પરહાં અથડાય, વીર વિહુણ્યાં જીવડા રે, આકુલ બ્યાકુલ
 થાય રે. વીર૦ ૫ સંશય છેદક વીરનો રે, વિરહ તે કેમ
 ખમાય, જે દીઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિષુ કિમ રહિવાય
 રે. વીર૦ ૬ નિર્યામક ભવસમુદ્રનો રે, ભવ અટવી સથ
 વાહ, તે પરમેસર વિષુ મિલ્યાં રે, કિમ વાધે ઉત્સાહો
 રે. વીર૦ ૬ વીર થકાં પણ શ્રુત તણો રે, હુતો પરમ
 આધાર, હમણાં શ્રુત આધાર છે રે, એ જિનઆગમ
 સાર રે. વીર૦ ૭ ઇણ કાલ સવિ જીવને રે, આગમથી
 આનંદ, ધ્યાવો સેવો ભવિજનો રે, જિનપડિમા સુખકંદ
 રે. વીર૦ ૮ ગણધર આચારજ મુનિ રે, સહુને ઇણ પર-
 સિદ્ધ, ભવ ભવ આગમ સંગથી રે, દેવચંદ પદ લીધ રે.
 વીર૦ ૯

ઋષભદેવજીનું સ્તવન.

ધુલેવામેં રિખભદેવ સુખકારી, મેં તો વારી જાઉં
 વાર હજારી; નાભિરાય મરૂદેવા કે નંદન, કુલ ઇક્ષ્વાકુ
 ઉજારી; પાંચ ધનુષ શત કંચન કાયા, જીગલા ધર્મ નિવારી.
 ધુલેવામેં ૧ દેશ મેવાડ વિકટ પહાડી મેં, અતિ હી
 સાગર ધન ભારી; ખોખર ભાખર ખિચ ખિરાજે, મંદિર
 બન્યો મનોહારિ. ધુલેવામેં ૨ ચોસઠ ઇન્દ્ર કરે જાકી
 સેવા, હીલમીલ બહુ નરનારી; જે ધ્યાવે સોહિ ફલ પાવે,
 કોક હેમ તી હારી. ધુલેવામેં ૩ ઓગણીસે સત્તરે શ્રાવણ
 શુદ્ધ, દીન તિથિયા શુક્રવારી; કાશી લક્ષ્મન પુરશાહ સંઘે,
 ભેટયા ચરણ હિતકારી. ધુલેવામેં ૪ ચિંતા ચૂરણ આશા

પૂરણ, કલ્પવૃક્ષ અવતારી; મોહન મુનિ કહે મુઝને હોળે,
તુમ ઠરસ સેવાકારી. ધુલેવામેં ૦ ૫

નવપદ સિદ્ધચક્રાનુ સ્તવન.

નવપદ ધ્યાન સદા જયકારી. એ આંકણી. અરિહંત
સિદ્ધ આચારજ પાઠક, સાધુ દેખો ગુણ રૂપ ઉદારી. નવ-
પદ ૦ ૧ દરશન જ્ઞાન ચારિત્ર હૈ ઉત્તમ, તપ દો અલેદે
હૃદય વિચારી. નવપદ ૦ ૨ મંત્ર જડી ઔર તંત્ર ઘણેરા,
ઉન સખકુ હમ દૂર વિસારી. નવપદ ૦ ૩ બહોત જીવ ભવ
જલસે તારે, ગુણ ગાવત હૈ બહુ નરનારી. નવપદ ૦ ૪
શ્રી જિન ભક્ત મોહન મુનિ વંદત, દિન દિન ચડતે હરખ
અપારી. નવપદ. ૫.

ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

ચિંતામણિ સ્વામી, આપ ખીરાળે મરૂધર દેશમેં.
મરૂધર દેશ સુહામણો સરે, જીહાં જેસાણો ધામ; અરિ-
હંત ઠહેરાં દીપતારે કાંઇ, ભવીક જીવ વીસરામજી. ચિંતા-
મણિ ૦ ૧ દૂર દેશ હમ ઉપને સરે, વીકટ પંથ અતિભારી;
મીથ્યાકુલ અજ્ઞાન બોત હૈ, કહાં મીલે ઉપકારીજી. ચિંતા-
મણિ ૦ ૨ ચોરાશીમે મેં સહ્યાસરે, દુઃખ અનંતોકાલ;
દેવલોકમે ઉપનો સરે, કૂલમાલ કમલાયજી. ચિંતામણિ ૦ ૩
દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલો સરે, પાયો નરભવ સાર, સુગુર વાક્ય
જખ સુણ્યો, પાયો તુજ આધારજી. ચિંતામણિ ૦ ૪ તુહ
તારક ત્રીલોકનો સરે, સખ જીવન આધાર; મેં હું અધમ

પાપકી મૂરત, તાર તાર મોઢે તારજી. ચિંતામણિં ૫
 તુઝ મુદ્રા મુઝ મન વસી સરે, કાપ કરમકી ક્ષાસ; કેવલ-
 જ્ઞાન કૃપાકર દીજે, મુક્તિ પુરીકો વાસજી. ચિંતામણિ. ૬
 ઉપાદાન ઔર નિમિત્ત હે સરે, તુઝ આગમ અનુસાર;
 મોહન પ્રભુ અરજી સુણો સરે, મત મુકો વીસારજી.
 ચિંતામણિં ૭

અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

શિવપુર નગરમાં શોભતાંરે, અંતરીક્ષ પ્રભુપાસ; દક્ષિણ
 દેશ વરાડમાંરે, બીચમે લીઝો તુમે વાસ હો જિનજી.
 ભકિત હૃદયમાં ધારજોરે, અંતર વૈરીને વારજોરે, તારજો
 દીન દયાલ. ૧. પહાડ પર્વત ઉલંઘીયારે; ઝાડી જંગી અતિ
 ફૂર; તુઝ દરશન કરવા ભણીરે, આંચો હું ઇંતની ફૂર હો
 જિનજી. ભકિતં ૨, વામાનંદન વંદિયેરે, અશ્વસેન કુલ-
 ચંદ્ર; સમક્ષે કરી શોભતાંરે, સેવે સુરનર ઇંદ્ર હો જિનજી.
 ભકિતં ૩. સ્યામવરણ સોહામણોરે, અદ્ભુત બિંબ ઉદાર;
 તારણ તરણ જિનેશ્વરે, આવા ગમન નિવારહો જિનજી.
 ભકિતં ૪. ધરણીથી ઉંચા વશોરે, નયણે નિરખ્યા સો
 પ્રમાણ; બિરૂદ બડો છે રાજનોરે, સાહેબ ચતુર સુબળ
 હો જિનજી. ભકિતં ૫. સંવત ઓગણીસ તીયા સમેરે,
 માધ વદિ સુખકાર; તિથિ દશમી યાત્રા કરીરે, આનંદ
 હરખ અપાર હો જિનજી. ભકિતં ૬. પ્રભુ ભેટયા ઘણા
 ભાવસુ રે, સાથે સખ પરિવાર; મોહન મુનિ કહે માહરીરે,
 કીજે તુમ પ્રતિપાલ હો જિનજી. ભકિતં ૭.

મગસી પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

જિનપતિ મગસીને લેટિયા, ભાવ સહિત ધરી લેટ લલના; ભવપાથોધિમાં ખુડતાં, પ્રાણિને જે સાચો ખેટ લલના જિન૦ ૧. નૃપ અશ્વસેન કુલમાં દીવો, વામા દેવીનો જે પૂત લલના; ક્ષિપ્રધર લંછન જેહને, સુણતા તારે જસ સૂત લલના. જિન૦ ૨. હરિ ચોસઠં સુમને કરી, અહનીસ સારે છે સેવ લલના; અભિનવરૂપ ધરી સુરા, નૃત્ય કરે નીત મેવ લલના. જિન૦ ૩. પ્રભુ મુખ શશી જોતા લવી, હર્ષે દિલડે અપાર લલના. કર પંકજ જોડી લણે, હવે હમને નાથ તાર લલના. જિન૦ ૪. તેમ શ્રી જિન મહેંદ્ર સૂરી કરે, સ્તવના ત્રણ કાલ લલના; સંવત ઓગણીસ ખીયાસમે, રૂપચંદ્રનો વંદે બાલ લલના. જિન૦ ૫.

મુદ્રા બંદર જિન સ્તવન.

વીરશાસનમાં અવતરીને, જિન પડિમા નિત વંદુરે. ટેક. દ્રવ્ય ભાવ સુચિ ભાવ ધરીને, હરખે પ્રભુ ગુણ ગાઉરે શિતલતા ત્રિભુવન છાજે, કર્મ તાપહરવા કાજેરે. વીર૦ ૧. ચંદ્રવદની જિન પડિમા દેખી, શિતલનાથ પ્રભુ તારીરે; અનેક જીવ ભવપાર ઉત્તરીયા, તારા દરશનની બલીહારીરે વીર૦ ૨. પારસમણિનો ફરસ પામીને, લોહ કંચનપણું પામેરે; તેમ પારસ પ્રભુની સેવા કરતાં, અજરામરપદ પામેરે વીર૦ ૩. ચરમ જિનેશ્વર શરણે રાખ્યા, અપરાધી ભવિ પ્રાણીરે; ઉપદેશ વળ શત્રુ બલ ચૂરી, વીરે અમર પદ દીધુરે. વીર૦ ૪. શીતલ પાર્શ્વ મહાવીર ખીરાજે, મૂલનાયક

પદ છાજેરે; ઉંચા જાણે સ્વર્ગે અડીયા, ચૈત્ય શિખરે પાર-
વરીયારે. વીર૦ ૫. સંવત ઓગણીસ સીતેર વરસે, કાગણ
માસ મઝારીરે; મુદ્રા નગરનાં ચૈત્ય જુહારી, સમકિત રતન
ઉભલી. વીર૦ ૬.

કચ્છ-ભદ્રેસર મંડન મહાવીર જિન સ્તવન.

આજ આણુંદ સવાયા, પ્રભુવીર કે દરશન પાયા. એ
ટેક. પ્રાણતકલ્પ હૈ ઉદારી, ઉત્તરાશ્વત્થુની રિખ ચારી;
આષાઢકી છઠ ઉજ્યારી, પ્રભુ ચવન લવિમન ભાયા. આ-
જ૦ ૧ માહણકુંડઆણુંદા, રૂપભદ્ર દેવાનંદા; ખીયાસી-
દિન સુખકંદા, આસોવદિ તેરસ સુહાયા. આજ૦ ૨ શક
હૃદયે વિચારી, હરિણુગમેષિ પૂકારી; દીયો આદેશ સુખ-
કારી, પ્રભુ હરણુ લવિમન ભાયા, આજ૦ ૩ ક્ષત્રિયકુંડપુર
સુહાયા, ત્રિશલા કૂખમે ઠાયા; રાય સિદ્ધારથ મન ભાયા,
કલ્યાણુક સૂત્રે ગવાયા. આજ૦ ૪ ચૈત્રકી તેરસ ઉજ્યારી
નક્ષત્ર તેહીજ ઉદારી; તીનભુવન સુખકારી, પ્રભુ જન્મ જ-
ગમે ઉચ્છાયા. આજ. ૫. જિનદિક્ષા અવસર જાણી, મીગ-
સીર વદિ દશમી ઠાણી; કરે મહોચ્છવ નર ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી,
લે દિક્ષા ચોથા જ્ઞાન ઉપાયા. આજ. ૬ પ્રભુ ધાતિકર્મ
ખપેવા, લોકાલોક સ્વરૂપ જોવા, ખાર વરસ તપ તપેવા,
વૈશાખસુદિ દશમી કેવલ પાયા. આજ. ૭ પાવાપુરીનગરી
મોજરી, સખનિજ કાજ સુધારી; કાતિક અમાવાસ અંધારી;
સ્વાતિ નક્ષત્રે નિર્વાણુ પાયા. આજ. ૮ શ્રી જિનચશઃસૂરિ
પસાયે, મુનિરત્ન હીયે ઉજ્જાસે; છએ વીર કલ્યાણુક ગાયે,
કચ્છ ભદ્રેસર પ્રભુ સુહાયા. આજ. ૯.

નલખેડા મંડન ચંદ્રપ્રભુ જિન સ્તવન.

સિદ્ધચક્ર પદ્મવંદોરે લવિકા. એ ચાલ. દેશ મનોહર
માલવ માંહે, ગામ વસે નલખેડા; ઓસવંશી શુદ્ધ ધર્મ
કે રાગી, શ્રાદ્ધ વસે વડલાગીરે, લવિકા, ચંદ્ર પ્રભ જિન-
વંદો. વંદત હોત આનંદોરે. લવિકા ચંદ્ર૦ ૧ જીર્ણોદ્ધાર
ક્રિયો જિન ચૈત્યે, સંઘ મળી બહુ ભકતે; પૂરણ હુએ ઉદ્ધાપન
કીનો, ચઢતે શુભ પરિણામે રે. લવિકા૦ ૨ શાલ ઓગ-
ણીસે ખ્યાસી વરસે, મગશીર શુદ્ધિ સુભ દશમી; વારબુધ
શુભ લગનમાંહે, હોય જય જય શબ્દરે. લવિકા૦ ૩. સુવિ-
હિત ગચ્છ પરંપરામાંહે, દીપે અધિક અધિક; અંજન
શલાકા વિધિસુ કીની, રતન મુનિ ગુરૂચરે. લવિકા૦ ૪.
મૂલનાયક ચંદ્રાપ્રભુ જિનકી, પ્રતિમા તખતે ખીરાજે; અજિ-
તનાથ આદિ જિનવરકી, પ્રતિમા ઉભય પાસેરે. લવિકા૦ ૫.
વિકટ કલિયુગમે લવિજનકું, જિન મૂર્તિ આધાર; ભવદુઃખ
હરણી શિવસુખ કરણી, ભવોદ્ધિપાર ઉત્તરણીરે. લવિકા૦ ૬.
સમકિત દેશ-સર્વ વિરતી જનહી, ધ્યાવત હો ભવપાર;
ચંદ્રવદની ચંદ્રસમ ગૌરી, દેખ બુઝી દાહ તનકીરે. લવિકા૦ ૭
શ્રી જિનદત્તસૂરિ સદ્ગુરૂકી, મૂર્તિ ઔર પાહુકા; કુશલ
સૂરિ આદિ સદ્ગુરૂકી, મુઝમન અધિક સુહાયરે. લવિકા૦ ૮.
પૂજે ધ્યાવે જે નર ભાવે, પામે લીલવિલાસ; રતનમુનિ
સદ્ગુરૂકો બાલ, પ્રેમ નમે ત્રિકાલરે. લવિકા૦ ૯.

પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

નાથ મારી વીનતડી અવધારો, મોઢે જેસે બને એસો તારો. નાથ મારીં ટેક. અશ્વસેન વામાજીકો નંદન, નાગકુ તારણ હારો; કેવલજ્ઞાન લહિ જગભૂષણ, શિખર સમેત શિશુગારો. નાથં ૧. સુરનર નરક નિગોદ તણાં દુઃખ, કહેતા ન આવે પારો; અનંત કાલ માંહે ભટકત વીત્યો, તુમસે આણુ પુકારો. નાથં ૨. એસો કોણુ હયાલ જગતમે બસુ કહિએ તારો; અનેક જીવ ભવ જલસે તારે, મુઝકો ક્યોં ન સંભારો. નાથં ૩. મિથ્યામત દૂરકરણુકુ, સહસ્ર-કિરણુ અવતારો; સમકિત શુદ્ધ જ્ઞાન નિજ દેકે, ભવ-જલ પાર ઉતારો. નાથં ૪. વીશ અધિક ઓગણી સાતમે, માધ શુકલ સોમવારો; બનારસીમે ઓચ્છવ હોવે, શ્રી સંઘ જય જય કારો. નાથં ૫. રામઘાટ પ્રભુપાસ ખીરાજે, સમવસરણુ મનોહારો; હાથ જોડકે અરજ કરતડે, મોહન દાસ તુમારો. નાથં ૬.

ઋષભદેવ જિન સ્તવન.

ભવિકા મુક્તિ ભણી મહિમા કરીયેરે, કરીયે તો ભવજલ તરીયેરે. એ આંકણી. પ્રભુ વિમલાચલના વાસીરે, ખીદડા ઉપર મહેર છે ખાસીરે; પ્રભુ રહેજો હવે થીર વાસી, ભવિકાં ૧. પ્રભુ પાંચની થઈ છે મહેરરે, જેથી રહેસે સદા સુખ લહેરરે, ગામ થાશે હવે સુશહેર, ભવિકાં ૨. પ્રભુ રૂપભ તપ્ત ખિરાજેરે, મહોચ્છવ મુક્તિ બવાનો છાજેરે; જેવો કર્યો આગમ સુરરાજે, ભવિકાં ૩. પ્રભુ મુદ્રા મોહન-

ગારીરે, જેને તાર્યા કેઈ નરનારીરે; થયા તિર્યગ સમકિત
ધારી, ભવિકાં ૪. પ્રભુ વિકટ છે પાંચમો આરોરે, મત
પાખંડનો નહિ પારોરે, પ્રભુ બિંબ ભવિને આધારો,
ભવિકાં ૫. પ્રભુ ચૈત્ય ઉત્તંગ સુખકારીરે, દેખી રીઝે
મોક્ષ અધિકારીરે; જ્યાં છે શાસન ડંકા જયકારી, ભવિકાં
૬. પ્રભુ દરશન સદા ચિત્ત ધરિયેરે, દ્રવ્ય ભાવે પૂજન
કરીયેરે; તો ભવસાગર પાર ઉતરીયે, ભવિકાં ૭. ભલા
વિક્રમ સય ઓગણીશેરે, સીત્તેર એક શ્રી જગદીસેરે; શુ-
કલ પાક્ષીક શ્રાવણ માસે, ભવિકાં ૮. શ્રી જિનયશઃ સૂરિ
ગણધારીરે, સમકિંકર રતન હૃદય વિચારીરે; સ્તવન કર્યો
ભવિ હિતકારી, ભવિકાં ૯.

શ્રી દાદાજી સ્તવન.

સદ્ગુરુ કરુણા નિધાન રાખો લાજ મેરી સં ૧. જય
જય જિનકુશલ સૂરિ, સમરત હાજર હજૂર, મહંકત જિમ
જસ કપૂર, મહિમા જગ તેરી. સં ૨. જા પર તુમ હો
ઠ્યાલ, છિનમેં કરદો નિહાલ, સંકટકો ચૂર દેવો, દોલતકી
ઢેરી. સં ૩. તુમ હો સુરતરુ સમાન, વંછિત ફલ દેવો
દાન, સેવકકો દીન બાણ, મિટો ભવ ફેરી. સં ૪. સરણ
આયે કી રાખો લાજ, વંછિત સખ પૂરો કાજ, હરખચંદ
સરણ આયે, મહિમા સુન તેરી. સં ૫.

દાદાજીનું સ્તવન.

કુશલ ગુરુ દેખકે દરશન, મેરા હિલ હોતહે પરસન,
જગતમેં આપસમે નહિ કોઈ; મેં દેખા નેન ભર ભેઈ. ૧.
ખિરફ ભુમંડલે ગાળે, ફરસતાં પાપ સહુ લાળે, પૂજતાં
સંપદા પાવે, અચિંતી લચ્છી ઘર આવે. ૨. એકે મુખે ગુણ
કહું કેતા, મુઝે હીયે જ્ઞાન નહિ એતા, લાલચંદકી અરજ
મુણ લીજે, ચરણકી ભક્તિ મોહિ દીજે. ૩.

દાદાજીનું સ્તવન.

શ્રી જિનહત્ત સૂરીંદા, પરમગુરૂ શ્રી જિનહત્ત૦.
પરમ દયાલ દયાકર દીજે, દરિશન પરમ આનંદા, પરમ૦
જંગમ સુરતરૂ વંછિતદાયક, સેવક જન સુખકંદા;
સદ્ગુરૂ ધ્યાન નામ નિત સમરણ, દૂર હરણ દુઃખદંદા, પરમ૦ ૧
નિજપદ સેવક સાનિધ્યકારી, રાખીએ ગુરૂ રોજિંદા;
કરજેડી વિનયયુત વિનવે, શ્રી જિનહર્ષ સૂરીંદા. પરમ૦ ૨

દાદાજી પદ.

રાજેથુંલ ઠોર ઠોર, એસો દેવ નાહ ઔર, દાદો દાદો
નામસે, જગત જશ ગાયો હે. આપણેહી લાવ આય, પૂજે
લખ લોક પાય, ખ્યાસનકો રન્ન માંહે, પાણી અન્ન પાયો
હે. વાટ ઘાટ શત્રૂથાટ, હાટ પુર પટ્ટણમે, દેવ ગેહ નેહસું કુ-
શલ વરતાયો હે. ધરમસિંહ ધ્યાન ધરે, સેવકકો કુશલ
કરે, સાચો શ્રીજિન કુશલસૂરિ, નામ યું કહાયો હે. ૧.

મુહપત્તિ પડિલેહણના બોલ.

પ્રથમ મુહપત્તિ ઉખેડી તેને બે પાસે બેતાં “ સૂત્ર અર્થ તત્વ કરી સદ્દહું ૧ ” એમ ચિંતવવું. ઉંચા અખોડા પ્રખોડા કરતાં ડાબે હાથે મુહપત્તિ ખંખેરતાં “ સમક્રિત મોહનીય ૨, મિશ્ર મોહનીય ૩, મિથ્યાત્વ મોહનીય પરિહરું ૪ ” અને જમણે હાથે ખંખેરતાં “ કામરાગ ૫, રનેહરાગ ૬, દષ્ટિરાગ પરિહરું ૭, ” એમ ચિંતવવું. પછી જમણા હાથની આંગળીના આંતરા વચ્ચે મુહપત્તિ ભરાવી ડાબા હાથના સવળા તળને નહિ સ્પર્શતા અને પોતાના તરફ લેતાં “ સુદેવ ૮, સુગુરુ ૯, સુધર્મ આદરું, ૧૦ ” અને તેજ તળને હાથની તરફ મુહપત્તિ વડે જયણાથી ઘસી કાઢતાં “ કુદેવ ૧૧, કુગુરુ ૧૨ કુધર્મ પરિહરું ૧૩, ” એમ ચિંતવવું. બીજી વખત તેજ રીતે “ જ્ઞાન ૧૪, દર્શન ૧૫, ચારિત્ર આદરું ૧૬, ” અને જ્ઞાન વિરાધના ૧૭, દર્શન વિરાધના ૧૮, ચારિત્ર વિરાધના પરિહરું ૧૯, ” એમ ચિંતવવું. તેજ પ્રકારે ત્રીજી વખત “ મનગુપ્તિ ૨૦, વચનગુપ્તિ ૨૧, કાયગુપ્તિ આદરું ૨૨, ” અને “ મનદંડ ૨૩, વચન દંડ ૨૪, કાય દંડ પરિહરું ૨૫, ” એમ ચિંતવવું.

પછી ડાબો હાથ ઉંઘો પ્રમાર્જતાં “ કૃષ્ણ લેશ્યા ૨૬, નીલ લેશ્યા ૨૭, કાપોત લેશ્યા પરિહરું ૨૮, એમ ચિંતવવું. પછી જમણા હાથ પ્રમાણે ડાબા હાથમાં મુહપત્તિ પકડી તે વડે જમણો હાથ ઉંઘો પ્રમાર્જતાં “ રિદ્ધિ ગારવ ૨૯, રસ ગારવ ૩૦, સાતા વારગ પરિહરું ૩૧, ” એમ

ચિંતવવું. મસ્તકની પ્રમાજના કરતાં “ માયા શલ્ય ૩૨, નિયાણુ શલ્ય ૩૩, મિચ્છા દંસણુ શલ્ય પરિહરૂં ૩૪, ” મુખની પડિલેહણુ કરતાં “ ક્રોધ ૩૫, માન પરિહરૂં ૩૬, ” હૃદયની પડિલેહણુ કરતાં “ માયા ૩૭, લોભપ્રરિહરૂં ૩૮, ” એમ ચિંતવવું. ડાખા ખભા અને જમણા ખભાની ઉપર નીચે બે પડખે પડિલેહણુ કરતાં એક તરફ “ હાસ્ય ૩૯, રતિ ૪૦, અરતિ પરિહરૂં ૪૧, ” અને બીજી તરફ “ ભય ૪૨, શોક ૪૩, દુઃખા પરિહરૂં ૪૪, ” એમ ચિંતવવું. પછી મુહપતિ નાભિથી નીચે ન લઈ જવાય—તેથી ચરવલા વડે પડિલેહણુ કરવી, તેમાં ડાખા ઢિંચણુ પડિલેહણુ કરતાં “ પૃથ્વીકાય ૪૫, અપકાય ૪૬, તેઉકાયની જયણુ કરૂં ૪૭, ” અને જમણા ઢિંચણુ પડિલેહણુ કરતાં “ વાઉકાય ૪૮, વનસ્પતિ કાય ૪૯, ત્રસ કાયની રક્ષા કરૂં ૫૦, ” એમ ચિંતવવું.

ધતિ મુહપતિ પડિલેહણુના બોલ સંપૂર્ણ.

સૂતક વિચાર.

પુત્ર જન્મે દિન ૧૦ નું, પુત્રી જન્મે ૧૧ દિવસનું અને પ્રસુતા સ્ત્રીને એક માસનું સૂતક હોય, સૂતક હોય ત્યાંસુધી પુજન દર્શનાદિ ના કરે.

ગાય, ભેંસ, ઘોડી, બકરી ઘરમાં વીચાય તો એક દિવસનું સૂતક, ગાય વીચાયા પછી ૧૭ દિવસ સુધી, ભેંસ વીચાયા પછી ૧૫ દિવસ અને બકરી વીચાયા પછી ૮ દિવસ સુધી તેનું દુધ ન ખપે.

પુત્ર-પુત્રી જનમતાંજ મરણ પામે તો એક દિવસનું સૂતક. પરદેશથી મરણના સમાચાર આવે તો એક દિવસનું સૂતક. જેટલા મહિનાનો ગર્ભ પડે તેટલા દિવસ સૂતક.

ઘરમાં જનાવરના બચ્ચા મરેલા આવ્યા હોય તેના કલેવરને ઘર બહાર લઈ બાય ત્યાંસુધી સૂતક.

ચાકર, નોકર, આદિ આપણે ત્યાં રહેતા હોય તેને ત્યાં પુત્રાદિનો જન્મ થતો હોય તો ૩ દિવસનું સૂતક, અને મૃત્યુ થાય તો ત્રણ દિવસનું સૂતક.

આપણા ઘરનું મૃત્યું થયું હોય તો દિવસ ૧૨ સૂતક. ત્રણ દિવસ પછી દર્શન પ્રતિક્રમણ થાય.

મઠદાને ઉપાડનાર ઘરના માણસને બારદિવસ, બીજા ઉપાડનારને ત્રણ દિવસ સૂતક, મઠદાને અડનારને આઠ પહોરનું સૂતક, અને સ્પર્શ કર્યો નથી પણ સ્મશાને ગયેલાને તેજ દિવસ સૂતક, તે દિવસે પ્રતિક્રમણ ન કરે.

રૂતુવંતી સ્ત્રી ચાર દિવસ પાળે, ત્રણ દિવસ પુજન,
દર્શન, પ્રતિક્રમણ, સામાયિક, અભ્યાસ આદિ ન કરે. ઘરની
અંદર અનાજ આદિને ન અડે. પણ ઉપવાસ આદિ તપ-
શ્રયા કરે તો ખુશીથી થાય.

ધતિ સૂતક વિચાર.

શ્રી સમકિતની સજ્જન્ય.

સમકિત નવી લહું રે, એ તો રૂઢ્યો ચતુર્ગતિ માંહે;
ત્રસ થાવરકી કરૂણા કિની, જીવ ન એક વિરાધ્યો;
ત્રીનકાલ સામાયિક કરતાં, શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો. સમ૦ ૧.
ઝૂઠ બોલવાકો વ્રત લીનો, ચોરીકો પણ ત્યાગી;
વ્યવહારાદિકમાં નિપુણ ભયો પણ, અંતરદષ્ટિ ન જાગી. સ૦ ૨.
ઉધર્વ ભૂજા કરી ઉંઘો લટકે, ભસ્મી લગાય ધૂમ ગટકે;
જટાબૂટ શિર મૂઢે ઝઠો, વીણુ શ્રદ્ધા ભવ ભટકે. સ૦ ૩.
નિજ પરનારી ત્યાગજ કરકે, બ્રહ્મચારી વ્રત લીધો;
સ્વાર્ગાદિક યાકો ફલ પામી, નિજ કારજ નવિ સિધો. સ૦ ૪.
બ્રહ્મક્રિયા લવ ત્યાગ પરિગ્રહ, દ્રવ્ય લિંગ ઘર લીનો;
દેવચંદ્ર કહે યા વિધ તો હમે, બહોત વાર કર લીનો. સ૦ ૫.

પાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદનમ્.

- ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વચિન્તામણીયતે;
હોં ધરણેન્દ્ર વૈરોઢયા, પદ્માદેવી યુતાય તે. ૧
- શાન્તિતુષ્ટિમહાપુષ્ટિ-ધૃતિકીર્તિ વિધાયિને;
ૐ હોં દ્વિધ્વ્યાલવૈતાલ-સર્વાધિધ્વ્યાધિનાશિને. ૨
- જયાજિતાખ્યાવિજયા-ખ્યાપરાજિતયાન્વિતઃ;
દિશાંપાલૈઃપ્રહર્યક્ષૈ-ર્વિદ્યાદેવીભિરન્વિતઃ. ૩
- ૐ અસિઆઉસાય નમસ્તત્ર ત્રૈલોક્યનાથ તામ્;
ચતુઃષ્ઠિસુરેન્દ્રાસ્તે, ભાસન્તે છત્રચામરૈઃ. ૪
- શ્રીશંખેશ્વર મણ્ડન પાર્શ્વજિન ! પ્રભુતકદ્વપતર કદ્વ !
ચૂરયદુષ્ટપ્રાતં, પૂરય મે વાચ્છિતં નાથ ! ૫

